N:R 12. ÅRG. 27. NOVEMBER 1922. PREN.-PRIS 2:50.

以便以設耳

KINA-MISSIONS-TIDNINGEN "SINIMS LAND"

耶和華以拉

EBENEZER HERREN FÖRSER

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
REDAKTION: ERIK FOLKE, NATH. HÖGMAN.

Första flickskolan i Tungchowfu. Fru A. Berg t. v., läraren Fann t. h.

EVANGELII OFFERTJÄNST — EN PRÄSTERLIG FÖRVALTAREGÄRNING.

Föredrag av apotekare *K. Nilenius,* vid S. M. K:s årsmöte 1922.

I.

I Romarebrevets 15 kap. v. 15—16 talar aposteln Paulus djupt innehållsrika ord om den stora livsuppgift han fått sig anförtrodd av Gud. Vad han är och gör grundar han uteslutande på den nåd, som har blivit honom given, att förrätta Kristi Jesu tjänst bland hedningarna och vara en prästerlig förvaltare av Guds evangelium, så att hedningarna bliva ett honom välbehagligt offer, helgat i den helige Ande. I vår gamla bibelöversättning uttryckes detta så: — — »en Jesu Kristi tjänare bland hedningarna, förrättande Guds evangelii offertjänst».

Att denna förvaltare- och offertjänst givits honom, utgjorde hans ära och glädje. Härom rörde sig alla hans tankar, böner och planer. Sedan han mött Jesus Kristus och fått se något av hans härlighet samt i sitt eget liv fått erfara hans omskapande och frälsande kraft, var han för hela sitt liv Kristi träl, behärskad av den enda starka, brinnande åtrån att göra honom känd och att föra budskapet om frälsningen genom honom till i okunnighet, synd och mörker bundna människor. Inga lidanden, intet motstånd, inga svårigheter förmådde släcka hans glödande nitälskan eller nedslå hans mod. »Då vi nu», säger han, »genom den barmhärtighet som vederfarits oss hava detta ämbete, fälla vi icke modet.» »För egen del aktar jag icke livet något värt, på det att jag må fullborda mitt lopp och det ämbete, vilket jag mottagit av Herren Jesus, att förkunna evangelium om Guds nåd.» Ständigt bäres han av en orubblig visshet om sin kallelse, och den gudomliga kärleken hade sänkt sig ned i hans själ. Han är »en man i Kristus» och han kunde betyga att »Kristus lever i mig», och den dolda kraften i hans underbara, självutgivande liv var Kristi tvingande kärlek. »Han har älskat mig och utgivit sig själv för mig.» Jesu stora offergärning för att åt fallna människor vinna frälsning — detta i tro mottaget och tillägnat, blev grunden för och kraften i hans egen offertjänst såsom förvaltare av evangelii härliga frälsningsskatt bland hedningarna.

Denna offertjänst, denna heliga förvaltaregärning är icke, det veta vi så väl — slutförd med en Pauli och hans medarbetares livsverk, ej heller genom alla de många helgade, av kärlek och nit brinnande Herrens vittnen, som sedan tiderna igenom burit frälsningens ord till jordens mest avlägsna länder. Ännu återstår mycket innan denna tjänst är avslutad, och Herren kallar därför a l l a, som tro på honom att inträda däri.

När Paulus talar om evangelii offertjänst såsom ett prästerligt förvaltande, är detta en tydlig hänsyftning till det gamla förbundets förhållanden. För oss är det i hög grad läro-

rikt att aktgiva på dessa förhållanden och tillämpa dem på oss.

Enligt Herrens förordning skulle Arons söner vara präster, och detta i kraft av sin börd. Denna ställning kunde ej vinnas eller förvärvas genom kunskap eller skicklighet eller på något annat sätt. Man måste födas till den. Så är det ock med det andliga prästadömet. Ingen blir användbar i denna tjänst utan genom födelse därtill, den nya födelsen till trons liv genom den helige Andes kraft. Men alla, som blivit födda på nytt äro ämnade till det prästerliga förvaltandet av evangelium. Till alla de många i skilda länder kringspridda lärjungarna skrev Petrus maningen att bli »ett heligt prästerskap, som skall frambära andliga offer, vilka genom Jesus Kristus äro välbehagliga för Gud». »I ären ett konungsligt prästerskap för att I skolen förkunna hans härliga gärningar, som har kallat eder från mörker till sitt underbara ljus.» Och det gäller Jesu lärjungar i alla tider »intill tidens ände».

Men ehuru alla av Arons släkt voro ämnade för prästtjänsten, fingo dock ej alla tjänstgöra som präster. Herren sade nämligen till Mose (3 Mos. 21: 16 f.): »Tala till Aron och säg: Av dina avkomlingar i kommande släkten skall ingen som har något lyte träda fram för att frambära sin Guds spis — — varken en blind eller en halt eller förkrympt. Eftersom han har ett lyte skall han icke gå in till förlåten, ej heller skall han gå fram till altaret, på det han icke må ohelga mina heliga ting.» Dock var en sådan icke i saknad av alla de förmåner, vartill han som tillhörande Arons släkt var berättigad, ty Herren säger: »Sin Guds spis må han äta, både det som är högheligt och det som är heligt.» Så kan det ock vara möjligt att äga den saliga förmånen av barnaskap hos Gud, att »äta av sin Guds spis», men ändock av någon anledning icke vara användbar i den heliga offertjänsten. Vi kanske gärna och ivrigt söka förlåtelse för synderna, men äro mindre angelägna om att söka helande av bristerna, frälsning från de fel och lyten, som hindra den fulla välsignelsen att flöda in i hjärta och liv, och som hindra Herren att bruka oss i sin tjänst. Kanske har vårt andliga öga endast i ringa mån öppnats för sanningens ljus, så att vi varken förts nog djupt ned i självkännedom eller så långt fram vi borde i kännedom om Kristi outgrundliga rikedomar. Vi vandra måhända ej i räta spår med våra fötter utan halta alltjämt mellan världsliv och Gudsliv, mellan självliv och självuppgivelse i Kristi kärlek. Eller ha vi stannat i växten och äro andliga krymplingar, »fastän det kunde vara på tiden att I själva voren lärare». Detta kanske emedan vi råkat in i självförnöjdhet. Det blir lätt så, då man använder felaktig måttstock, då man ej ställer kravet högre än den allmänna meningen, eller då man börjar göra jämförelser med andra, i stället för att minnas att vi böra »växa i alla stycken upp till honom, som är huvudet, Kristus. Rikligare av ordets näring, mera av Andens kraft, ett mera verkligt och ständigt förnyat mottagande av Jesus Kristus

själv är av nöden för en var, som ej vill stanna i växten och därigenom förlora nåden att få »tjäna vid altaret», invid förlåten, i Herrens nära gemenskap. (Forts.)

Augusta Berg.

50 år.

Den 4 nov. fyller fru *Augusta Berg* 50 år. Fru Berg antogs till missionär i april 1892 samt utreste till Kina första gången samma år. Den första vilotiden i hemlandet inföll år 1900—1902, den andra 1911—1912. Efter tre långa arbetsperioder på fältet kom fru Berg i sin makes sällskap till hemlandet sistlidne vår.

Det är alltså en 30-årig missionsverksamhet fru Berg kan blicka tillbaka på. Hon kom ut i den första banbrytningstiden, i den ringa begynnelsens dag. Sedan hon den 18 okt. 1894 förenades i äktenskap med missionär August Berg, fick hon sin verksamhet förlagd till staden Tungchowfus missionsområde. Här gällde det att från början bryta mark och övervinna fördomar. I ett ytterst enkelt kineshus redde makarna Berg sitt bo. I primitiva förhållanden, där försakelser och umbäranden ej voro sällsynta, samt mitt i en främlingsfientlig omgivning full av fördomar var det, som då korsets fana tappert och förhoppningsfullt höjdes. Från hem till hem eller rättare sagt från dörr till dörr, ty *hemmen* stodo ej då öppna, vandrade fru Berg och hennes medhjälparinnor med kärlekens budskap. Sakta smälte isen, undan för undan vunnos hjärtan. I makarna Bergs hem fingo också hedningarna se, vad ett sant kristligt familjeliv och äktenskaplig lycka ville säga. Och så småningom utvecklade sig arbetet både ibland män och kvinnor, så att en god grund blev lagd, på vilken andra nu bygga.

När fru Bergs make strax efter sekelskiftet valdes till missionens ordförande, och familjen Berg därmed flyttade till Yüncheng, fick fru Berg ett delvis nytt verksamhetsområde. Vid sidan av det missionsarbete bland kvinnorna, som hon även här upptog, hade hon nämligen den krävande uppgiften att vara en värdinna för alla de missionärer, som här kommo och gingo samt vid de stora konferenser och högtider, som i Yüncheng regelbundet återkommo. Yüncheng är ju våra »högtiders stad». Här har missionens centrala ledning sitt säte. Här hållas de stora konferenserna. Här firas vanligtvis de bröllop, som missionärerna på fältet ingå.

På ett sällsynt lyckligt sätt har fru B. fyllt sin uppgift härvidlag. Hur många gånger har icke en ensam och trött missionsarbetare blivit upplivad och på nytt stärkt genom några dagars vistelse i det vänsälla, kristligt allvarliga och glada Bergska hemmet i Yüncheng.

Längtansfullt har mången sett fram emot de dagar, då man från sin större eller mindre isolering skulle få komma till Yüncheng och där mötas av kärlek, hemtrevnad och gästfrihet. Genom de rika förbindelser, familjen Berg ägde med missionens ledning och vänner i hemlandet, vilade det också alltid en viss Sverigestämning över hemmet i Yüncheng. Oförgätliga minnen ha vi från det hemmet.

Under sista arbetsperioden kom fru Bergs verksamhet att beröra ett nytt område. Makarna Berg kallades nämligen då

att som husfader och husmoder förestå Svenska skolan på Kikungshan. Denna uppgift mottogo de såsom ett av Gud berett tillfälle att gentemot alla de missionärsbarn, som de där fingo under sin vård, söka återbörda något av vad de kände sig vara skyldiga på grund av den kärlek andra visat deras barn under de långa skilsmässoperioderna. Här var ett rikt tillfälle att låta kärlek, glädje och hjärtlighet strömma ut till både små och stora.

Till hemmet på Duvbo, där missionär och fru Berg under sin vilotid i hemlandet bo, skola säkert på fru Bergs högtidsdag den 4:e nov. mångas tacksamma och kärleksfulla tankar gå. Vi tillönska vår syster Guds rikaste välsignelse och bedja att få innesluta henne i missionsvännernas förböner.

N. H—n.

Gubben Ma, en av förstlingsfrukterna i Tungchowfu.

BREVAVDELNINGEN

»Seger genom vår Herre Jesus Kristus».

Det kvartal, som nu gått tillända, har varit ett stormötenas kvartal. Redan första söndagen av kvartalet var stormöte anordnat på en av utstationerna och omedelbart därpå följde dopklass och stormöte i Hancheng. Just då deltagarna i Hancheng-mötet började samlas behagade det emellertid Herren att taga mig avsides, så att jag ej fick taga verksam del däri. Efter vad jag hörde hade dock ej detta någon ogynnsam inverkan på stormötet. Församlingsäldste Chang tog ledningen om hand och erhöll de bästa vitsord som stormötesledare. Sedermera höllos även stormöten i Hoyang och i Chenghsien. Vid det sistnämnda blev jag glatt överraskad av att se huru därvarande lokalförsamling lyckats övervinna ekonomiska svårigheter. Dessa voro för ett par år sedan mycket stora på grund av att S. M. K. ej längre kunde ge det ekonomiska bidrag som förut givits. De undrade därför mycket hur det skulle gå. Nu voro dessa svårigheter övervunna. De hade ej blott nog för att utgifterna skulle kunna täckas av motsvarande inkomster; de hade dessutom en större kassabehållning.

En anledning härtill, ja, säkert den anledning som i Guds hand blivit den huvudsakliga hjälpen, tror jag vår nya församlingsordning fått vara. I Chenghsien valdes ett av de första församlingsråden enligt nya församlingsordningen. Ledarna ha sedan, så ofta tillfälle därtill givits, samtalat med mig om frågor som rört deras lokalförsamling. De ha därvid med glädje lyssnat till vad jag möjligen haft att säga, men de ha själva haft sina sammanträden då alla beslut fattats. Efter varje sammanträde har jag fått protokollsavskrift, och det har varit med er stor glädje att så få läsa om beslut som fattats.

Presbyteriets styrelse har också varit samlad till sammanträde. Vi samtalade då och rådgjorde särskilt om huru församlingen bäst skall kunna inträda i ledningen av och övertaga det ekonomiska

ansvaret för sådana arbetsgrenar, som förut uteslutande varit lydande under S. M. K. Det visade sig därvid att våra ledare klart insågo de svårigheter och det ansvar, som härigenom komme att vila på dem. Det var för dem mycket lättare att komma till vårdhavande missionären med alla svårigheter och av honom få råd och hjälp. Dock voro de villiga att taga på sig bördan, och en början gjordes ifråga om skolarbetet.

Denna början har också redan hunnit möta svårigheter. Lärarna i skolan förklarade sig visserligen nöjda med att skolan kom under presbyteriestyrelsens ledning, och tiden för skolornas öppnande bestämdes. Sedan ha de dock kommit med invändningar och återtagit givna löften. Huru vår Gud kommer att reda ut denna svårighet torde nästa kvartal komma att visa, men nog se vi redan nu huru väl de infödda ledarna behöva våra förböner. De behöva särskild nåd och visdom från Gud för att kunna inta en verklig ledareställning.

Så till sist en tanke, som under detta kvartal givit mig hjälp och uppmuntran. Då jag sett de rika tillfällena, de stora behoven och de små resurserna har det synts så hopplöst, och jag har varit färdig undra: Hur skall Gud kunna vinna seger genom så eländiga redskap? Då kom en gång ett ord med kraft, ett ord som gav hopp: Gud vare tack som giver oss seger *genom vår Herre Jesus Kristus.* Det är ej Han som vinner seger *genom oss eländiga*, nej, vi få seger *genom Honom.* Då kan ej segern omintetgöras genom ett dåligt redskap, nej, segern skall vinnas genom Jesus Kristus själv. Må vi alla härute, infödingar såväl som utlänningar, få syn härpå, få se det så klart att vi ej längre begagna odugliga redskap, eller tro att Gud skall *»genom vår hand»* frälsa, utan i stället i *Hans kraft* gå framåt till seger. Gud vare tack som giver oss *seger genom vår Herre Jesus Kristus!*

Kikungshan i juli 1922.

Martin Lindén.

*

Arbete i lugn och ro under många omvälvningar och yttre oro.

Ännu en gång ha vi anledning att tacka Herren, att Han låtit oss få arbeta i lugn och ro under många omvälvningar och yttre oro.

I början av maj gjorde guvernören i vår provins, general Chao t'i, gemensam sak med Chang tso lin emot general U-pei fu, och ehuru han blev slagen av general Feng yu hsiang, som av försiktighetsskäl blivit placerad här i Loyang vid general Us avresa till krigsskådeplatsen i norr, blev dock hela provinsen för ett par månader liksom dragen in i en strömvirvel av oreda och osäkerhet, som ännu ej är över. Allt detta har dock ej på något sätt hindrat oss i vårt arbete, för vilket vi äro mycket tacksamma mot Herren.

Stormöten.

I slutet av april hade vi vårt stormöte här i Honanfu med så stor tillslutning av troende och sökare från våra utstationer och predikoplatser, att vårt nya kapell togs i anspråk till det yttersta. Vid detta stormöte hade vi glädjen att genom dopet få upptaga 19 nya församlingsmedlemmar samt återupptaga en avfälling, Chang ye iu från Hancheng, vilken vi ansett som hopplöst förlorad; men »för Gud är ingenting omöjligt».*

Stormöte i Sinan hölls i slutet av maj, och ehuru tiden för detta var mindre lämplig på grund av att veteskörden stod för dörren, voro de troende ändå rätt mangrant samlade. Här fingo vi döpa 11 personer. Det är roligt att se att de troende hålla dessa våra stormöten för verkliga högtider.

Evangelisationsarbetet.

Två s. k. »Evangelistic bands» bestående av församlingsmedlemmar, vardera under ledning av en evangelist ha varit ute här i vårt distrikt och ett i Sinan. Herren har använt våra enkla bröders vittnesbörd till att väcka begär efter evangelium och leda själar till Jesu kors. I en större köping i

* Se artikeln »Förlorad och återfunnen» i Hans Stjärna i Östern innevarande år.

Sunghsien, Mingkao, blevo de inbjudna till ett av de ledande männens hem, där de fingo stanna omkring en månad. Stora skaror hörde då evangelium. Vi ha sedan måst sända dit en man för att taga vara på frukten och många ha kommit till tron. I Ch'angwa och Mat'uen har Herren välsignat våra bröders arbete, som haft tältverksamheten om hand. Dessa grenar av arbetet ha stått under Nath. Engbäcks ledning, som dessutom besökt flera av våra utstationer och predikoplatser.

En glädjande företeelse har varit att på de sistnämnda platserna de flesta av dessa nyomvända äro kvinnor, vilka eljest alltid bruka vara i minoriteten. Men detta förhållande gör ock att vi känna bristen på kvinnliga medarbetare mycket stor. De två bibelkvinnor vi ha räcka ej till på långt när.

Skolorna.

Sinan hsien gosskola har bevistats av 86 elever, Honanfu av 58 och Hancheng av 20. Honanfu flickskola har haft omkring 80 elever. Herren har i nåd skonat alla våra skolor från epidemier och andra svåra sjukdomar. Under den gångna tiden har Herrens Ande på ett särskilt sätt verkat i gosskolan, så att flera av gossarna avgjort sig för Kristus.

Vägbyggnadsarbete.

Som vi här i Honanfu hade en balans av nödhjälpsmedel från förra året på omkring 24,000 dollars och staden här lagt ut 20,000 dollars för att sätta gatorna och vägarna i skick, och då det funnits en hel del fattiga, som ej kommit över följderna av förra årets hungersnöd, utan måst dö, om vi ej gjort något för dem, åtogo vi oss att leda och övervaka detta arbete. Detta har tagit en rätt dryg del av min tid. Det har dock, Herren till pris, även varit ett andligt arbete, ty varje söndag har arbetet upphört och evangelium förkunnats för över 3,000 män.

Bibelklass.

Under senare hälften av juni ha vi haft en bibelkurs för medarbetare och andra troende här i Honanfu gemensamt för alla våra församlingar i Honan. Herren har givit oss mycken uppmuntran genom den mottaglighet, som funnits. Deltagarnas antal har varit omkring 70.

Fröken Burén har haft en kvinnoskola i staden. Ett tiotal yngre kvinnor hava bevistat denna skola och haft stor hjälp därav.

Barnhemmet i Sinan.

Genom Herrens godhet är nu ett stort och mycket trevligt barnhem under uppförande, vilket är mer än behövligt, då där redan finnes över ett hundra skyddslingar.

Honanfu i juli 1922.

Richard Anderson.

Foto Rich. Anderson.
Tillfredsställda små i Sinanhsien barnhem.

En djup längtan efter Gud förspörjes.

Under innevarande års andra kvartal ända till tiden för veteskörden har

evangelisationsarbetet

i Mienchih, Loning och en del av I-iang utförts genom två grupper män, som huvudsakligen underhållits av Stewart Evangelistic Fund. Å ena sidan har det varit synnerligen uppmuntrande att se stora skaror komma för att lyssna och att dag efter dag känna igen personer, som ej låtit avskräcka sig från att komma åter, trots det att antalet av dem, som måst av utrymmesskäl stanna utanför predikolokalen varit flera än de, som kunnat rymmas därinne. Å andra sidan är det vemodigt, att när verkligen någon enda av dessa många åhörare blivit vunnen för Gud och öppet visar detta genom att ansluta sig till församlingen, denne då skall på olika sätt lida förföljelse. Ett par exempel kunna nämnas.

En ung man i köpingen Renn-ts'uen måste på grund av sin övergång till kristendomen skifta arv med sina bröder. En del av det gemensamt bebodda huset tillföll då honom, men han ansågs ej längre värdig att få gå till sitt rum genom den gemensamma dörren utan måste ständigt krypa genom fönstret.

Befolkningen i sagda trakt är ett ganska vildsint bergsfolk, som hellre än att svälta ihjäl ägnar sig åt rövareyrket och ej skyr några våldshandlingar. Helt nyligen, då en evangelii budbärare, som en kort tid stannat i köpingen, skulle gå till en bibelklass i Honanfu, hade en yngling redan satt sig till häst, medförande en skarp kniv, för att rida fast evangelisten och mörda honom. Ynglingens mor lyckades dock omsider att övertala sonen, så att denne avstod från sitt tillämnade dåd.

I ett annat hem hade tre söner överlagt med släkten om att tvinga i den fjärde brodern, som blivit kristen och ej kunde förmås att ändra sig, en betydande kvantitet brännvin och så begrava honom levande. Genom Guds ledning avstyrdes dock detta, men under det brodern deltog i en veckas bibelklass i Mienchih, två svenska mil därifrån, sände de bud till honom, att de skulle slå honom värre än förr, om han komme åter till hemmet.

En djup längtan efter Gud

finnes emellertid, och det stora problemet för missionärerna är, huru detta intresse skall tillvaratagas och ledas i sund riktning. Man må hemma i sitt rum vara huru sadelfast som helst i teorien om självunderhåll, självstyrelse och självutbredning för de troende; men när man så kommer till platsen och ser folkets ytterliga fattigdom samt förstår, att det av utrymmes- och andra skäl är otänkbart för de intresserade att samlas i något av de s. k. hem, som finnas — då blåsa teorierna bort i en virveldans som fällda löv under höststormen, och frågan blir: »Då evangelisterna, som stå till förfogande, ha så många andra platser att besöka, vem kan få tid att bo här ett halvt år och undervisa dessa sökare, både män och kvinnor? Och varest skola de samlas?»

Det är ej blott sådana grupper, som låta oss få en inblick uti huru djup längtan efter en ljusstråle i mörkret är; evangelisternas samtal med individer förråda detsamma. En evangelist, som jämte undertecknad var stadd på vandring till en plats, kom på vägen i samtal med en man. De talades vid rätt länge om det som till frälsning hörer, och slutligen satte de sig vid vägkanten och böjde sina huvuden i bön. Så skiljdes de åt, men att samtalet ej varit förgäves kunde man se på tårarna, som vid avskedet droppade ned för främlingens kinder.

Många orsaker ha medverkat till att så påverka sinnena. En evangelist sade nyligen till mig: »Gud sänder oss all denna nöd — torka, översvämning, inbördes krig och osäkerhet för liv och egendom — för att lösa oss från kärlek till denna världen.» I många fall blir nog detta resultatet av den massa olyckor, som likt böljor rullat fram över Kina dessa sista år. Särskilt högt i flor står för närvarande

rövareväsendet,
som i finare eller grövre former allmänt gripit omkring sig. Öppnar man en tidning, omtalas, huru den avgångne Honanguvernörens trupper bränt alla husen, missionsstationen inbegripen, i en stad rätt söder om Honanfu; borgmästaren dödades, missionärerna bortfördes först men frigåvos sedermera. I den fördrivne guvernörens trädgård fann man i en nyupplagd terrass en massa opium samt mellan tio och tjugu millioner i myntade dollars. Någon dag senare förmäles, huru en av regeringens generaler vände om hem efter några års kommando, medförande en samlad skatt på trettiofem millioner dollars. Sitter man på tågets fjärde klass, vet ens närmaste man att berätta, huru rövare strax väster om järnvägens slutpunkt på ljusa eftermiddagen tagit från honom de kläder, som han ej bar på kroppen.

Dessa otaliga små plundringar äro för individen lika prövosamma som de i tidningarna omnämnda mera »storslagna» bragderna.

På Mienchih missionsstation vistas sedan några veckor tillbaka två församlingsmedlemma jämte sina gossar. En natt i juni kommo några rövare till deras hem i Shih-ts'uen. Den ene fick för några år sedan lösa igen sin egen son, som fallit i rövarehänder, med några hundra dollars; denna gång råkade brorsonen att bli bytet och har sedan måst lösas med tvåhundra dollars. Den andre fick nu se sin hustru bortföras av fribrytarna, och måste genom att sälja sin gård och allt vad han eljes äger skrapa ihop lösensumman, åttahundra dollars. De två männen våga nu ej stanna i sina hem.

Till en annan by, nere bland de avlägsna Yung-ningsbergen, kom nyligen en grupp banditer. En ung man fångades där in för att släkten sedan skulle tvingas att lösa ut honom. Ynglingen lurade emellertid rövarna och sade: »För mig står det ej till att få någon lösen. Men gån till det där huset och sen, huru välklädd mannen där är; honom lönar det sig att föra bort.» Och så pekade han på ett hus, som beboddes av en av våra församlingsmedlemmar, en gammal lärare och verklig hedersman vid namn Wang. Denne var hel och snygg till det yttre, då däremot bergsfolket i regel låter kläderna blomma, d. v. s. i den vadderade dräkten får bomullen

Foto O. Beinhoff.

Från nödhjälpsarbetet. Välling serveras.

här och var lysa fram genom hålen på den utslitna ytan. Wang måste nu med i fångenskap, ty kontanta pengar hade han inga. På svåra stigar färdades man under vandringen till rövarnas tillhåll, och den gamle Wang såg också dåligt. På kanten av en ravin steg han miste och störtade ned i avgrunden. Vilda djur måste där ha fått syn på honom och släpat bort honom, ty man har förgäves spanat efter hans lik.

Under vårens stormöten ha genom

dop

upptagits femtiosex personer, varav femton män och fyrtioen kvinnor. De flesta av de sistnämnda ha vunnits genom det asylarbete, som sattes i gång i samband med hungersnödsundsättningen.

Läsningen i skolorna

har pågått tre och en halv månad under våren. Elevernas antal har varit 33 gossar i Mienchih, 29 gossar i Shih-ts'uen, 14 gossar i Loning och 8 flickor i Shih-ts'uen flickskola. Endast skolan i Mienchih har anslag av missionsmedel.

Honanfu 10 juli 1922.

Malte Ringberg.

Från redaktion och expedition.

Från Kommitténs höstsammanträde.

Kommittén för Svenska Missionen i Kina hade sitt ordinarie sammanträde i Stockholm den 21 okt. Flera betydelsefulla frågor avhandlades därvid, och viktiga beslut fattades, av vilka de mest betydelsefulla härmed meddelas S. L:s läsekrets.

*

När Kommittén denna gång samlades, var det med smärta och saknad den erinrade sig, att en värderad och innerligt älskad ledamot sedan sista sammanträdet av Herren hemförlovats. Oblandat ljust och varmt är minnet efter kapten *Bäärnhielm.* Han har lämnat den kämpande skaran men gått in i den triumferande. Hans ödmjukhet, kärlek och rena uppsåt är ett minne, som förpliktar. Med tacksamhet till Gud, för vad Han genom kapten Bäärnhielm givit, tänkte Kommittén på den hemgångne vännen och medarbetaren.

*

Av kassaförvaltarens redogörelse framgick, att S. M. K. i likhet med flera andra missionsorganisationer under innevarande år fått se sina inkomster betydligt minskade. Under årets tre första kvartal hade inkommit 45,000 kr. mindre än under samma tid förlidet år. Trots detta kunde likväl med djup tacksamhet till Gud konstateras, att inkomsterna nödtorftigt kunnat täcka missionärernas underhåll samt att dessutom 14 resor till och från Kina kunnat beviljas. Detta hade blivit möjligt endast genom iakttagande av den strängaste sparsamhet i alla andra utgifter och mycket, som varit önskvärt att få utföra, såsom reparationer, resor och utvidgningar av arbetet på fältet, hade fått anstå. En stor hjälp hade även det varit, att växelkursen under det gångna året varit till vår förmån. Vid fjärde kvartalets ingång förelåg en mindre brist i det för utbetalandet av för missionärernas kvartalsunderhåll nödvändiga beloppet.

*

Kommittén upptog även till behandling frågan om åstadkommandet av en *S. M. K:s pensionsfond.* Ehuru Kommittén klart insåg, att det ekonomiska läget just nu var föga gynnsamt för framförandet av denna fråga, trodde den likväl på grund av orsaker, vilka syntes som en tydlig ledning från Herren, sig redan nu böra våga skrida till verket. Dels hade från flera håll bland missionens vänner kommit uppmaningar att nu göra något åt denna sak, dels hade ock redan en summa på 15,000 kr. skänkts av en åldrig vän till missionen för ifrågavarande ändamål, varigenom faktiskt en begynnelse redan var gjord. Det torde hända, att då denna angelägenhet blir känd, flera personer i likhet med denna nyssnämnda missionsvän ville i sina testamenten eller på annat sätt ihågkomma pensionsfonden.

Under varm känsla av att Gud ville att

detta steg i tro skulle tagas, beslöt Kommittén att nu giva den signal till handling, som många synes vänta på. Flera av missionens arbetare ha redan en trettioårig arbetsperiod bakom sig, och några av dessa kunna av allt att döma icke vidare återvända till missionsfältet. Deras krafter äro brutna, vilket är så mycket mindre att förvånas över, då man betänker, att de, som voro med i den ringa begynnelsens dag, ha fått pröva på banbrytandets alla mödor och besvär. Att kunna bereda dessa en lugn och trygg aftonvila är förvisso något, som är Gud välbehagligt och som även missionens vänner med villig förståelse skola medverka till, när denna angelägenhet kommer till deras kännedom. I detta sammanhang vill emellertid Kommittén allvarligt erinra om vikten av att de, som regelbundet bruka stödja missionen i dess arbete, icke överföra detta sitt understöd till ovannämnda pensionsfond, enär detta skulle kunna vålla det pågående missionsarbetet svårt avbräck. Det som det här är fråga om, är något utöver det vanliga och löpande.

*

Ett annat beslut, som Kommittén fattade, gällde en *namnförändring* av tidningen. Den på sin tid vidtagna namnförändringen har nämligen givit anledning till att namnet »Kinamissionen» i stället för »Svenska Missionen i Kina» börjat användas, vilket svävande och oegentliga namn vållat oklarhet, då ju Sverige f. n. har nio olika Kinamissioner. Då det visat sig, att vid gåvors insändande och testamentens upprättande en oklar namnteckning vållat svårigheter och förluster, borde ej missionens eget organ genom sitt namn medverka därtill. Och då redaktionen önskar sträva efter att lämna meddelanden även från världsmissionens skilda fält, vore namnet »Missionstidningen Sinims Land» lämpligare. De skäl mot namnet »Sinims Land», som anförts, bortföllo, enär det visat sig, att detta namn på tidningen i skilda missionsläger inarbetats så, att tidningen nästan undantagslöst nämnes med detta namn.

*

Även beslöts, att fröken *Ingeborg Ackzell* ytterligare en vinter skulle stanna i hemlandet. De skäl, som motiverade denna åtgärd, voro dels att fröken Ackzells hälsa måhända inte skulle vara så fullt återvunnen, att hon skulle kunna stå ut med de strapatser, som nu väntade henne i arbetet på missionsfältet, dels ock det vore önskvärt att fröken Ackzell ännu någon tid finge ägna sig åt resor i hemlandet. I samband härmed bedja vi att få anmoda de vänner, som önska besök av fröken Ackzell att i denna angelägenhet meddela sig med expeditionen.

*

Kommittén hade ock glädjen att till missionärskandidat antaga fröken *Minni Nicholsson* från Sågkvarn, Kristdala. Fröken Nicholson har en följd av år vistas i U. S. A. och därvid genomgått Moodys Bibelinstitut. Efter ytterligare utbildning kommer fröken N. att utresa när Herren öppnar väg och förser de erforderliga resemedlen.

*

Oroligt i Kina.

De soldater, som efter slaget vid Chengchow i maj, då general Feng vann sin lysande seger, lyckades fly, hava förenat sig med rövare och draga nu härjande fram i regementen på omkr. 5,000 man. En norsk missionsstation *Lohshan* har blivit plundrad och bränd. Missionär och fru Fredrikson jämte deras lilla baby höllos fångna i staden en dag och fingo återvända till sitt hem på aftonen för att finna det nedbränt. En kvinnlig missionär, fröken Stoursett, fördes genast utom staden sammanbunden med 2 kvinnor och en skolflicka. De bortfördes till bergen till en underhövdings hem och höllos där fångna 4 dagar. I *Hancheng*, på S. M. K:s Honanfält, bundos flera av de kristna men läraren och skolgossarne lyckades komma undan. I *Yungning* lyckades soldaterna hålla staden. Omkr. 120 man föllo i striden på vardera sidan. Både *Lingpao* och *Shanchow* hava intagits, och det rapporteras att missionsstationen skadats.

Vägen väster om *Kwan-Yiw-tang,* säges vara stängd, besatt av rövare, likaså flodövergången till Shansi. I *Shanchow* togs den franske distriktschefen vid järnvägsbygget, Lenoir, till fånga och hans hustru blev skjuten i armen. Alla dessa platser, utom den förstnämnda, äro belägna på S. M. K:s fält och kunna återfinnas på den nya kartan.

När *Lingpao* intogs var evangelisten med sin hustru borta på landet; varken han eller någon annan kristen tog skada, men staden i sin helhet har lidit fruktansvärt.

Tillståndet i Kina säges nu vara värre än någonsin. Allt är en obeskrivlig röra, ett enda kaos.

*

Koleran

rasar hemskt, meddelas i enskilt brev. Endast i byn Changyang, 5 km. norr om Honanfu, (se kartan) hava 100 personer dött.

Hur allvarligt manar oss icke allt detta till förbön för Kinas olyckliga, sönderslitna folk och för Herrens vittnen, som mitt i all denna oro strida Herrens strider.

*

Julkalendern.

Giv oss en handräckning med spridandet av denna vår missionsbudbärare, som nu kommer för 19:de gången med sin julehälsning! I fjol sjönk upplagan rätt betydligt. Låt oss hjälpas åt att nu vinna igen detta. Med sitt rika innehåll, sina några och 40 ill. och sin prydliga utstyrsel våga vi tro att den skall vinna vänner och hjärtan om vi blott hjälpa den fram. Se f. ö. annons.

S. M. K:s höstmöte.

Om vårt höstmöte skriver pastor Fr. Peterson följande:

Svenska Missionen i Kina firade söndagen d. 21 okt. sitt höstmöte i Betesdakyrkan, Floragatan 8. Det vilade en varm evangelisk stämning över detta möte, vilken helt visst beredde en god jordmån för de kraftiga och uppfordrande budskap, som framburos av missionärerna Aug. Berg och O. Carlén. Mötet öppnades med bön och bibelläsning av missionssekreterare Nath. Högman. Missionär Aug. Berg talade därpå över Ebr. 9: 11—14. Vi möta, sade tal., ett rikt bildspråk i vår bibel. I Ebreerbrevet såväl som på andra ställen framställes frälsningen under bilden av ett arv och ett testamente. Testamentsgivaren var Gud. I och genom Kristi död har detta testamente blivit giltigt. Den helige Ande är testamentets exekutor, vars gärning det är att sammankalla arvingarna och delgiva dem testators vilja och testamentets innehåll. I denna sin gärning uppenbarar han att det finnes ett arv att få mottaga men ock att det kan förloras om det ej mottages. Jesu första lärjungar menade att endast judar stodo nämnda i Guds testamente och inriktade sin verksamhet därefter. Det behövdes för Petrus en särskild uppenbarelse för att han skulle förstå att även andra än judar voro inskrivna som arvingar till frälsningens rikedom. Testamentets rika omfattning blev så avslöjad för aposteln Paulus. Den uppenbarelsen bragte honom på knä, varom vi kunna läsa i Ef. 3. Han läste på ett nytt sätt och i ett nytt ljus Guds testamente. Han såg hedningarnas namn skrivet där. Han såg, säger han, att »hedningarna i Kristus Jesus äro våra med-

Ädelstenar i Mästarens krona.

Livsbilder från missionsarbetet i Kina av fru R. Goforth.

Pris kr. 2: 25.

På denna bok lämnas nu 50 % rabatt.

Från lidande till seger.

En kineskvinnas livskamp av Ingeborg Ackzell. Rikt illustr.

Pris 1 kr.

10 ex. 25 % rabatt.

Hans Stjärna i Östern.

19:de årg.

Omväxlande innehåll.

Över 40 illustrationer.

Pris kart. 2: 25, klotb. 3: 25.

5 ex. 25 % rabatt.

arvingar och jämte oss lemmar i en och samma kropp och jämte oss delaktiga med i löftet — detta genom evangelium». Ef. 3: 6. Den synen förvandlade hans liv. Han blev testamentets tjänare. Från den stunden var ej hedningarnas nöd det enda, som sporrade honom. Ännu kraftigare sporrade honom deras genom Guds oändliga kärlek genom Jesu Kristi offer vunna rätt. Han vigde så sitt liv till att göra testamentets innehåll känt för alla dem, som voro nämnda i detsamma. Arvsförmånerna voro barnaskap hos Gud, broderskap med Jesus, besegling med Guds ande.

Då hedningar tro och mottaga sin del i Guds testamente förvandlas de till sådana människor. Det ha vi sett prov på i sådana män som Marcus Cheng, Sundar Singh, Twoldo Medhen m. fl.

Talaren slutade med att anföra en bön av den kinesiske generalen Feng Yh hsiang. Den bönen, som bads vid en svår torketid i Kina, och på vilken det kom ett härligt svar i rikligt fallande regn, påminde livligt om Mose bön vid ett kritiskt tillfälle i Israels historia.

Missionär O. Carlén talade över Matt. 17: 24—27. Varmt och innerligt framställdes det förbund Jesus hade ingått med lärjungen Petrus. Det förbundet innebar att Jesus ville dela allt med Petrus samt låta honom ha allt gemensamt med Jesus. *»För dig och för mig»* var lösenordet i det förbundet. Jesus tog på sig vår lott. Han tog vår fattigdom, vår synd, vår strid, vårt kors och den död vi förtjänat att dö. Men han ville också att vi skulle dela hans rikedom, förlåtelse och seger, att vi skola äga hans ande, och dela hans nöd för världens frälsning. Lida vi med honom så har han ock berett plats vid sin sida på tronen.

På eftermiddagen fortsattes mötet med kortare, intressanta och värmande föredrag av missionär Carlén, fruarna Berg och Carlén. Mötet avslutades av missionsföreståndare Erik Folke. Direktör Skoglund medverkade med flera anslående sånger.

Höstmötet var talrikt besökt.

Från när och fjärran.

Den tyska *Liebenzeller missionen*, som arbetar i förbindelse med Kina Inlandsmissionen, har utsänt en redogörelse för sitt arbete under och efter kriget. Under kriget uppehölls arbetet under stora svårigheter. Det stora provet kom emellertid först sedan vapenstilleståndet ingåtts. På grund av den tyska markens ständigt sjunkande värde blev understödet från hemlandet praktiskt taget lika med noll. Arbetets underhåll kom därför att bli beroende av den infödda församlingens bärkraft och offervilja. De kinesiska kristna hava emellertid sedan 1916 på ett beundransvärt sätt trätt in under bördorna. Missionen har nu 55 utstationer mot förut 12, 63 kyrkor mot förut 24 och de kristnas antal har ökats från 600 till 2,200. De kinesiska kristnas bidrag uppgick år 1916 till 750 doll., år 1921 till omkr. 4,000 doll.

*

Kina Inlandsmissionen har utgivit sin årsberättelse. En stor andlig skörd har under året tillförts församlingen. 5,342 dop hava ägt rum, vilket med mer än 1,000 överstiger antalet döpta föregående år. Under året hava 15 missionärer avlidit men 72 nyantagna hava kommit att fylla de tomma platserna. Inkomsterna, som något minskats sedan föregående år, uppgingo till 158,173 pund. Denna årsinkomst är, med undantag av föregående års, den största årsinkomst C. I. M. någonsin haft. I betraktande av utgifterna och hela den finansiella ställningen äro behoven likväl skriande stora.

*

För omkr. ett år sedan uppfördes i Detroit, Ill., U. S. A. en *muhammedansk moské* av en rik muhammedan och egendomsägare vid namn Muhahhad Karoub. Oenighet och bristande intresse för gudstjänsterna i moskén har nu haft till följd att mr Karoub beslutat riva ned moskén och sälja tomten. Moskén, som kostade 55,000 doll. i uppförande har blott sällan tagits i bruk för den muhammedanska gudstjänsten.

*

På nya områden och med nya medel rustar sig muhammedanismen för att söka förverkliga sin gamla dröm: världsherravälde.

Helt nyligen har nämligen i Sydafrika bildats ett sällskap, som under namnet: »South African Islamic Mission» skall arbeta såväl bland vita som infödda. I spetsen för detta står en tysk, som antagit det arabiskt klingande namnet Goolam Hoosaln. Han har förut, säges det, bedrivit en framgångsrik verksamhet i Indien. Från Durban som huvudsäte skall han söka påverka den omgi-

vande bygden dels genom eget arbete, dels genom utsända agenter. I och för arbete bland de vita hoppas han få en till muhammedanismen omvänd egelsman till hjälp och bland de svarta en i Egypten uppfostrad infödd. Genom skolverksamhet skall sällskapet söka vinna de unga, och har redan fått en farm i Natal i närheten av Bulwer, där en modern skola skall uppföras. Sällskapet berömmer sig av att redan över ett trettiotal europeer i Sydafrika anslutit sig till Islam. Målmedvetet och energiskt arbetar det.

*

Professor *K. B. Westman* har mottagit Sv. Kyrkans Missionsstyrelses kallelse att övertaga rektorsuppgiften vid dess högskola i Kina.

Pastor *S. Alm*, som de senaste åren tjänstgjort som sekreterare i Sv. Kyrkans Missionsstyrelse, avreser jämte sin familj från England till Indien d. 24 nov. för att i Indien upptaga arbetet som biskop Heumans sekreterare.

*

Kina börjar att införa *allmän skolplikt*. Närmast har man gjort början med staden Kanton; staden indelas i distrikt, och närmast skall skoltvånget införas i ett av dessa. Först börjar man med att upprätta fyra fria skolor, och sedan skola ämbetsmän gå omkring i distriktet för att få barnen till skolan. Kina börjar härmed ett jättearbete, då ju de skolpliktiga barnens antal uppgår till 80—90 millioner och hittills i de 134,000 skolorna endast 4½ millioner barn undervisas. Man måste räkna med åtminstone en million skolor och 2 millioner lärare.

*

Synoden i *Uganda* har uttalat den grundsatsen, att blott de baganda skola ordineras till prästämbetet, som äro beredda att, om så finnes nödigt, tjäna i fem år utanför Uganda, d. v. s. i de av Ugandas kyrka missionerade områdena.

*

Den framstående missionsläkaren A. L. Shelton har blivit mördad av rövare i Tibet, då han återvände från en tillämnad resa till guvernören i Östra-Tibet. Hans avsikt var att i Batang, hans bostadsort, göra förberedelser för en resa till Lhassa, den tillslutna staden, dit han kallats av Dalai Lama. Man hoppades åter kunna öppna staden. Men på den förstnämnda resan kallades han hem träffad av en rövares kula. Shelton red först och då rövarne vid en vägskillnad öppnade eld, sårades Shelton. Hans två följeslagare förblevo osårade. Han hämtades till Batang vid medvetande, men led svåra plågor. Följande natt avled han.

Shelton var en utomordentlig läkare och kristen. Till och med rövarne i Tibet älskade honom. En rövarhövding hade till och med givit Shelton en skriftlig förbindelse att varken röva eller dricka, utan att förbliva doktorns broder. Sheltons plats är svår att fylla.

Insända skifter.

De svenska missionerna 1922. Sammanfattande översikt på uppdrag av Allm. Sv. Missionskonferensens Arbetskommitté, utgiven av *G. W. Lindeberg*, docent. J. A. Lindblads förlag, Uppsala, 203 sid. Pris häft. 3: 25, klotb. 4: 75.

Denna bok avser att ge en allsidig belysning av den från Sverige utgående missionsverksamheten, att vara en den svenska missionens gemensamma årsbok. Först möter oss en högintressant artikel om den svenska indianmissionens historia av teol. dr. lektor Nils Jakobsson, ett bland vårt lands missionsfolk säkerligen föga känt kapitel. »Missionstankens genombrott i Sverige på 1800-talet» och »De svenska missionernas samarbete» ger bakgrunden till den redogörelse för de svenska missionsorganisationerna i hemlandet, som därpå följer. För denna framställning äro de olika organisationerna helt ansvariga, t. o. m. ordalagen ha bevarats även där förkortningar eller uteslutningar varit nödvändiga. Detta bör ihågkommas ty här möter man en delvis rätt så subjektiv framställning.

Bokens senare del är synnerligen värdefull, en verklig kunskapskälla. Här gives en allmän återblick på den svenska världsmissionen och dess nuvarande läge av våra främsta kännare på området. Kina, Indien, Västafrika, Sydafrika, Nord- och Östafrika passera här revy i tur och ordning. Denna bok är en verklig skatt för den som sakligt önskar lära känna svensk mission.

N. H—n.

Bland skördemän i Kongo. Skildringar från missionsfältet i Kongo 1921 av *J. Nyrén*. Svenska Missionsförbundets förlag. Sid. 270. Pris häft. kr. 4: 50, inb. kr. 6: —.

»De vackraste liljor såg jag ute i ödemarken»; »de härligaste näckrosor ståtade i träsken». Så skriver förf. i början av sin bok. Detta är karaktäristiskt för hela denna ypperliga kongobok. Med levande intresse och vaken iakttagelse skildrar förf. vad han ser och hör. Man får en levande bild av landets natur och klimat, politiska uppdelning, näringar och kommunikationer, folkliv och seder samt andliga liv. Man får sedan följa förf. på hans visitationsresa till S. M. F:s stationer. Ett mäktigt verk har Herren verkat i dessa bygder. Det är en sann vinst för

missionen att denna både översiktliga och ingående skildring kommit till stånd och nu kan sättas upp vid sidan av vår alltjämt växande missionslitteratur. Om anmälaren skulle våga en jämförelse mellan förf:s förra året utgivna bok från Kina skulle den få sitt uttryck i ovan citerade ord: »De vackraste liljorna såg han ute i ödemarken.»

N. H—n.

Tre ungdomsår i Kongo av *J. E. Lundahl.* Sanningsvittnets förlag, Stockholm. Sid. 123. Pris häft. kr. 2: —.

»Gud vare lov för vad han gjort härute. Det är ock en härlig sak att i någon mån få vara med i hans arbete. Någon skönare lott kan ej tänkas under solen.» Detta citat ur missionssekr. Lundahls bok ger ett begrepp om den ande av hänförelse och glad tacksamhet, som besjälade honom under hans tre ungdomsår i Kongo. Det som här möter är sprunget direkt ur hjärtat, ursprungligt och omedelbart, avsett som det var då det åren 1899—1902 nedskrevs, icke för en större allmänhet utan för en trängre krets av anhöriga och vänner. Därför skall förf. ock genom sin bok finna väg till hjärtan som förstå honom.

N. H—n.

Väckelser på missionsfälten av *J. E. Lundahl.* Sv. Missionsförbundets förlag. 80 sid. Pris 1: 25.

Det är mäkliga andliga rörelser på olika missionsfält missionssekr. Lundahl här sammanfört. Förf. skildrar väckelserna på Khasibergen i Assam, väckelsen i Pandita Ramabais barnhem, apostlarörelsen på Madagaskar, väckelserna på Korea, väckelserörelserna bland Miaofolket i Kina samt väckelserna i Mandschuriet och på övriga platser i Kina. Här är ett tillfälle att läsa något som ger mod och hopp bland mörker och sönderslitenhet.

N. H—n.

I de svartes land. Av *Elin Börrisson.* Sv. Missionsförbundets förlag, 230 sid. Pris kr. 3: 75.

Denna bok bjuder läsaren på skildringar av afrikansk natur, växt- och djurvärld. Boken är rikt illustrerad och i likhet med alla förlagets böcker, förstklassigt utstyrd.

N. H—n.

Hudson Taylor och Kina Inlandsmissionen eller Guds verks tillväxt av dr. och fru *Howard Taylor.* I sammandrag återgivet av Emma Beskow. J. A. Lindblads förlag, Uppsala. 318 sid. häft. 5: 75, klotb. 7 kr.

Detta arbete är en fortsättning av boken »Hudson Taylor i unga år». De som redan stiftat bekantskap med första delen skola helt visst ej underlåta att skaffa sig även denna del. Få böcker torde så som denna kunna bliva till genomgripande betydelse för en ung människas liv. Man får ett mäktigt intryck av Guds underbara makt i ett människoliv, av att Gud hör bön. S. M. K. har ju genom sin förbindelse med Hudson Taylor och Kina Inlandsmissionen ett särskilt intresse i vad som här skildras. Denna bok är förtjänt av en stor spridning. Överallt dit den kommer skall den utföra ett ädelt verk.

N. H—n.

Sadhu Sundar Sing. *En Jesu Kristi apostel i Indien.* Efter engelska källor och muntliga meddelanden utarbetad av *Max Schaerer,* kyrkoherde i Ittigen vid Bern. Bemyndigad översättning av V. Emanuelsson. Femte upplagan. J. A. Lindblads förlag, Uppsala. Sid. 200. Pris häft. kr. 1: 50.

Denna förträffliga levnadsteckning över den indiske Sadhun kan i flera avseenden fördelaktigt ställas vid sidan av andra teckningar av den märklige mannens liv och personlighet. I levnadsteckningens form får man här en sammanhängande, välskriven totalbild, som ingen kan läsa utan att mottaga ett outplånligt intryck.

N. H—n.

Jesu liknelser av *C. Skovgaard-Petersen.* Bemyndigad översättning från danskan av V. Emanuelsson. J. A. Lindblads förlag, Uppsala. Sid. 131. Pris häft. kr. 2: 75.

Detta är ingen detaljutläggning av liknelserna. Förf. tar upp frågan från allmänt principiell synpunkt, visar vad en Jesu liknelse är, dess egendomlighet dess rikedom på innehåll och överhöghet över annat vanligt bildspråk samt anger regler för liknelsernas tydning. En god bok som bör ha en given plats i en bibelväns bibliotek.

N. H—n.

Herren kallar. Tio predikningar av *Sadhu Sundar Singh.* J. A. Lindblads förlag, Uppsala. Sid. 74. Pris häft. kr. 1: 25.

Dessa predikningar äro översättningar av föredrag som Sadhun höll under sina resor i Schweiz 1922. De giva en god inblick i det budskap den märklige mannen fått på sitt hjärta lagt att frambära till Europas folk.

N. H—n.

Försäljning

anordnas av syföreningarna för Svenska Missionen i Kina, fredagen den 5 dec. i K. F. U. K:s lokal, Brunnsgatan 3.

Gåvor, även in natura, mottagas tack-

samt under nedanstående adresser och på S. M. K:s exp., Drottninggatan 55.

Doktorinnan *Maria Berg*, Hantverkaregatan 28.
Fröken *Emma Beskow*, Stureg. 56, 4 tr.
Fröknarna *M.* och *N. Cavalli*, Östermalmsgatan 23, 4 tr.
Fru *Elin Holmgren*, Fjellstedtska skolan, Uppsala.
Fru *Mina Johansson*, Grevtureg. 31, 1 tr.
Fröken *Tekla Liljeqvist*, Malmskillnadsgatan 31, 1 tr.
Fru *Olga Magnusson*, Äppelviken.
Fröken *Louise Schön*, Lützengat. 5, 3 tr.
Fröken *S. Storckenfeldt*, Engelbrektsgatan 6 a, 2 tr.
Fröken *Thyra Sandstedt*, Sibyllegatan 55—57, 2 tr.
Fru *Karin Wennerström*, Lidingön.
Fru *Hanna Hallström*, Bragevägen 8.
Fru *Beda Redell*, Upplandsgatan 28.

Hans Stjärna i Östern.

Svenska Missionens i Kina Julkalender, 19:e årg.

Vår julkalender kommer i år med ett rikt och omväxlande innehåll. I en julbetraktelse över Barnet i Betlehems krubba få vi del av den nu hemgångne gudsmannens, kyrkoherde *Fr. Hammarsten*, tankar inför julen och tidsläget i världen; under rubriken »Sanningssökare» skildrar missionsföreståndare *Erik Folke* den gripande längtan, som man finner i de sanningssökandes hjärtan ute på missionsfältet. Den taoistiska kultens mörker skildras av missionssekreterare *Nath. Högman* under rubriken »Där mörkret är sammanskockat». Missionär *Richard Anderson* berättar om hur underbart en kinesisk kristen återfunnits av den gode herden efter att ha fallit i djup synd. Missionär *O. Carlén* skildrar en julhögtid därute. Under rubriken »Viloplatser» skildra missionärerna *August Berg* och *David Landin* de viloplatser, som Herren givit S. M. K:s missionärer i hemlandet och Kina. »Vid Himmelssjöns stränder» är en skildring av missionssekreterare *N. Högman* från det Internationella Missionsrådets möte och de sköna omgivningar, i vilka det hölls. »Ut ur halvdager till strålande ljus» är en artikel, av *C. J. Bergqvist* och *Karin Landin*, som låter oss få blicka in i den underbara andliga erfarenhet, en av våra unga medarbetare i Kina fått göra.

Kalendern prydes av över 40 illustrationer och är tryckt på utmärkt gott papper. Priset är kart. kr. 2:25, klotb. kr. 3:25. När minst 5 ex. tagas lämnas 25 % rabatt.

PRENUMERATIONSANMÄLAN FÖR ÅR 1923.

Missionstidningen

SINIMS LAND

anmäler härmed sin 28:e årgång. Tidningen, som nu utkommer under namnet: »Missionstidningen SINIMS LAND» enligt orsak, som på annat ställe i detta nummer redogöres för, utkommer under år 1923 med minst 14 sextonsidiga nummer per år och kommer att redigeras enligt samma plan som hittills. Den vill vara en enande länk mellan missionsarbetarna på fältet och dem, som i hemlandet genom förbön och offer bära upp missionens heliga sak. Ävenså skola uppbyggelseartiklar och bibelstudier samt meddelanden från andra missionsfält inflyta.

Tidningens pris kommer nu att sänkas och blir: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvart. kr. 0: 90, 1 mån. kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 3: 25 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under 3:e kvartalet 1922.

Allmänna missionsmedel.

Juli månad.

1118. O. v. M., Stockholm 100: —
1119. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1120. »Tionde» 29: 51
1121. Sv. Lärares mfg, till D. Landins underhåll 1,000: —
1122. »Snödroppen», Astorp 80: —
1123. H. och E. L., gm O. L., Skövde 15: —
1124. Offerkuvert från vänner i Köping, gm A. H. 12: —
1125. Hännaryds mfg 60: —
1126. I. L., Flisby, gm E. B. 6: —
1127. Hj. S., Uppsala 50: —
1129. Sparb.-medel från N. R., Sthlm 52: 67
1131. Ch. T., Saltsjö-Storängen 100: —
1132. Linköpings stads mfg, resebidrag 15: —
1133. Koll. i Vreten, gm. O. B. 7: —
1134. J. A. Herrljunga 10: —
1135. Koll. i d:o, gm C. F. 27: —
1136. Rörö mfg, koll. och resebidrag 72: 50
1137. Björkö ungdomsförening 60: —
1138. J. H., Teckomatorp 5: —
1141. Offerkuvert av G. L., gm H. B., Hofva 15: —
1142. Missionsmedel från Nordvästra arbetsfören., Ölmstad 200: —
1143. »Herrens tionde», O. A., Spjutsbygd 30: —
1144. G. K., Björköby 25: —
1145. J. M., Jönköping 100: —
1146. »Annie» 10: —
1147. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
1148. Visby Femöresförening 16: —
1149. Koll. i Katrineholm 21, 22/6 20: 60
1150. D:o i Värmebol 26, 27/6 10: 04
1151. Resebidrag av Syför., Skedevi, Hagaryd 20: —
1152. Koll. i Regna kyrka 4/7 8: 30
1153. »Tackoffer, Jes. 44: 3» 75: —
1154. L. U., Gnesta, »En liten blomma på E. Folkes högtidsdag» 100: —
1155. S., S., Delsbo 25: —
1156. Syfören. i Hackvad 100: —
1157. »Ett tackoffer till Herren från onämnd», Ingelstorp 15: —
1158. F—a P—n 5: —
1159. S. J., Örebro 250: —
1160. N. N., Jönköping 100: —
1161. G. G., Motala 25: —
1162. I. T. B., offerkuvert, gm A. J., Alingsås 10: —
1163 A. J., Alingsås 40: —
1164. »Tackoffer för sommarvila, föda och kläder, Job 36: 19» av O. och H. K., Lund 100: —
1166. Skellefteå 7/7 till E. Sjöströms underh. 100: —
1167. A. L., Skellefteå, offerkuvert till d:o 10: —
1168. Namnsdagsgåva till d:o 10: —
1169. N. S till d:o 20: —
1170. N. N. till d:o 10: —
1171. M. Ö., Innervik, till d:o 30: —
1172. »1 Krön. 29: 11, 12» 500: —
1173. Koll. i missionshuset, Hålland, 3/7 55: —
1174. A. B. gm K. S., Sollefteå 10: —
1175. K. och B. F. 500: —
1176. En tjänarinnas sparbössa 10: —
1177. Systrarna K:s sparbössa 20: —
1178. »Ur Guds rika förråd» 10: —
1179. H. R., Uppsala 25: —
1180. Ungdomsfören. i Habelsboltet 100: —
1181. Fru J., Bredebolets skola 5: —
1182. M. S., Mora 40: —
1183. »Ett tack till Gud», Syskonen F., Lobonäs 30: —
1185. M. S., gm S. J., Örebro 10: —
1186. A. M. A., gm d:o 10: —
1187. »Herrens del» 50: —
1190. K. F. U. M:s mellersta distrikt till M. Ringbergs underh. 750: —
1191. G. O., Kristdala, till M. Lindéns underh. 160: —
1192. »Onämnd», Sjötorp, gm C. W. C., Leksberg 100: —
1193. C. W. C., Leksberg, i st. f. lyxtelegram till Erik Folke 20: —
1194. »Solglimten» i Önnestad, till N. Engbäcks underh. 50: —
1195. Bergs mfg 100: —
1196. Enl. testamente av dövstummelärarinnan H. N. K. Peterson, gm G. R., Karlskrona 500: —
1197. O. A., Spjutsbygd, till hjälp för missionärernas hem- och utresor 50: —
1198. Samlade 1-öringar gm M. K., Norrköping 8: 20
1199. »Ur offerkuvertet» gm d:o 20: —
1200. R. och D., offerkuvert, gm d:o 2: 60
1201. S. L., offerkuvert, gm d:o 5: —
1202, E. A., Norrköping, gm d:o 10: —
1204. »En kinavän», Hälsingborg 11: 91
1205. K. K., Vänersborg, gm E. L. 50: —
1206. E. L—d, d:o 25: —
1207. J. af S., d:o gm d:o 10: —
1208. H. P., H—a, »Med tack till Gud för halvåret 1922» 50: —
1209. M. O., Storsjö 25: —
1210. S. A. A., Höganäs 25: —
1211. »Syskonringen» på Fjället gm E. W., Dals-Rostock 12: 50
1213. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1214. »Tionde» 8: 29
1215. G. S., Lidköping 25: —
1216. »Onämnd» 1: —
1217. K. och J. B., Tranås 200: —
1218. »Ränta å sknld till Gud» 731: 25
1221. M. S., Jönköping 100: —
1222. O. M., Orrviken 10: —
1223. K. L., Stjärnhov 100: —
1227. Från Uppsvenska förbundet, Sthlm, till O. Beinhoffs underh. 600: —
1228. »Ett tack» 10: —
1230. Koll. i Styrestad 9/7 11: 07
1231. »En av Herrens små» 5: —
1232. Resebidrag av Syfören., Styrestad 6: —
1233. Koll. i Grönskåra 17/7 5: 76
1234. D:o i Tålebo 18/7 14: 04
1235. Resebidrag av C. B., Tålebo 5: —
1236. »Från en gammal gäldenär» gm O. H., Hidingebro 50: —
1237. Sparb.-medel fr. J. H., d:o 26: —
1238. A. M. G. P., gm E. H., d:o 6: —
1239. E. H., d:o 13: —
1240. E. D., i st. f. syfören., gm F. B., Sollefteå 15: —
1243. L. F., Hägerstad 100: —
1244. Koll. i Svartöstad, Luleå, gm S. J., 20: —
1245. Beh. av servering vid missionsafton i Boden 16/7 gm A. 50: —
1246. Sparb.-medel fr. skolbarnen i Boda till J. Hultqvists underh. gm M. H., Stensjön 2: 50
1247. S. H., »för sålda krukväxter», till d:o gm d:o 2: —
1248. K. G., och H. H. 20: —
1249. Från missionsvänner i Hassle, till H. Anderssons underh. 65: —
1250. A. L., Grebo 10: —
1251. Ur syfören. i Vänfors sparb. gm F. Ö., Spöland 8: 55
1252. G. A., d:o d:o gm d:o 6: 50
1253. E. L., Björka, gm G. G., Motala 10: —
1254. A. D., gm N. M. O., Huskvarna 3: —
1255. D. B., gm d:o 5: —
1256. I. S., gm d:o 2: —
1257. P. J., gm d:o 2: —
1258. A. E., gm d:o 12: —

1259. T. A., gm d:o 10: —
1260. J. B. 5: —
1261. E. B., Sthlm, till missionärernas utresor 75: —
1262. A. O., Norderön, »Tackoffer på 60-årsdagen» 50: —
1263. D:o d:o, till en spis på Svenska Skolan 50: —
1264. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 32: —
1265. »Tionde» 1: 68
1266. K. E., Knutby 25: —
1267. Fru J., Motala V., gm G. G. 10: —

Kronor 9,221: 47

Särskilda ändamål.
Juli månad.

1117. P. E. W., Djursholm för evang. 75: —
1128. L. M. F., offermedel, till driftkostnad för Kvinnl. Sem. i Yuncheng* 4,100: —
1130. B. C., Tålebo, »tackoffer» till I. Ackzells verks. 500: —
1139. M. M., Ljungby, för Wen-hsiens underh. 15: —
1140. Från Hofva till A. Janzon, enl. överenskommelse, gm H. B. 60: —
1165. H. R., Norrköping, t. evang. underh. 225: —
1184. A. P., Storvreta, till öresskrifter 16: 75
1188. J. J., Nyebo, t. M. Ringbergs verks. 1,000: —
1189. »Onämnd, tackoffer», till d:o 250: —
1203. H. H., Jämserum, till A. Eriksons verks. att anv. efter gottf. 50: —
1212. Från söndagsskolbarnens i Maghultskogs, sommarfest, till Barnhemmet i Sinan, gm A. D., Kristdala 15: —
1219. A. K., Strängnäs, till R. Bergling att anv. efter eget gottf. 25: —
1220. Slutredovisning av testamentsmedel efter avl. fröken Maria Wettermark, till bibelkv. verks. i Kina, gm C. A. S., Björköby 109: 82
1224. Från missionsvänner i Holmestad, till M. Pettersson att anv. efter gottf., gm E. J., Götene 50: —
1225. »Onämnd» till d:o gm d:o 30: —
1226. »Margareta» till d:o gm d:o 5: —
1229. Till Barnh. i Sinan, gm L:a Sv. Barnt. Exp., Jönköping 3: 07
1241. E. O. U., Gonäs, för evang. underh. 60: —
1242. M. och A. S., J. och M. T., Kristinehamn, för skolg. underh. 50: —

Kronor 6,639: 64

Allmänna missionsmedel *9,221: 47*
Särskilda ändamål *6,639: 64*

Summa under Juli månad 1922 Kr. 15,861: 11

Allmänna missionsmedel.
Augusti månad.

1268. I. S., Duvbo 1: —
1269. H. J. 50: —
1270. Ur offerkuvertet, gm M. K., Norrköp. 9: —
1272. »Annie» 10: —
1273. Koll. vid N. H:s möte i Skellefteå 90: —
1274. K. R., sparb.-medel, till E. Sjöströms underh. 21: —
1275. Skellefteå landsförsamlings Mfg, gm A. L. 40: —
1276. K. M. A:s pensionsfond, till A. Forssbergs underh. 97: 77
1277. E. J., Nässjö 20: —
1278. »1 Petr. 5: 7» 100: —
1279. »2/8 — 5 Moseb. 16: 14, 16» 500: —
1280. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
1282. St. Bölö arbetsförening 100: —

* Dessutom har L. M. F. för det Kvinnl. seminariet inköpt Nordisk Familjebok samt diverse skioptikonplåtar och fysikaliska instrument för Kr. 1,021: 99.

1283. E. och H. L., Skövde, gm O. L. 15: —
1284. J. A. J., Söderåkra 50: —
1286. G. K., Björköby 30: —
1287. O. A. J., Norrköping 50: —
1288. Testamente efter avl. Math. Petersson, gm S. G. Leffler, Bankeberg 250: —
1289. P. W., Östersund, efter läsning av S. L. n:o 9 10: —
1290. V. och C. E—n 200: —
1291. »Från en Jesu vän» 10: —
1292. H. B., Sthlm 100: —
1293. Koll. i Eksjö kyrka 5/8 51: 38
1294. D. K., Motala V., »ett tack för lille Bernt» 5: —
1295. Koll. på ett Kinamöte, gm K. O., Älsäng 15: —
1296. »En Kinavän», gm Ch. A., Vadstena 7: —
1297. J. S., Säter, till missionärernas resor 20: —
1298. M. R., Prästnäs 40: —
1299. Till missionärernas resor, gm S. L., Ystad 100: —
1300. »Från en Kinavän», till d:o gm d:o 10: —
1302. A. A., Haraby 100: —
1303. H. P., Hälsingborg 50: —
1304. Missionsmedel från Mora, gm M. S. 20: —
1305. Från vänner i Burön, till E. Sjöströms underh. gm H. O., Kallholmen 10: 25
1306. Ö. Korsberga Ungdomsför:s offerdag, gm E. C. 30: —
1309. Offerkuvert från Fridhem, gm H. I., Älgarås 3: 50
1310. »Tionde av arbete» gm d:o 10: —
1311. K. B., Sundsvall, gm F. F. 50: —
1312. Försäljning för S. M. K. i Malmö 26/4 gm J. S. 1,243: 25
1313. Syföreningens sparbössa d:o gm d:o 193: —
1314. Ränta å insatta medel, gm d:o 13: 75
1315. M. H., Raus, gm d:o 50: —
1316. Vid missionsafton på Liljeholmen, gm G. C. 15: —
1318. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1319. »Tionde» 4: 05
1320. H. S., Sthlm 10: —
1322. Koll. i Hedsvedjan, gm J. A., Boden 29: 42
1323. Distriktsförbundet för Södra Sveriges K. F. U. M., till Josef Olssons underhåll 500: —
1324. S. K., Jönköping, sparb-medel, gm K. N. 10: —
1325. Till C. och Bloms underhåll: Nye Ungdf. 375: —, Holsby d:o 230: —, Ulriksdals d:o 50: —, Lämnhults d:o 25: —, Skede d:o 50 —, Eckerda mfg 75: —, Näsby Ungdf., tackoffer 14 mars 100: —, Slättåkra d:o 40: —, Hjältaryd d:o 75: —, Naglarp d:o 100: —, H. I. 20: —, Onämnd 3: —, Sparb.-medel från Bäckseda 45: 61, d:o från Nye 125: —, d:o från Vetlanda 380: 95, d:o från Skeda 40: —, d:o från Hjältaryd 60: 04, från Offerveckan i Holsby 21: 30; Till M. Lindéns underhåll: Fr. Nye 100: —, Korsberga 100: —, Ulriksdal 74: —, Naglarp 75: —, Holsby 100: —; Till Judit Hultqvists underhåll: Koll. vid kretsmöte i Mörteryd 28: — 2,292: 90
1326. Till S. M. K., från Fiflekull 100: —, fr. 4:de kretsen 60: —, Skede mfg 50: —, Koll. i Karlstorp 10: —, d:o i Korsberga 16: —, fr. Boda 75: —, fr. Naglarp 85: —, Onämnd 100: —, Sparb.-medel fr. Korsberga 31: 48, E. och J. K., »på bröllopsdagen 20: —, Vetlanda Ungdf. 150: —, Ö. H. K. U:d. 107: 99 805: 47
1327. Sparb.-medel gm M. J., Björköby 1: 68
1328. M. K., »ett tackoffer», till M. Lindéns underh. 25: —
1329. D:o till J. Hultqvists underh. 25: —
1330. E. J. »i stället för blommor på pappas grav årsdagen 1922» 5: —
1333. Skärstads södra kristl. Yngl.- och Jungfruförening. 61: 35

1334. Värna Mfg 100: —
1337. »Missionsvännen», Kumla, till missionärernas underh. gm H. F. 375: —
1338. E. W., Björköby 10: —
1339. M. J., Kinnemalma 5: —
1340. S. P. gm d:o 25: —
1341. Drevseryds syförening 70: —
1346. Koll. i Ovanmyra 22/8 100: —
1347. Sparb.-medel fr. Lenåsens söndagsskola 11: 31
1348. D:o fr. gossarna i Ovanmyra d:o 3: 96
1349. D:o fr. flickorna i Ovanmyra d:o 3: 16
1350. Holsby Missionsförsaml. 200: —
1351. C. K. 5: —
1352. K. G. L., Sthlm 10: —
1353. »Kerstins sparbössa» 10: —
1354. »Herrens del» 25: —
1356. Syföreningens sparbössa gm R. P., Storuman 14: 83
1358. A. K., Husaby, till O. och G. Carléns underhåll 30: —
1359. Insaml. vid bönemöte i Bjärby 20/8 gm M. K., Norrköping 31: 05
1360. A. P. J., Ramfall 10: —
1363. Del av från Lotten Hagelins testamente 105: —
1364. E. H., Södertälje 25: —

Kr. 8,860: 08

Särskilda ändamål.

Augusti månad.

1271. L. K., Klintemåla, till M. Pettersson, att anv. efter gottf., gm M. K., Norrköping 10: —
1281. Från Småskolebarnen på Lyckås, till Barnh. i Sinan, gm S. S. 10: —
1285. M. M., Ljungby, till »Kattungens» underhåll 15: —
1301. »På födelsedagen av två systrar», till M. Nylin, att anv. efter gottf., gm S. L., Ystad 100: —
1307. Till M. Nylin för »Näckros», gm A. H., Linköping 15: —
1308. F. P., till M. Nylin för reparationer 40: —
1317. Koll. vid kretsmöte i Lämnhults missionshus 6/8 till C. Blom, att anv. efter gottf. 31: 20
1321. I. J., Lyckås Gård, för en bibelkvinnas underhåll 100: —
1331. M. J., Björköby, tackoffer, till spridande av evangeliedelar bland kineserna 5: —
1332. E. S. E., Vingåker, för evang. Kao Seng-tsai underhåll 100: —
1335. Från Adelsö, till »Lill Sätra i Kina» 173: 58
1336. »Missionsvännen», Kumla, till Barnhemmet i Sinan, gm H. F. 100: —
1342. »Del av tionde», till M. Lindén och J. Hultqvist, att anv. efter gottf., gm A. K., Ekenässjön 20: —
1343. »Onämnd» till d:o gm d:o 5: —
1344. J. D. S., Kvidinge, till Manl. Seminariet i Yuncheng 10: —
1345. Insaml., gm d:o till d:o 8: —
1355. S. M. och O. L., till portvakten i Jnicheng, gm O. L., Skövde 100: —
1357. G. F. D., Källby, till Manl. Seminariet i Yuncheng 10: —
1361. Betels Barn Mfg, Malmö, för gossen Chai Hsio-in's underh. 130: —
1362. »Onämnd», till Manl. Seminariet i Yuncheng 4,000: —

Kr. 4,982: 78

Allmänna Missionsmedel *8,860: 08*
Särskilda ändamål *4,982: 78*

Summa under aug. månad 1922 Kr. 13,842: 86

Allmänna missionsmedel.

September månad.

1365. H. J., Nättraby 2: 50
1366. K. J., Allevad, gm S. L., Ystad 10: —
1370. »Annie» 10: —
1371. K. M. A:s pensionsfond, till A. Forssbergs underhåll 97: 77
1372. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 33: 50
1373. »Tionde» 0: 90
1374. H. P., gm C. J. Järnboås 5: —
1375. C. J., gm d:o 5: —
1376. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
1377. »Sparbössor», gm A. J., Alingsås 100: —
1378. Skövde Mfg, resebidrag 15: —
1379. Koll. i Hassle, gm F. A. Brodderud 41: 39
1387. M. L., gm H. A., Hareryd 5: —
1388. Lyby syfören. 100: —
1389. »—n, Fil. 4: 19.» 30: —
1390. P. O., Malmö 100: —
1392. Koll. i Strängnäs missionshus 3/9 19: 51
1393. L. L., Uppsala 50: —
1394. Koll. i församlingssal., Strängnäs 1/9 27: 26
1395. O. L., Skövde 25: —
1396. Från en syförening i Hackvad, gm A. N. 40: —
1398. C. T., Storängen 100: —
1399. »Ett tackoffer för gångna tider» 50: —
1400. Röks syfören. 200: —
1402. N. H., Hörle 100: —
1403. Koll. i Kristdala vid ungd.-möte 20/8 20: —
1404. D:o vid Holsby Brunn, gm A. H. 125: —
1405. A. J., Boda 25: —
1406. Koll. i Sävsjö, gm A. H. 58: 68
1407. D:o i Nässjö 90: —
1408. S. G., Nässjö 40: —
1409. Koll. i Falköping, gm A. C. 38: —
1410. Missionsmedel från Mora, gm M. S. 20: —
1411. P. N., Östervåla 25: —
1416. »K. J.» 50: —
1417. A. P. O., Munkflohögen, sparb.-med. 15: —
1418. M. B., Hejde 100: —
1419. M. L., d:o 5: —
1421. Lidingö Kyrkl. Ungdomskr., koll. 3/9 60: —
1422. O. A. O., Östervåla 10: —
1423. C. och A. J., gm H. B., Hova 5: —
1424. »De sista sparb.-medel fr. en avl.-Kinavän», gm d:o 2: 86
1425. »Herrens del» 17: 14
1427. Koll. på K. F. U. M., Sthlm 10/9 51: 70
1430. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 31: —
1431. »Herrens tionde» 1: 35
1432. Undersåkers Mfg 75: —
1433. H. G., Gtbg 12: —
1434. Koll. i Vingåker, gm E. S. E. 18: 17
1436. Testamentsmedel efter avl. småskoll. Ida Östlund, Sanda, gm A. L., Klintehamn 1,085: 91
1437. A. L., Skellefteå, Offerkuvert 20: —
1438. A. K., Hejdeby 25: —
1439. Spjutsbygds syförening 7: 60
1440. L. B., Björköby 20: —
1445. »Onämnd» 25: —
1446. E. A., Norrköping 25: —
1447. A. N., Kimstad 10: —
1448. J. R., Östersund, till H. Wangs underhåll 50: —
1449. R. J., gm A. W., Skara 10: —
1450. B., gm d:o 5: —
1451. »Mor Anna», gm d:o 5: —
1452. »En bönhörd», gm d:o 10: —
1453. A. S., gm d:o 4: —
1454. E. K—n, gm d:o 3: 16
1455. K. S., gm d:o 10: —
1456. »Till Mounts minne», gm d:o 25: —
1457. S. S., Sthlm, till E. Sjöströms underhåll 25: —
1460. »Mors sparbössa» 7: —
1461. »Min sparbössa» 13: —
1462. K. M. A., till Maria Björklunds utresa 1,296: 68
1463. Daggryningen i K. M. A., till E. Bergs hemresa 1,787: 86
1464. Tabors Mfg, Sandseryd 175: —

1469. E. B., »i stället för blommor till kapten A. Bäärnhielms bår» 5: —
1474. Insamling vid fru H. T:s besök i Strängnäs 26: —
1475. Stengöls skola, gm R. M., Spjutsbygd 10: —
1476. H. J., gm C. J., Järnboås 10: —
1478. L. T., Storängen, »i stället för minneskrans till kapten A. Bäärnhielms bår» 10: —
1477. K. N., Jönköping, till d:o 5: —
1480. B. och J. E. R., Sthlm, till d:o 10: —
1481. A. G., Kristianstad, till d:o 10: —
1482. A. A., gm d:o 20: —
1483. Vänner i Magra, till J. Hultqvists underhåll 50: —
1484. M. H., Magra, till d:o 50: —
1485. Offerkuvert från Köping, gm A. H. 11: 50
1486. »Jes. 30: 15» 250: —
1487. H. H., Djursholm, Kol. 1: 12, till kapten A. Bäärnhielms minne 50: —
1489. I. A. Katrineholm, »i stället för blommor till kapten A. Bäärnhielms bår» 10: —
1490. E. L., Sundbyberg 100: —
1491. L. S., Sthlm, »i stället för blommor till kapten A. Bäärnhielms bår» 20: —
1492. M. och E. B., d:o till d:o 10: —
1493. H. och H. T., till d:o 3: —
1494. Intr. vid missionsföredrag och skioptikonförevisning i Dingtuna 24/9, gm P. S., Västerås 18: 85
1495. K. W., Lidingö, »i stället för blommor till kapten A. Bäärnhielms bår» 5: —
1496. Från Duvbo och Exp. till d:o 27: —

Kr. 7,520: 29

Särskilda ändamål.

September månad.

1367. »En Kinaväu», till Axel Hahne, att anv. efter gottf. 10: —
1368. M. L., Värna, till seminariet i Yuncheng, Jes. 65: 24, 59: 1 40: —
1369. E. Ö., Gnesta, till Anna Erikssons verks. i Hancheng 20: —
1380. Koll. i Sjötorp, gm E. J., till inköp av kapellgården i Juicheng 50: —
1381. D:o i Lidköping, gm A. H. till d:o 151: 76
1382. E. L., Sjötorp, till verks. i Juicheng enl. överenskommelse 15: —
1383 E. M. L., d:o till d:o 5: —
1384. G. och O. C—n, »Herrens tionde», till d:o 25: —
1385. Vänner i Tålebo, till evang. Yuen Yüin-chengs i Juicheng underhåll 40 54
1386. A. G., Malmö, till evang. Wei Dieuchen och Chao Hsi-kao, Honanfu 250: —
1391. Skolbarnen i Böuarp, till Barnh. i Sinan, gm S. S., Skärstad 10: —
1397. Hednavännernas Allians, för tre evangelisters underhåll 300: —
1401. Hova Kristl. Ungd. fören., till en evangelists underhåll 100: —
1412. Lerbergets Kristl. Ungd. fören., till Manl. sem. i Yuncheng 25: 50
1413. A. B., till d:o 1: —
1414. E. P., till d:o 10: —
1415. »Önämnd», till d:o 23: 50
1420. M. B., Hejde, till d:o 50: —
1426. Erstorps Ungd. fören., till evang. Feng Shi-tsüin's underhåll 100: —
1428. K. F. U. K:s sparbössa, Ljungby, till »Kattungens» underhåll 32: —
1429. Kinagruppens sparbössa, Ljungby, till d:o 18: —
1435. M. H., Heljebol, till Barnhemmet i Sinan 15: —
1441. M. M., Ljungby, för »Kattungens» underhåll 15: —
1442. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien 50: —
1443. Släktingar och vänner till A. Kron, »i stället för kransar på hans grav», till Barnh. i Sinan, gm M. J., Kinnemalma 55: 70
1444. F. M., Mörby, till H. Linder, enl. överenskommelse 50: —
1458. »Tionde m. m.», Ps. 100: —, till direkt missionsarbete» 100: —
1459. Söderåkra Mfg. till M. Ringberg för hans skyddsling 100: —
1465. Några Missionsvänner i Grebo, till Manl. sem. i Yuncheng, gm A. L. 62: —
1466. A. L., Laxå, till d:o 2: —
1467. A. E., d:o till d:o 20: —
1468. C. W. E., do till d:o 3: —
1470. B. och N. S., Uppsala, till d:o 5: —
1471. H. P., d:o till d:o 2: —
1472. E. R., d:o till d:o 5: —
1473. H. R., d:o till d:o 5: —
1477. H. H., Jämserum, till A. Erikssons verks., att anv. efter gottf. 60: —
1488. C. P., Malmköping, till Maria Nylin, att anv. efter gottf. 25: —

Kr. 1,852: —

Allmänna missionsmedel	*7,520: 29*
Särskilda ändamål	*1,852:*
Summa under sept. månad 1922	*Kr. 9,372: 29*

Gåvor till Missionshemmet.

3:dje kvartalet 1922.

Från Lilltomtavänner: Stek, svinhuvud, tomater, korv; Hålahultvänner gen. H. J.: 2 lådor blåbär, 1 låda lingon; A. och A. H., Visingsö: 1 låda färsk och torkad frukt; Ul. W., Sävsta: kycklingar till en söndagsmiddag, ägg; Lilltomtavänner: köttfärs och smörgåsmat varje lördag; H. F., Kumla: 6 grytlappar; M. B., Sthlm: grytlappar.

N. O., Huskvarna, kr. 96: —; T. B., Halmstad, kr. 20: —; M. P., Björka, kr. 30: —; »Tack för lån av tvättstuga», A. A. och A. L., kr. 5: —. Summa kr. 151: —.

Varmt tack till var särskild givare!

Inez Bölling.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Evangelii offertjänst — en prästerlig förvaltaregärning. — Augusta Berg 50 år. — Brevavdelningen. — Från redaktion och expedition. — S. M. K:s höstmöte. — Från när och fjärran. — Försäljning. — Hans Stjärna i Östern. — Prenumerationsanmälan. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1922.

Med detta nummer följer som bilaga en prenumerationsblankett.

N:R 13. ÅRG. 27. DECEMBER 1922. PREN.-PRIS 2:50.

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
REDAKTION: ERIK FOLKE, NATH. HÖGMAN.

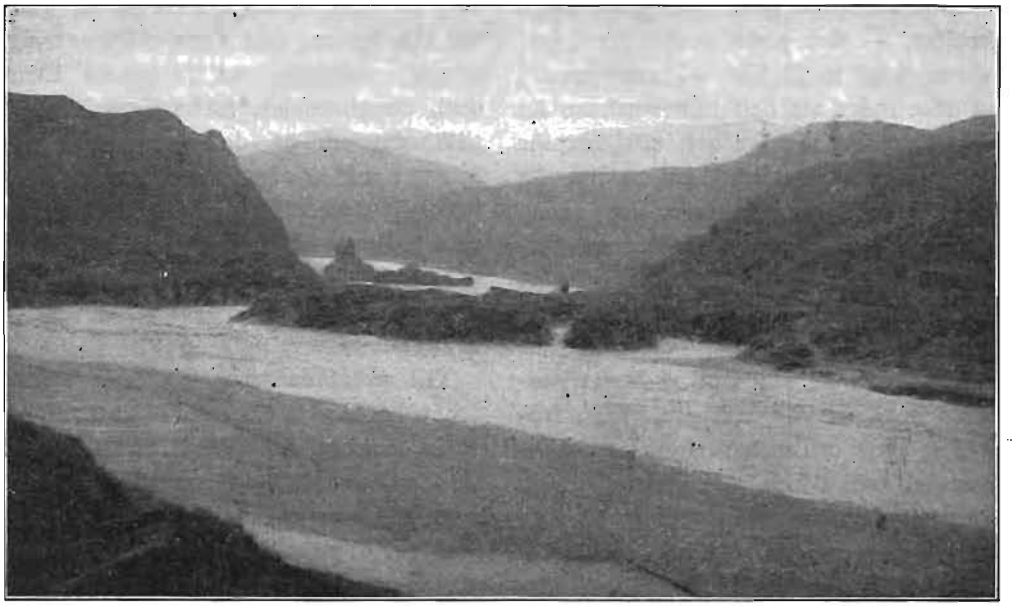

Vid Gula flodens stränder.

EVANGELII OFFERTJÄNST — EN PRÄSTERLIG FÖRVALTAREGÄRNING.

Föredrag av apotekare *K. Nilenius*, vid S. M. K:s årsmöte 1922.

II.

Ännu en viktig fordran ställde Herren på dem, som bland hans egendomsfolk skulle få göra prästtjänst. De fingo icke ådraga sig orenhet. »De skola vara helgade åt sin Gud och icke ohelga sin Guds namn.» Detta erinrar oss om nödvändigheten att ständigt stå under Jesu renande inflytande och få del av hans övervinnande kraft. Såsom vår fysiska hälsa kan bevaras endast så länge, som livskraften hos oss är större än hos de otaliga, ständigt oss anfallande sjukdomsfröna, så kan vår andliga hälsa och vårt andliga liv bevaras endast så länge som den gudomliga kraften — den enda som äger övervinnandets möjlighet — mottages i så rikt mått att den blir starkare än alla fientliga makter och alltjämt får rena, såsom ren luft likt en livsvåg befriar våra lungor från det orena dammet. »Den som är i eder är starkare än den, som är i världen.» Trons förbindelse med den starkare är segerns väg.

»Helgade åt sin Gud.» Rena redskap behöver vår Mästare. Han frågar ej efter om vi äro ringa, utan anseende, oansenliga. Han ser t. o. m. gärna att vi äro krossade, ty då kan han forma om oss som han själv vill, och i helandets konst är han väl förfaren. Men blott i de käril han fått rena kan han gjuta nådens och kraftens flöden. Han själv vill och kan rena. »Jag är Herren, som helgar.»

Låt oss också något giva akt på vad som hörde till den israelitiske prästens uppgifter och sysslor. Vi ha mycket att lära därav.

Hela syftet med prästadömet var ju att förmedla den i synd fallnes återupptagande i gemenskap med Gud. Höjdpunkten i prästtjänsten var därför offrens frambärande, dels till vinnande av försoning och rening för människan, dels som ett uttryck för den sålunda benådades tillbedjan, tacksamhet och hängivenhet. I vårt nya testamente se vi huru detta överallt finner sin tillämpning dels på Jesu stora offergärning för oss och dels på den andliga offertjänst, vartill alla kallas, som i tro tillägnat sig denna, nämligen att förkunna hans död, uppståndelse, förhärligande och tillkommelse, på det att människohjärtan måtte såsom ett Herren välbehagligt offer läggas på hans altare och invigas till hans tjänst. Det är också detta som aposteln framhåller i vår text såsom det väsentliga i evangelii offertjänst.

Till prästens uppgift hörde bl. a. att tillse att elden på altaret alltid hölls brinnande. Den fick aldrig slockna, och därför skulle prästen »var morgon antända ny ved därpå» (3 Mos. 6: 12). Må detta få äga oss att vi var morgon böra träda fram inför Herren på det att trons, kärlekens och nitälskans eld i våra hjärtan alltjämt måtte finna ny näring. Men »främmande eld» täckes icke Herren.

Därom talas allvarligt varnande ord i berättelsen om tvenne av Arons söner, vilka buro fram »annan eld än den han bjudit dem», och därför drabbades av Guds misshag och straff (3 Mos. 10: 1—2). Främmande eld: är det icke egenviljans, egenkärlekens, den köttsliga kraftens, det egna partinitets eld?

Till prästens dagliga förrättning hörde också vården av lamporna i den sjuarmade ljusstaken, som hade sin plats i »det heliga». Dessa skulle skötas »från aftonen till morgonen inför Herrens ansikte» och ställas upp så, att de kastade sitt sken över platsen framför ljusstaken. Ljusstaken med de 7 lamporna var ju en sinnebild av Guds fullkomlighet i rättfärdighet, nåd, makt och vishet. Ljuset härav skulle ständigt stråla. Så hör det ock Herrens vittnen i denna tid till, att låta hela fullheten av evangelii sanning stråla ut, att förkunna »allt Guds rådslut» och, såsom aposteln säger, föra fram »fullheten av Kristi evangelii välsignelse». Såsom ljusstaken skulle belysa platsen framför där den var ställd, varest skådebröden befunno sig, så är det Kristus såsom livets bröd som evangelii ljus skall göra känd för att han må uppenbaras för och mottagas av själarna, den Kristus, som är tecknad i vår bibel och icke en sådan, som av den liberala teologiens forskningsresultat berövats sin Frälsare — och gudomshärlighet.

Aron och hans söner skulle även »skilja mellan heligt och oheligt, mellan orent och rent (3 Mos. 10: 9, 10). För Guds barn i denna tid är detta synnerligen nödvändigt. Världen vill ej veta av denna skillnad, den vill ej veta av något hinder att göra vad köttet och sinnet lyster. Synd! Ett för mången föråldrat begrepp. För mången finns intet, som är heligt och intet som är oheligt. Men än värre är att gränsen häremellan för mången kristen är alltför oklar, alltför svävande. Det är så bekvämt att tolerera, då man borde reagera; det går så lätt att genom världsandans inflytande få den andliga omdömesförmågan så försvagad, att man ej förmår skilja mellan gott och ont. Därtill kommer att många andliga förvillelser gå fram i tiden, varför ett av Guds Ande upplyst sinne är på det högsta av nöden. Vi som tro måste vara bärare av saltets kraft, vi måste klart hävda att endast Guds Ande och Guds ord äro tillförlitliga domare angående rätt och orätt.

Frambärandet av rökoffer utgjorde även en viktig del av prästens uppgift. Vi veta, att detta betecknar de heligas böner. Vi äro kallade att ingå i förbönens ämbete, och detta är en oundgängligen nödvändig del av den prästerliga förvaltningen av Guds evangelium. Då man läser den underbara skildringen av Hudson Taylors liv, ser man på det tydligaste vad bön betyder i missionsarbetet. »Vad som främst av allt behövs», säger han, »är allvarlig bön i tro.» Och vilken bönens man var han ej, vilka bönhörelser fick han ej mottaga! Genom bön satte han Guds allmakt i verksamhet. Mången natt tillbragte

han i bön, och det kunde t. o. m. sägas att »hans själ var alltid i oavlåtlig bön».

När Sundar Singh nyligen besökte vårt land, sade han bl. a., att det är genom bönen vi lära att förstå Guds planer. När vi ställa oss inför Herren, uppenbarar han vad vi behöva veta om hans planer och bringar oss att ingå i dem, att vandra i dem. I missionsarbetet är detta av högsta vikt. Ej att våra planer bli utförda, men att Gud visar oss sina planer och ger oss nåd att vara med att utföra dem, är det som behöves.

I vår missionstidning har helt nyligen framhållits, att med de nutida förhållandena många svårlösta problem uppstått i arbetet på fältet. Jäsning och oro, mäktiga vågor av nationalistiska rörelser hota med stora svårigheter. Därför, heter det, har vår uppgift aldrig varit mera krävande än nu. »Missionens framtidsuppgifter äro väldiga och därför måste den närvarande tidens missionsverksamhet framför allt ske i bönekampens tecken.» De gångna 35 åren av denna missions historia är ju också fulltecknad med bönhörelser, vilka mana oss att alltjämt och alltmera troget gå den uthålliga trons böneväg.

Slutligen se vi i 5 Mos. 20: 2—4 ännu något, som prästen i gamla förbundet skulle göra, nämligen att, då männen stodo färdiga till strid uppmuntra dem och stärka deras förtröstan till Herren. Vi ha ock en motsvarande uppgift. Paulus »styrkte lärjungarnas själar» varhelst han for fram. Detsamma säges åter och åter om de övriga apostlarna och deras medarbetare. Om Apollos heter det t. ex., att »när han kommit fram, blev han dem som trodde till mycken hjälp genom den nåd han undfått. Apg. 18: 27. Själva mottogo apostlarna mycken hugnad och vederkvickelse av de kristna. Även vi ha säkert erfarit vilken rik vederkvickelse det medför, då vi få möta varandra och ömsesidigt »hämta hugnad ur vår gemensamma tro». Och såsom den israelitiske prästen skulle uppmuntra genom att visa på Herren och hans makt, så är det också när vi i den gemensamma trons djupa samhörighet söka med varandra i ordet och bönen alltmer lära känna Herren, hans löften, hans makt och kärlek, som tron vinner styrka och vi få kraft till nya strider. Blive denna högtid sådan!

»Och Aron och hans söner gjorde allt, vad Herren bjudit genom Mose. Då sade Mose: Detta är vad Herren bjudit eder göra. Sedan skall Herrens härlighet visa sig för eder. — — Och Mose och Aron gingo in i uppenbarelsetältet, sedan gingo de åter ut och välsignade folket. Då visade sig Herrens härlighet för allt folket. Och allt folket såg detta och de jublade och föllo ned på sina ansikten» (3 Mos. 8: 36; 9: 6, 23, 24).

Om Herren får göra oss lydiga och får skickliggöra oss, missionärer och missionsvänner, för den heliga offertjänsten, det prästerliga förvaltandet av evangelium, då skall Herrens härlighet uppenbara sig i missionens verk. Då skola hedningarna bliva ett honom välbehagligt offer, helgat i den helige Ande. Och då blir det jubel och tillbedjan.

Lisbet Göransson.

Till S. M. K:s expedition anlände för åtskilliga år sedan ett brev från Hall-Marby i Jämtland, innehållande en 100-kronesedel och följande rader:

»Jag är bara en fattig arbetskvinna. Har nu plockat lingon i skogen och sålt i Östersund för 40 kr. De pengarna ska' missionen ha. Så har Gud välsignat mig på annat sätt, så att jag kan fylla i summan, och skickar nu jämt hundra.»

Brevskrivarinnan, Lisbet Göransson, talade vidare om att hon i många år *bedit* för S. M. K:s mission, ja, haft kärlek till Guds verk i Kina, alltsedan missionär Erik Folke första gången reste ut.

Och »lingonpengar» kommo år efter år, ända tills ryggen ej mer förmådde böja sig till den ansträngande bärplockningen. Också sedan skickades medel — ofta tackoffer. Och brev skrev Lisbet många till exp., brev som andades den djupaste kärlek till missionen och som visade, att när hon läste missionstidningen, intet gick henne förbi, som kunde göras till föremål för bön och tacksägelse. Hennes ofta mycket originella brev kommo alltid med uppmuntran och hjälp. Man kände, att Lisbet var en av »pelarna» i Guds församling, som genom sin kärlek och förbön var en verkligt bärande kraft.

Aldrig skall jag glömma första gången jag hade förmånen lära känna Lisbet personligen. Det var en av högtidsdagarna i mitt liv. Hur fin och prydlig stod hon ej i sin rena, enkla bomullsklädning, den lilla gumman, vid Hall-Marby brygga för att taga emot den långväga gästen. Med ens var det, som hade vi varit bekanta hela livet. Vi hade ju också många intressen gemensamt. Och ljuvligt kändes det att komma in i Lisbets anspråkslösa hem. Man kände, att man där stod på helig mark. När vi började vår samvaro med att tillsammans böja våra knän inför all nåds Gud, hur *bad* icke Lisbet för missionen, nämnande den ena och den andra av missionsarbetarna vid namn, och det ehuru hon aldrig sett någon av dem.

I sin hemsocken var Lisbet mycket värderad för sin redbarhet och gudsfruktan. Redan vid 15 års ålder hade hon genom söndagsskolan blivit vunnen för Herren. För egen del hade hon ytterst små behov och hade därför alltid att dela med sig åt behövande. Betecknande för hennes sinnelag är följande lilla händelse, omtalad av henne själv.

En fattig hantverkare som hade en mycket eländig bostad, skulle bygga sig en ny stuga, och en av hans vänner gick omkring med en lista för att samla bidrag till bygget. Han kom också till Lisbet, men hon sade denna gång tvärt nej, ty hon tyckte sig ha hjälpt familjen i fråga rätt mycket förut och därför haft ringa tack. Men på kvällen, sedan hon lagt sig, började samvetet tala. En inre röst sade: »När du nu beder till Gud i morgon bitti', tänk, om han då säger: 'Nej, nu Lisbet har jag redan givit dig så mycket, att nu kan jag inte ge dig något mer'.» Nu kunde hon knappt vänta till morgonen med att gå och avlämna sitt bidrag.

På äldre dagar ägnade Lisbet sig mycket åt sjukvård och kunde stundom vara borta från sitt lilla hem i veckor, ja, månader, för att tjäna någon lidande. Och

visst är, att hon vid mer än en sjukbädd fick vara till stor välsignelse. Var hon gick, vittnade hon så gärna om sin Mästare.

Under hela förra vintern var Lisbet klen, och i början av september måste hon intaga sängen. Hennes lidanden voro stundom mycket stora, men hon var alltid tålig, så snart hon var redig. Under sjukdomen talade hon ofta om ett föredrag, som hon i somras hört av en norsk präst i Östersund. Han hade sagt, att Jesus blott kan frälsa *stora* syndare. De *små* behöva honom ej. De få frälsa sig själva. »Och *jag*», brukade Lisbet säga, »*är* en stor syndare, så jag får ha Jesus till min Frälsare.»

Den 2 november förlossade Herren sitt trötta, lidande barn. Hur hade hon icke längtat efter den stunden, då hon skulle »bli fri från sin hosta och alla syndens besvärligheter»! Nu har hon vid något över 70 års ålder fått lägga ned pilgrimsstaven för att gå in i den himmel, om vilken hon brukat säga: »Jag tycks få börja himlen redan på jorden». Den 10 nov. vigdes hon till gravens ro i den med blommor och grönt vackert klädda kyrkan i Hall-Marby.

Men ännu är det, som hörde jag henne bedja:

»Må Han, som älskar alla lika mycket, snart låta sitt ljus lysa över hela Kina och över alla hednaländer, sitt stora namn till pris! Och må Herren genom sin Helige Ande få verka större nit i missionsförsamlingen att bära ut vittnesbördet om Jesu kärlek till syndare både nära och fjärran!»

E. B.

Från redaktion och expedition.

Nya ledamöter i Kommittén.

Till ordinarie ledamot i Kommittén för Svenska Missionen i Kina har t. f. kyrkoherden *Gunnar Arbman*, Undersåker, invalts, och till rådgivande ledamöter tandläkare *Josef von Malmborg*, Stockholm, och musikdirektör *Harald Gillgren*, Djursholm.

Under tacksamhet till Gud för denna förstärkning av Kommitténs krafter bedja vi att de nya ledamöterna innerligt och troget må få vara omslutna av våra bedjande vänners förböner.

*

Familjenotiser.

Den 21 sept. skänkte Herren makarna *Gertrud* och *Verner Wester* en dotter, *Anna Greta*. Allt stod väl till, då meddelandet avsändes.

Makarna *Karin* och *David Landin* hava även enligt ett telegrafiskt meddelande, som till släktingar i Sverige ingått, erhållit en son.

Vi lyckönska föräldrarna och bedja få innesluta de små nykomlingarna i missionsvännernas förböner.

*

Förhållandena i Kina.

Förhållandena i Kina äro alltjämt av oroväckande art. De oroligheter, vilka vi i föregående nummer omnämnde, synas fortfara. Kina Inlandsmissionens direktor, mr Hoste, meddelar, att läget aldrig varit mer oroväckande än nu. Laglösheten breder ut sig allt mer. Allt ser hopplöst ut, så framt ej Gud behagar uppväcka någon kraftig och god ledare, som kan bringa

Ädelstenar i Mästarens krona.
Livsbilder från missionsarbetet i Kina av fru R. Goforth.
Pris kr. 2: 25.
På denna bok lämnas nu 50 % rabatt.

Från lidande till seger.
En kineskvinnas livskamp av Ingeborg Ackzell. Rikt illustr.
Pris 1 kr.
10 ex. 25 % rabatt.

Hans Stjärna i Östern.
19:de årg.
Omväxlande innehåll.
Över 40 illustrationer.
Pris kart. 2: 25, klotb. 3: 25.
5 ex. 25 % rabatt.

ordning och reda. Hur allvarligt läget är, kan man förstå, av ett just nu (d. 15 nov.) mottaget telegram från Svenska Skolans på Kikungshan rektor, i vilket meddelas, att hela skolan av myndigheterna beordrats resa ned till Hankow, enär det befarades, att rövarna skulle gå till anfall emot Kikungshan. Allt detta är en anledning till allvarlig förbön.

*

Prenumerationsblankett.

Med detta nummer följer som bilaga en prenumerationsblankett. Det är en stor hjälp för oss, om prenumerationen verkställes i god tid före årsskiftet. Upplagan kan då lättare beräknas. Se för övrigt prenumerationsanmälan.

BREVAVDELNINGEN

På resor och vandringar i Yunchengdistriktet.

Av *David Landin.*

I.

Ehuru Yünchengs missionsdistrikt är ett av de minsta till ytinnehållet och det första som öppnats för missionsarbetet på vårt fält, har evangelisationsarbetet där under de senaste åren blivit ganska åsidosatt, åtminstone har arbetet bland männen ej kunnat så kraftigt bedrivas som förr. Orsakerna härtill äro nog flera främst den, att de manliga missionärerna ej kunnat helt ägna sig åt församlingsvården utan ha haft sitt mest krävande arbete förlagt till specialuppgifter utom församlingen, men också ha de täta ombyten av missionärer, som ägt rum, förorsakat svårigheter att på en kort tid sätta sig in i församlingsarbetets olika förhållanden. Trots detta har församlingen vuxit både i medlemsantal som också i antalet av nya predikoplatser. Det är om besök på dessa senare, som mina uppsatser skulle handla:

Kaitäntsuen eller Gränsbyn.

Denna utpost är vår nyaste och mest avlägsna om man undantar Hsiahsien. Den öppnades för två år sedan och är belägen på gränsen mellan Hsiahsien och Anyihsien, därav namnet — Gränsbyn. Ledaren för den lilla grupp, som samlas på denna plats, heter Pei. Han har som soldat för många år sedan hört och läst evangelium i staden Kiangchow, men blev omvänd och helt förd till Gud i Anyi. Redan före sitt dop och inträde i församlingen mycket nitisk för andras frälsning, har han även sedan verkat bland sin bys och de närgränsande bergsbyarnas befolkning. Tyvärr använder han väl mycket av militärmanér i sitt arbete. Mera befallande än bedjande och manande söker han föra människor till omvändelse, bättring och tro. Och Gud, som ser mera till hjärtelaget än till den yttre formen, har välsignat hans verk i Herren, så att flera redan blivit vunna.

Som han är en ganska välbärgad bonde, har han i ett av husen på gården inrättat en predikolokal, som rymmer ett 40—50-tal personer. Här och ute på öppna gårdsplanen hade vi våra möten.

Min hustrus och mitt besök var länge väntat. Redan innan jag blev gift, lovade jag, att så fort jag kunde skulle jag taga min hustru med på besöket dit, så att också kvinnorna skulle få höra.

I slutet av febr. foro vi dit. Ett par kilometer utanför byn kom en man för att möta oss. Här fingo vi på flera sätt känna, att vi voro väntade. Riktig festmat (kinesisk) hade gjorts i ordning, och sedan vi ätit och gjort besök i ett par kristna hem, började tiden för gudstjänsten närma sig. Icke långt ifrån byn håller en automobilväg på att anläggas, och flera av förmännen bo i »Gränsbyn». Även dessa fingo nu höra evangelium. Vid mörkrets inbrott hade ett 30-tal män och kvinnor från byn samlats, och för dessa fingo vi förkunna livets ord. En av våra predikantelever var med oss, så att vi hjälptes åt att predika i ett par tre timmar. Då folket icke syntes tröttna utan

nya åhörare i stället kommo, höllo vi på till omkr. kl. 10 på kvällen, och knappast ens då ville de skingra sig.

Följande dag var söndag, och som vi lovat fara till Hsiahsien, och på vägen dit besöka en by, där en sökare bor, måste vi tidigt upp. Efter en lätt frukost samlades vi på gårdsplanen till morgonbön.

Vårt besök hade nog ej varit förgäves. Förutom de offentliga vittnesbörd som frambars, fick min hustru tala vid ett par kvinnor och hjälpa dem med läsning, sång och bön och jag ett tillfälle att stifta frid mellan ett par troende, som hade svårt att draga jämt.

Port till ett kinesiskt tempel.

I Tienshan eller Bergsbyn.

Det var endast en 4—5 km. väg, som skilde byarna åt, men vägen var ytterligt stenig och svår. I »Bergsbyn» bor familjen Tsui. Mannen är en omkr. 40 års gammal lantbrukare, som redan har 8 söner, av vilka den äldste är 22 år gammal, gift och har barn, så att Tsui är redan farfar. Tsui har genom Pei blivit förd till frälsningens kunskap, och, ehuru han vid vårt besök ännu ej var döpt, vittnade hans hemförhållanden om att han sökte få sin familj med sig. En av sönerna är sidenvävare och en varm och ivrig sökare efter sanningen.

Då vi kommo fram, samlades så mycket folk, att gårdsplanen blev alldeles fullpackad. Även i rummet där vi slogo oss ned vågade sig till och med en hel del kvinnor komma in. Min hustru och jag sjöngo några sånger för dem samt talade över ett par texter, som vi hade tryckta på stora ark. Kvinnorna ville gärna att min hustru skulle stanna kvar; men vi måste snart bryta upp och med en liten trupp sökare och troende som följeslagare fortsätta vår färd till

Hsiahsien eller sommarstaden.

Ehuru namnet troligen härstammar från den tid då en dynasti med namnet Hsia regerade i Kina för omkr. 4,000 år sedan, passar det väl samman med den grönska och härlighet, sommaren har att bjuda på här, ty »Sommarstaden» är belägen utmärkt naturskönt.

I denna stad har missionen ej förut haft något stadigvarande arbete, ehuru den besökts av många av våra missionärer. Först efter hungersnöden och det nödhjälpsarbete, som vi där fingo utföra, hava vi känt att tiden var inne att öppna en liten utstation där. Äldste Tsao (f. d. läkare och K. F. U. M.-sekreterare) fick börja med underhandlingar om hus. I början såg det mycket omöjligt ut att få någon lämplig lokal, då husägarna antingen ej vågade sälja eller hyra till »Evangelisalens folk» eller också begärde oskäliga priser. Men en natt hade Tsao en dröm, då han hörde Gud säga, att han ej skulle frukta, ty i denna stad fanns det 10,000 som »skulle komma att höra Gud till». Mycket snart efter denna händelse fingo vi hyra en ganska lämplig gård med två präktiga hus.

Vi ha också sökt att grundlägga arbetet här så, att den blivande församlingen må från första stund känna verksamheten som sin egen och ej som en av utlänningar bedriven verksamhet. Och jag tror, att de få sökare och troende, som sedan slutit sig till församlingen, verkligen känna det så.

Detta besök var troligen det första som ett missionärspar gjort i staden. Tilloppet av kvinnor blev också stort. Då vi anlände hade gudstjänsten redan börjat, och »kapellet» var fullsatt, varför vår lilla skara fick taga plats utanför. Inför denna mycket uppmärksamt lyssnande skara av män och kvinnor, säkerligen uppgående till ett 70—80-tal, fingo vi under nära 3 timmar avlägga vittnesbörd, och vi kände att Gud var med oss. Ännu har ingen av stadens befolkning genom dopet bekänt sin tro men flera uppriktiga sökare finnas jämte ej så få från landsbygden.

Utom Tsao verkar även en kolportör i distriktet, särskilt i bergstrakterna, och vi hoppas, vill Gud, kunna öppna en liten gosskola inom området. Tsao bedriver också en gagnande läkareverksamhet, vilken säkerligen öppnar dörrar och hjärtan för evangelium. — Vårt sista besök under resan gällde —

Anyi — eller Fridsstaden.

Denna lilla stad ligger endast omkring 9 km. från Yüncheng. Missionen har där haft en liten lokal under 3—4 år. Vårt besök gällde egentligen borgmästaren i staden och hans husfolk. Borgmästaren är en ung man, som genom vårt nödhjälpsarbete ofta kom i beröring med oss. Han var mycket missräknad över att han ej blev inbjuden till vårt bröllop, varför min hustru och jag ett par gånger inbjödo honom till vårt hem på kaffe etc. Under ett sådant besök bad jag honom, att min hustru skulle få hälsa på hans fru och gamla mor samt att jag skulle få tala i fängelset till fångarna. Han lovade detta genast och inbjöd oss att komma och »äta mat» med honom. Just på återvägen från Hsiahsien var dagen bestämd därför. Döm om vår stora förvåning då vi komma in i »Yamen», att finna borgmästaren bortrest i och för ett oförutsett uppdrag. Men han höll sitt ord likväl, i det att min hustru fick komma in i hans hem och under ett par timmar tala och sjunga för hans gamla mor och hustru. En fin festmåltid var dukad för oss och slutligen blevo *Ani fängelseportar för första gången öppnade för evangeli budbärare.*

Innan diakonen Wang och jag fingo komma in i fängelset, hade vi en stunds parlamenterande med en av sekreterarna

Lantmän hämta säd vid nödhjälpsutdelningen.
Foto O. Beinhoff.

i rådhuset. Härunder kom jag att fråga honom om han trodde, att det fanns några verkligt goda människor på jorden. »Ja, men de äro nog få», blev svaret. Då jag förnyade frågan med förändringen *»fullkomligt* goda människor», svarade han: »Några sådana finnas nog ej.» »Nå», tillade jag, »i så fall äro vi ju alla syndare och behöva en frälsare från synd, om vi skola ha hopp om befrielse från straff.» Han nickade jakande, och jag trodde att det skulle stanna därvid.

Om en stund fingo vi komma in på fängelsegården, där en skara av omkr. 200

män i alla åldrar stod uppställd, somliga med kedjor om fötterna andra med fjättrade händer men flertalet lösa. En dyster och gripande åsyn var det att möta dessa sorgsna eller spotska blickar. Inför dessa män fick jag tala om en Frälsare som kommit att frälsa syndare och sätta fångar fria. Diakonen Wang fortsatte i samma anda en stund. — Sedan vi slutat framträdde den unge sekreteraren och tackade oss. Vänd till fångarna upprepade han så mina ord tillämpande dem på sig själv. Han slöt med: »*Vi* äro alla syndare — icke blott ni som stå fjättrade — och vi behöva *alla* en frälsare. Därför skola vi tro på denna goda lära.» Säkerligen har aldrig någon ämbetsman så talat till fångar. Må Gud få frälsa honom och många, som vi fingo vittna för under vår resa.

*

På väg mot Kina.

Av *Morris Bergling.*

I.

Så äro vi då på väg mot Kina. — —

Vi äro på färjan Trälleborg—Sassnitz. Vårt Sverige syns snart ej längre. Vi äro internationella, ja till den grad, att vi ha — kineser i sällskap. Mor (fru B.) slår sig genast i språk med dem — naturligtvis på kinesiska. Vi unga stå häpna men intresserade i närheten och förvåna oss över mors aldrig sinande ordförråd. Kineserna tillfrågas, om de hört något om »fuh-in» (det glada budskapet) — men nej. De ha intet hört. Man tänker med vemod på sanningen av Pauli ord:

»Huru skola de åkalla den, på vilken de icke tro? Och huru skola de tro den som de icke hade hört? Och huru skola de höra, utan att någon predikar?» (Rom. 10: 14).

De tyska kritklipporna på Rügen fängsla vår uppmärksamhet. Vi nalkas Sassnitz. Nu backar färjan in i hamnen. Tyskar, engelsmän, fransmän, amerikaner trängas och larma framför utgången. Plötsligt förstummas den internationella skaran. En liten kärnfrisk gubbe tränger sig fram genom hopen och ropar på klingande småländska: »I sa va snälla å flötta på Er för nu sa vi yppna'» — Ingen kunde missförstå honom.

Över den flacka nordtyska slätten går färden mot Berlin, där vi stanna över söndagen.

En söndag i Berlin.

Vid 10-tiden gå vi till domkyrkan. Här anvisas vi plats på en läktare mitt för predikstolen. Dômen är mäktigt imponerande både utan och innan. Där vi nu sitta drages blicken oemotståndligt mot fönstren bakom altaret. Vi se inläggningar i de mest underbara färger och i mitten Kristus på korset. — Nu tonar orgelpreludiet. En gosskör stämmer in och fyller templet med välljud. Prästen träder inför altaret: — — — »Mitt hus är ett bönehus men I haven gjort det till en rövarkula» — Orden ljunga som en dom över vår tid och dess ofta tomma gudstjänst.

Prästen (koncilieråd Koerzinger) synes på predikstolen. Vi få uppleva en gripande och manande stund.

Prästen talar om den onda tiden (die böse Zeit). Tiden är svår och kampfylld. Men vi ha ingen rätt att förtvivla, ingen rätt att fegt fly svårigheterna. Gud ger oss aldrig prövningar utan mening. Allt tjänar Hans rikssak. Vi ha därför att böja oss inför Honom, böja oss — men ej i likgiltighet och slöhet utan — »köpande tiden» (Ef. 5: 16). Måtte vi kunna lära oss att se evighetsvärdena i tiden och i tiden samla evigheten. Då slippa vi lidandet. Må vi lära oss att bedja: »Ske din vilja, o Herre».

Det var en väldig predikan, värdig en kristen själasörjare i ett land i nöd.

— — —

På aftonen var i K. F. U. M. anordnat ett samkväm för skandinaver. Vi voro inbjudna såsom gäster. Flera av oss talade, ett par sjöngo. Unisont ljödo med liv och kraft danska, norska och svenska sånger. Det blev en minnesvärd afton. Vi mottogos hjärtligt och fingo vid avskedet många varma handtryckningar.

Berlin—Marseille.

Från Berlin gick färden över Erfurt—Halle—Wittenberg och Eisenach, alla kända platser från Luthers både barndoms-ungdoms-, kamp- och segerperioder. I Frankfurt blev ressällskapet fulltaligt, i det bror Martin sluter sig till oss. Rhen passeras ledsamt nog nattetid. Vid midnatt anlände vi till Basel i Schweiz.

Varje missionsvän måste väl stanna i vördnad och tacksamhet till Gud inför namnet Basel. Vad har ej Baselmissionen uträttat för Guds rike. Jag kommer att tänka på den beprövade missionen på Guldkusten i Afrika. Den begynte 1828. Följande år bortrycktes tre av de fyra missionärerna, 1831 den fjärde. 1832 anlände tre nya krafter. Efter ett par månader voro två av dem nedbäddade i jorden. Baselmissionen tänkte då uppge arbetet på Guldkusten. Men de ville lämna avgörandet åt den ende överlevande, missionär Rüs. Ville han stanna, skulle arbetet fortgå. Var han modfälld, skulle verksamheten uppgivas. Rüs svarade: »Jag stannar». Nog krävde ännu arbetet många offer, såsom 1896 sexton missionärer. Men Gud har lönat sina trogna tjänare. Nu räknas de kristna i 10-tusental.

Mycket vore att säga om Basel och Baselmissionen. Men vi resa vidare. Schweiz hänför oss och i synnerhet Genèvesjön, som visar sig i en underbart vacker aftonbelysning. Färden fortsättes från Genève direkt genom Frankrike — efter Rhônedalen — till Marseille. Rhône för tankarna tillbaka till martyrtiden — denna verkliga prövotid för de kristna. Mången brändes här för sin tro. Askan ströddes i Rhônefloden för att — som det hette — omöjliggöra de dödas kroppsliga uppståndelse.

Marseille—Port Said.

Den 24 augusti kl. 5 f. m. anlända vi till Marseille och bege oss till hamnen. Vi få ett beklämmande intryck av livet i en stor hamn. Arma folk! Uselt klädda män och kvinnor av en mängd olika nationaliteter. Alla äro mörkhyade. Många ha underliga, skrämmande utseenden, som bita sig fast i ens sinne; somliga lömska, lurande, hårda; andra slöa, förfallna. Sällan ser man en ljus, öppen blick.

Följande dag på utsatt klockslag lossar vår ångare sina förtöjningar. Det är ett stort, präktigt fartyg, som tagits från tyskarna. Det starka, tyska maskineriet förstördes därvid av tyskarna och måste ersättas av ett nytt. Det förra namnet Hindenburg har utbytts mot det oöversättliga Azay le Rideau. Byggnadsstilen vittnar om, att fartyget använts i krigstjänst. Man ser t. o. m. en plattform för grövre kanoner.

Medelhavet ligger lugnt med sitt klara asurblå vatten. Vi styra mot Corsica. Dagen flyr. Medan vi äta middag vid 6-tiden blir det på en gång mörkt — utan skymning. Vi sova ganska gott men väckas plötsligt av ropet: Nu äro vi vid Stromboli.

Himlen är klar. Men på ett ställe, kring en liten ö, ha molnen skockat sig tätt tätt. Ön är Stromboli — den ännu verksamma, rykande vulkanen.

Ett par timmar förgå. Vi nalkas Messinasundet. Vi se Messina, skådeplatsen för den fruktansvärda jordbävningen år 1906. Befolkningen i staden hade hädat Gud. De gingo t. o. m. så långt i sin förhärdelse, att de en afton korsfäste en gris för att även smäda Kristi korsdöd. Följande dag kom jordskalvet. Messina lades i spillror. Var ej det en Guds dom?

— — —

Det är söndag förmiddag. Vi läsa en utläggning över fariséen och publikanen. Vi ha just slutat andaktsstunden. Men vad är det? Vattnet virvlar kring båten. Här se vi en fena skymta fram, där en mörk kropp. Nu blottas både fenor och allt. Det är delfiner — ett helt stim. De göra höga, djärva hopp.

Den sista skymten av Europa försvinner. Tre dygn går färden över öppna havet. — —

Månne Paulus seglat fram här på sin stormiga färd till Rom? Förvisso.

Forts.

Konferensen i Jönköping.

Från Svenska Missionsrådets Kvinnokommittés konferens i Jönköping den 3:e—5:e nov. lämnar fröken Ester Jonsson följande redogörelse:

Att väcka och stärka missionsintresset bland kvinnorna var avsikten med denna konferens.

Fröken *L. Reuterskiöld*, kvinnokommitténs ordförande, som öppnade mötet, gav efter välkomsthälsningen en kort skildring av Kommitténs uppkomst, mål och arbetssätt. Men det egentliga inledningsföredraget hölls av kyrkoherden E. André, som, utgående från Uppbokens sjunde kap. Allhelgonadagens text, frammanande bilden av skaran på Sions berg, uttagen ur alla släkter och stammar och folk och tungomål. Därmed var konferensens grundton anslagen och själarna stämda för de budskap från hednavärlden, som de kommande dagarna skulle sätta hjärtana i brand.

Efter ett par varmt och känsligt sjungna solosånger av frk. *N. Bergh*, Tranås, bestegs talarstolen ånyo av frk. *Reuterskiöld*, som nu höll ett ingående föredrag om »*Kvinnan, missionen och enheten*». Med bilder ur bibeln, ur kyrko- och missionshistorien belyste tal. kvinnans ställning i forntid och nutid med hänsyn till hennes olika verksamhetsfält inom hem och samhälle. Kraftigt betonades kristendomens betydelse för kvinnovärdets höjande och den stora skillnaden mellan den kristna kvinnans ställning och hennes hedniska systers.

Nu sjöng metodistkyrkans damkör ett par nummer, hälsningsskrivelser upplästes, varefter vidtog ett angenämt samkväm med tesupé.

Lördagens förhandlingar inleddes med ett bibelstudium, »*Kvinnan i bibelns ljus*», av baronessan *Olga Schaffalitzky*, ordf. i danska K. M. A., ett studium, som fortsattes på söndagen och blev en djuptänkt skildring av huru kvinnan framträder i den Hel. skrift. Genom syndafallet hade hon råkat i förtryck men genom Jesus Kristus återvunnit frihet och människovärde. Gaml. test:s ädlaste kvinnotyper hade varit bärare av Messias-aningen. Nya testamentets kvinnor hade t. o. m. före lärjungarna mottagit budskapet om uppståndelsen och av den Uppståndne sänts åstad att kungöra undret. Ej underligt att kvinnan fått sin givna plats på missionsfältet.

Fru *Signe Valder*, S. M. F., skildrade därpå *de Andliga väckelserna i Kongo*. Därute besannades nu siarens ord om ödemarkens förvandling till en lustgård. I stora skaror fylkade sig de svarta kring evangelium om världens Frälsare. Gripande framhölls de nyomvändas offersinne och villighet att lida för sin tro. Franska myndigheterna hade nämligen i samband med katolikerna anställt förföljelser mot den protestantiska missionen.

Förr och nu i Ost-Turkestan var ämnet för fru *Sigrid Högbergs*, S. M. F., föredrag. Även därute i den mohammedanska världen hade man glädjande exempel på evangelii omskapande makt. Framförallt har detta visat sig inom kvinnovärlden därute. Högljutt höras kvinnorna prisa frälsningens makt. Till kraftig bön för den mohammedanska världen manades.

Fröken *Anna Beckman*, K. M. A., skildrade de intryck hon fått *från en resa i Nordafrika*. Det ser ut, som om de kristna folken glömt bort denna del av världen som ju dock är det kristna Europas närmaste granne. Nordafrika är Lazarus vid den rike mannens dörr. Ruiner från de första århundradena vittnade om det ljus, som en gång lyst över Nordafrika, men som nu förbytts i djupaste mörker. Särskilt beklagansvärd är kvinnan. Dock även här funnos kvinnor vilkas ansikten återstrålade den frid, som skänkes i gemenskap med den korsfäste. Trots all tomhet i det religiösa livet bland Islams bekännare, gav dock den nordafrikanske mohammedanen intryck av att vara en sökare.

Förmiddagens sista talarinna var frk. *Sigrid Kurck*, ordf. i det svenska K. M. A:s Armenien-kommitté. *Det armeniska tidsläget* syntes rentav hopplöst. Aldrig hade detta folks ställning tett sig värre än nu efter sju års krig. Nationernas förbund »har ej tid» för det blödande armeniska folket. Den enda makt som trätt räddande emellan är Förenta staterna, som för närvarande underhåller ett 70,000-tal barn till flyktingar och omkomna. Antalet ökas ständigt, nöden växer, och moralen sjunker på grund av de vidriga förhållandena.

Efter lunchen samlades intresset kring det så aktuella ämnet: *De unga och missionen*. Denna gång var det L. M. F:s ordf., fru *Anna Peterson*, som besteg talarstolen för att inleda ämnet »Vänj den unge vid den väg han bör vandra», dessa den vises ord utgjorde grundtemat för såväl det sakrika, klarläggande inledningsföredraget, som den därpå följande diskussionen. De unga måste utdanas, fostras för det ansvar, den gärning, som genom missionsbefallningen ålägges dem. Missionärskallelsen ger Gud allena, men ansvaret för missionens heliga sak måste den kristna ungdomen fostras för. Början måste göras med barnen, och härvidlag är fars och mors exempel av grundläggande betydelse, men det gäller att bevara och underhålla barnets missionsintresse under de ofta kritiska utvecklingsåren. Missionsstudium, korrespondens med missionärer, regelbunden bön för missionen, bibelstudium offer m. m. omnämndes som medel att vinna de unga för missionen.

Efter ett par hastigt flyende timmar kring detta, praktiskt sett kanske mest centrala ämnet

ne i hela konf. intogs gemensam middag å Margaretas hushållskola. Även dessa stunder vid borden voro ägnade att befästa och stärka den enhetsanda, den syskongemenskap, som trots all tidens söndring, dock så varmt präglade hela konferensen. »De heligas samfund» förnamns som en härlig bärande verklighet.

Åter tonade sången från den skara på väl 300 deltagare, som fyllde salen. En och annan mansröst blandades med de övervägande kvinnorösterna. Klockan var sex, och upp på estraden tågade ett tjugotal missionärer från olika sällskap och fält för att presenteras genom namnupprop och angivande av sällskap och fält. Följde så frk. *Ragnhild Perssons*, E. F. S., *Några tidsbilder över missionsarbetet i Indien.* »Fasta tältpluggar», »utsträckta tältstreck» äro nödvändigheter i missionsarbetet. I Indien står man spörjande »Vad skall ske?» inför de stora politiska och religiösa rörelser, som mäktigt beröra folksjälen. Många fördomar ge vika för evangeliet. Så har kvinnan blivit en makt att räkna med såväl inom hem som samhälle, och hon har börjat användas för genomförande av sociala reformer; avgudaoffren avtaga, kastväsendet börjar knaka i sina fogningar. Flera anknytningspunkter har missionären i den hos indien djupt rotade offertanken och i tron på en kommande frälsare och en därmed följande »gyllne ålder». Starkaste motståndet erbjöd mohammedanismen.

Fru *Elizabeth Franklin*, S. A. M., talade om *Bhilerna*, som en gång för 4000 år sedan haft en storhetstid men blivit undanträngda från sitt ursprungliga rike i norra Indien och fördrivits till mellersta Indiens västra del, där de blevo sina besegrares, ariernas, slavar. Gripande skildrades deras låga kulturnivå med åtföljande vidskepelse och fattigdom. Men även här visar sig evangelium vara en makt till frälsning ur både andlig och lekamlig nöd.

Sist talade frk. *Lagerström* om arbetet bland förbundsfolket Israel. Trots allt som talar för motsatsen, kvarstår dock löftet om judafolkets frälsning, och löftets fullbordan närmar sig.

Efter en kort, ljuvlig aftonbön, som leddes av stadsfogde *K. A. Rundbäck*, och ett därpå följande bönemöte, var lördagen ett minne blott, men ett minne, som manande och inspirerande lever.

Efter bibelstudiet, som på söndagen började klockan två, bereddes de närvarande L. M. F:arna en angenäm överraskning av sina systrar i Jönköping, vilka anordnat gemensam middag på »Margareta». De till föreningen anslutna missionärerna voro med sin ordförande i spetsen hedersgäster. En stund i bön inför Guds ansikte avslöt den vederkvickande samvaron.

Redan en god stund före den utsatta tiden, kl. 6, voro alla platser besatta och förväntansfulla ansikten riktade mot estraden, där frk. *Ingeborg Ackzell*, S. M. K., nu inledde föredragens rad. Det blev en gripande skildring av *den förkrympta kvinnovärlden i Kina.* Utgående från Luk. 13: 10—16 framhöll talarinnan hurusom endast Jesu evangelium kan lösgöra denna nations kvinnovärld från den »vanmaktsande», som i årtusenden hållit den fången. Talrika exempel illustrerade detta faktum.

Om landet mellan Kina och Sibirien, Mongoliet, berättade därpå Sv. Mongolmissionens sekr., frk. *Agnes Jacobson*, som först gav en kort intressant historik över mongolernas tidigare levnadsöden och sedan övergick att tala om Mongoliet som missionsland. Första försöket att nå detta folk med evangelium hade gjorts av en fransiskanermunk på 1200-talet. Senare hade såväl svenskar som engelsmän och amerikaner börjat mission här men blivit utdrivna. Nu arbetar här endast svenska Mongolmissionen med 11 missionärer. Skola de bli utdrivna eller få fortsätta verket? Det beror till stor del på vår trohet i förbön.

Efter ett solonummer av frk. *Bergh* framträdde nu Sv. Kyrkans missionär fru *Gurli Norenius* och talade om *arbetet bland Zuluerna.* Zulu betyder himmel, sonen av detta land skildras också som en ståtlig Guds skapelse med något av sitt lands sol i blick och väsen. Men solen läker icke hjärtats sår, och de sår som synden slagit detta folk med äro många. Särskilt vidrördes den stora skuld, som vi kristna stå i till detta folk och som ökas genom de vitas försyndelser mot de svarta, försyndelser som ske i en rutten civilisations namn.

Fröken *Maria Eriksson*, Svenska Missionen i Port Said, avslutade föredragen med några *bilder från arbetet* bland de unga mohammedanska kvinnorna *i Port Said.* Arbetet tog sin början 1911. Man räknade med mohammedanernas motstånd och beredde sig på svårigheter. Herren hjälpte dock, och en skola, som snart räknade 80 elever, öppnades. För närv. undervisas i denna skola 250 unga flickor, även i kringliggande byar har skolverksamhet kunnat börjas. Svårigheter har missionen haft att kämpa med men Herren har på ett alldeles särskilt sätt bekänt sig till verket.

Konferensen led mot sitt slut. Ett par vackra sångnummer gåvos av gamla missionshusets damkör, varpå frk. Holmer, Jönköping, å lokalavdelningens vägnar avtackade gästerna. Fröken Reuterskiöld tackade Jönköpingsborna och framhöll hurusom de stora förväntningar man byst om denna konferens vida överträffats.

Efter ännu en bönestund för Guds rikes tillkommelse i hednavärlden skingrades deltagarna för att med fördjupad blick och ett allt varmare intresse var och en på sin plats i livet förverkliga de höga idéer konferensen givit uttryck för. *Ester Jonsson.*

Insända skifter.

Studier och bilder från det nya Kina. Av Ingeborg Wikander. Sveriges Kristliga Studentrörelses förlag. 422 sidor. Pris Kr. 8: 25.

Förf. inleder sitt omfattande arbete med ett studium av folkreligionen i Kina, ägnar ett särskilt kapitel åt konfucianismen, ingår därefter på de politiska förhållandena i den nya republiken samt skildrar den nationella student- och renässansrörelsen. Sedan låter hon läsaren få en blick »innanför murarna» och ställer fram vältecknade personligbetsbilder från det nya Kina. Det ligger i sakens natur, att kvinnan i det nya Kina i boken fått sitt särskilda kapitel liksom ock att den sociala omvandlingen och uppgifterna för evangelisk mission i våra dagars Kina blir föremål för undersökning.

Det som gör det starkaste intrycket, när man läser denna välskrivna bok, är den fina, förståelsefulla uppfattning av det kinesiska folket, dess kynne och andeliv, som förf. förmått att tillägna sig. Helt visst vågar man säga, att det är blott få även ibland missionärer, som på så kort tid förmå att så som förf. vinna inblickar i kinesiska förhållanden. Men det var ju ock ett enastående tillfälle, som härvidlag erbjöd sig, då förf. fick insteg i den förnäma, på anor rika, Tsofamiljen. Här fick hon som en familjens förtrogne vän tillfälle att så blicka in i kinesiska familjeförhållanden, och komma i beröring med kinesiskt tankeliv som är blott få förunnat. Man känner sig tacksam, då man läser förf. fina skildringar, av vad hon bär på nära håll sett och lärt känna. Här finns intet av översitteri eller rashögmod, som tyvärr ofta är betecknande för västerlänningens uppfattning av kineserna.

Då förf. emellertid även upptagit studiet av folkreligionerna i Kina, har hon givetvis kommit in på ett område, som är rätt så outtömligt och där man lätt kan råka vilse. Det synes anmälaren, som om förf. kommit i beröring med en sådan typ av konfucianismen, att hon säkerligen omedvetet givit åt denna en viss försköning. När förf. på sid. 35 säger: »I konsekvent trohet mot den store läraren har konfucianismen förblivit väktaren om en högre och renare gudstro», så har man rätt att ställa sig reserverad. Konfucius uppträdde ju som en samhällelig reformator, vilken främst av allt strävade efter att bibringa furstarna en rätt insikt om, hur de skulle styra sitt folk. Hans förkunnelse, i många avseenden så rik på djupa tankar och sedliga ideal, är ju dock egentligen icke religiöst betonad utan begränsar sig till att vara en moralfilosofi. På sid. 53 säger förf. att »Kongtse upptog offren till förfädernas andar som en av de viktigaste grundpelarna i sin samfundslära.» Detta är väl dock ej historiskt bevisligt. Tvärtom finner man ganska litet sagt om den saken i de skrifter, där hans utsagor äro bevarade. Det var ju egentligen den konfucianska skolan, som efter honom sedan upptog offertanken. Förf:s försök till tolkning av ordet »tao» torde ej beller kunna undgå kritiken. Då Laotse själv icke ansåg sig kunna i ord giva uttryck åt vad han djupast menade med »tao», är det litet riskabelt att sätta likhetstecken mellan detta ord och Logos. En helt annan sakligt utredande behandling av tao-begreppet har lämnats i den i dessa dagar utkomna boken »Tänkare i det gamla Kina» sid. 24.

Dessa ting, om vilka de lärde tvista, behöva ju ej förringa bokens värde. Anmälaren har under läsningen av densamma fått ett alltmer stegrat och starkt intryck av dess värde, och bokens slutpartier höja sig många gånger till en verklig apologi för kristen tro och mission. De välsignelserika resultat och de framstående personligheter, som förf. kan framföra såsom ett bevis för kristendomens expansionskraft, äro av verkligt apologetiskt värde. Man önskar därför, att en sådan bok som denna må vinna en vidsträckt spridning icke minst i kretsar, som stå mer eller mindre främmande och oförstående inför missionens väldiga gärning.

Boken prydes av omkring 200 aktuella och vackra illustrationer samt av en karta över det nuvarande Kina.

N. H—n.

*

Svenskar och indianer. Studier i svenskarnas insats i den tidigare protestantiska missionens historia. Av Nils Jacobsson. Diakonistyrelsens bokförlag, 348 sidor, 52 illustrationer och 2 kartor. Pris 7: 25.

Detta synnerligt gedigna, värdefulla arbete skall hälsas med särskild tillfredsställelse av Sveriges missionsfolk. Det torde vara alltför föga känt, både i Sverige och i utlandet, vilka ideal, som besjälade Sveriges stormän under den tid, då även Sverige hade planer på kolonial verksamhet. Då anmälaren sistlidet år besökte den gamla svenska kyrkan i Philadelphia och i dess sakristia såg de kungliga skrivelserna från Gustav II Adolfs och Axel Oxenstiernas tid, uppstod en längtan att detta avsnitt av Sveriges historia måtte bliva bättre känt. Lektor Jacobssons bok kom därför som en angenäm överraskning. Och den bok som nu erbjudes den intresserade allmänheten är ingen ytlig berättelse. Det högst intressanta missions- och kulturhistoriska ämnet har gjorts till föremål för en uttömmande, vetenskapligt orienterande framställning. Det är ett stycke svensk kyrko- och missionshistoria i vår stormaktstids storvulna och säregna inramning. Av utomordentligt intresse är att man får läsa aktstycken och skrivelser på då-

tida mäktiga, robusta språk. Man känner sig tacksam då man läser denna bok, tacksam att vi haft en sådan konung, i missionsuppfattning långt före sin tid, tacksam att den svenska stammen dock på det hela taget i jämförelse med andra folk alltid intagit en nobel hållning till de färgade. Den väldiga litteraturförteckningen, till vilken genom noter i texten oavlåtligen hänvisas, vittnar om arbetets gedigenhet och höga vetenskapliga värde. Man skulle blott önskat att bokens pris kunnat sättas något lägre så att den kunnat få en mycket vidsträckt spridning.

N. H—n.

*

Det blå huset. Bilder från missionen i Cooch-Behar. Av Oscar Lindmark. 19 sidor. Pris 30 öre.

En synnerligen välskriven skildring. Förf. rycker läsaren så helt med sig och ställer honom så mitt in i den miljö i vilken missionären arbetar att det är, som om själva den konkreta bild av missionsarbetet, förf. egentligen syftat att teckna, helt angenämt trollas fram likt ett sagoslott. Man ser det alltsammans för sina ögon utan hjälp av tröttsam statistik eller stereotyp redogörelse.

N. H—n.

Försäljning

anordnas av syföreningarna för Svenska Missionen i Kina, tisdagen den 5 dec. i K. F. U. K:s lokal, Brunnsgatan 3.

Gåvor, även in natura, mottagas tacksamt under nedanstående adresser och på S. M. K:s exp., Drottninggatan 55.

Doktorinnan *Maria Berg,* Hantverkaregatan 28.
Fröken *Emma Beskow,* Stureg. 56, 4 tr.
Fröknarna *M.* och *N. Cavalli,* Östermalmsgatan 23, 4 tr.
Fru *Elin Holmgren,* Fjellstedtska skolan, Uppsala.
Fru *Mina Johansson,* Grevtureg. 31, 1 tr.
Fröken *Tekla Liljeqvist,* Malmskillnadsgatan 31, 1 tr.
Fru *Olga Magnusson,* Äppelviken.
Fröken *Louise Schön,* Lützengat. 5, 3 tr.
Fröken *S. Storckenfeldt,* Engelbrektsgatan 6 a, 2 tr.
Fröken *Thyra Sandstedt,* Sibyllegatan 55—57, 2 tr.
Fru *Karin Wennerström,* Lidingön.
Fru *Hanna Hallström,* Bragevägen 8.
Fru *Beda Redell,* Upplandsgatan 28.

Hans Stjärna i Östern.

Svenska Missionens i Kina Julkalender, 19:e årg.

Vår julkalender kommer i år med ett rikt och omväxlande innehåll. I en julbetraktelse över Barnet i Betlehems krubba få vi del av den nu hemgångne gudsmannens, kyrkoherde *Fr. Hammarsten,* tankar inför julen och tidsläget i världen; under rubriken »Sanningssökare» skildrar missionsföreståndare *Erik Folke* den gripande längtan, som man finner i de sanningssökandes hjärtan ute på missionsfältet. Den taoistiska kultens mörker skildras av missionssekreterare *Nath. Högman* under rubriken »Där mörkret är sammanskockat». Missionär *Richard Anderson* berättar om hur underbart en kinesisk kristen återfunnits av den gode herden efter att ha fallit i djup synd. Missionär *O. Carlén* skildrar en julhögtid därute. Under rubriken »Viloplatser» skildra missionärerna *August Berg* och *David Landin* de viloplatser, som Herren givit S. M. K:s missionärer i hemlandet och Kina. »Vid Himmelssjöns stränder» är en skildring av missionssekreterare *N. Högman* från det Internationella Missionsrådets möte och de sköna omgivningar, i vilka det hölls. »Ut ur halvdager till strålande ljus» är en artikel, av *C. J. Bergqvist* och *Karin Landin,* som låter oss få blicka in i den underbara andliga erfarenhet, en av våra unga medarbetare i Kina fått göra.

Kalendern prydes av över 40 illustrationer och är tryckt på utmärkt gott papper. Priset är kart. kr. 2:25, klotb. kr. 3:25. När minst 5 ex. tagas lämnas 25 % rabatt.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

PRENUMERATIONSANMÄLAN FÖR ÅR 1923.

Missionstidningen

SINIMS LAND

anmäler härmed sin 28:e årgång. Tidningen, som nu utkommer under namnet: »Missionstidningen SINIMS LAND» utkommer under år 1923 med minst 14 16—20-sidiga nummer per år och kommer att redigeras enligt samma plan som hittills. Den vill vara en enande länk mellan missionsarbetarna på fältet och dem, som i hemlandet genom förbön och offer bära upp missionens heliga sak. Även så skola uppbyggelseartiklar och bibelstudier samt meddelanden från andra missionsfält inflyta.

På mångas framställning kommer en förändring att vidtagas med avseende på redovisningen. Den kommer att inflyta månadsvis i stället för som under sistlidna år kvartalsvis. För att det skall bli möjligt att få med näst föregående månads redovisning, kan ej tidningen komma ut förrän omkring den 5 i varje månad. Men vi tro, att dessa dagars dröjsmål uppväges av fördelen att få den sist förflutna månadens redovisning införd. Det är nämligen många, som med intresse taga del av redovisningen och göra den till föremål för sin bön och tacksägelse.

För de många vänliga uttalanden om vår tidning som fått uttryck i de inkomna skrivelserna ber red. att på det hjärtligaste få tacka.

Då nu årsskiftet närmar sig, ville red. rikta en innerlig vädjan om hjälp vid anskaffandet av nya prenumeranter. I likhet med de flesta andra missionstidningar har Sinims Land under innevarande år fått se sin prenumerationssiffra sänkas rätt avsevärt. Om vi hjälpas åt, skulle det nog inte vara omöjligt att återvinna det som förlorats och att även vinna nya prenumeranter.

Ehuru även detta skulle förbättra tidningens ekonomi, så att den kanske skulle kunna bära sig utan tillskott av missionsmedel, är det dock en ännu högre synpunkt som härvidlag bör vara inspirerande: ju fler nya prenumeranter, ju fler vänner till missionen och förebedjare samt desto större seger för hela det arbete för vilket Sinims Land vill vara ett organ.

Tidningens pris kommer nu att sänkas och blir: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvart. kr. 0: 90, 1 mån. kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 3: 25 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Ill. — Evangelii offertjänst — en prästerlig förvaltaregärning. — Lisbet Göransson. — Från redaktion och expedition. — Brevavdelningen. — Konferensen i Jönköping. — Insända skrifter.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1922.

N:R 14. ÅRG. 27. 15 DECEMBER 1922. PREN.-PRIS 2:50.

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA
REDAKTION: ERIK FOLKE, NATH. HÖGMAN.

Tusenårig Jesushymn*.

Jesu, himlaljuva namn,
Jesu, vännen bäste,
Jesu, all min längtans hamn,
Hoppets säkra fäste,
Jesu källa till all hälsa
Som allena mig kan frälsa,
Jesu skönast, Jesu sann!
Nu din nåd tag du mig an!

Jesu, upplåt mig den port,
Rösvaren har funnit,
Som din godhets höjd har sport,
Hjälp ur nöden vunnit!
Du vars kärlek ej kan kallna,
Evigt beder för de fallna,
Unna, din förtjänst till pris,
Mig ett hem i paradis!

Du var publikanens vän,
Synderskan förlåter.
Jesu, du densamme än,
För din fot jag gråter;
Herre mig till bot och kalla,
Förrän domsbasuner skalla.
För min ånger, sann, fast sen,
Säg mig huld: "Jag vill! var ren!"

Ve, att jag har vikit av
Efter snöda fröjden!
Ve, att jag min lust ej gav
Skatten uti höjden.
Skatt i himmelen förvarad,
Oförgänglig, uppenbarad,
Skatt, som mindre pris ej vann
Än det blod på korset rann!

Jesu, klädd i purpurskrud
Att min synd försona,
Hyllande Guds helga bud
Uti törnekrona,
Jesu, gisslad, sargad, slagen,
Mig att köpa fri från lagen
Låt din näpst, ditt bittra ve
Mig till frid och hugnad ske!

När till dödens flod jag når;
Djupen kring mig svalla
När för domens tron jag står
Ibland släkten alla,
Jesu, vårdes mig ej glömma,
Ej till gråt och mörker döma!
Säg blott åter: "Sannerlig:
Nu du vara skall med mig!"

* Författad år 890 av Theoktistos i Klostret Studion nära Konstantinopel. Övers. från grekiskan.

EN GOD JUL

tillönskas alla Sinims Lands läsare. Inför julens stora och heliga minne få vi förnya vårt förbund med vår högtlovade Frälsare. "Honom skall du giva namet JESUS, ty han skall frälsa sitt folk ifrån deras synder." Matt. 1: 21. *"Ty det behagade Gud att låta all fullhet taga sin boning i honom och att genom honom försona allt med sig, sedan han genom blodet på hans kors hade beredt frid."* Kol. 1: 19--20.

PERSONLIG SLÄKTSKAP MED GUD.

Av framlidne hovpredikanten
C. H. Bergman.

O, Gud, hur stor och underbar
I Sonens födelse du var;
All himlens ära, jordens nöd,
Att sig förena, här du böd.

Lik en väldig ström ur tillvarons dolda grund frambröt i klara ljud änglavärldens lov över gåvan av det späda liv, som i och med Kristusbarnet blivit skänkt åt världen. Det måste alltså vara något outsägligt stort med denna gåva, icke först genom de framtida följderna därav, utan redan genom vad den var uti sig själv. Vad innebar den då för mänskligheten redan i sin spädaste brodd, vad skänkte den åt världen i och med själva sin tillkomst? Kort sagt: personlig släktskap med Gud — ingenting mer, ty något högre kan icke givas, och ingenting mindre, ty under någon ringare förutsättning kunde den fallna världens frälsning icke utföras.

Blodsband med Gud, se där vad i Kristusbarnet redan såsom nyfött, är givet åt den stora släktkroppen, och detta i varje dess lem, vare sig hög eller låg, lärd eller olärd, rik eller fattig, svart eller vit, man eller kvinna, och detta så visst som Ordet — det eviga, som var i begynnelsen och är Gud av Gud — i Kristusbarnet är vordet kött, är av människa människa vorden. Blodsband i Kristus med Gud, det är julens obetingade gåva till allt vad människa heter, det är det återställda människovärdet, den oavvisligt förpliktande uppfordran till både kyrklig själavård och till hednamission.

Kristi födelses evangelium, rätt trott och förstått, grundlägger i människans hjärta en andlig omstjälpning eller upp och nedvändning, som står i ett inre sammanhang med den totala omvälvning, det nya världsskick, som Kristi rike i sin tid skall införa och därom Maria, då hon ännu bar Kristusbarnet under sitt hjärta, sjöng i sin härliga lovsång: De mäktiga har han störtat från troner och upphöjt de ringa, de hungriga har han mättat med goda ting och de rika har han avfärdat tomma. Ty får blott den helige Ande genom detta evangelium göra till en verklighet för den enskilda gåvan av blodsbandet med Gud, som i Kristi födelse blivit stiftat för mänskligheten i varje dess lem, denna gåva som tillförene varit honom i bästa fall en död bokstav eller kraftlös tankebild, då häpnar han över storheten av det oss givna och förskräckes över sitt ovärdiga förhållande, sina synder och hela syndfullhet.

I sanning stora, på en gång glädjebringande och mäktigt uppfordrande, äro de ting, som i denna högtiden förkunnas oss. Låtom oss nu gå fram till gudaktighetens hemlighet, det stora släktemysteriet: Gud är uppenbar vorden i köttet — gå fram till detsamma, för att frambära vår botfärdighets och vår tillbedjans offer, och såsom fattiga men efter rättfärdighet hungrande och törstande syndare mättas med goda ting, med

förlåtelsens tröst och frid och så med de utvalda förstlingsgästerna vid det i Betlehem dukade julbordet även vederkvickas till att prisa och lova Gud för allt det vi hört och sett. Men icke blott detta. Än mera: för att på detta mysterium såsom den klippa, som av inga det vredgade världshavets bränningar och vågsvall kan rubbas, bygga den tillkommande härlighetens och det eviga livets hopp i väntan på Guds, vår Frälsares, utlovade tillkommelse. Amen.

(Ur »Kristliga föredrag».)

Från redaktion och expedition.

Nytt från fältet.

Vid det sammanträde, som Missionskommittén höll i Yüncheng den 13—14 okt., fattades enligt protokoll, som nu kommit oss tillhanda, flera viktiga beslut. Följande personers hemresa under 1923 godkändes: *Ossian* och *Edith Beinhoff, Estrid Sjöström, Anna Janzon, Axel* och *Anna Hahne, Maria Nylin, Anna Eriksson, Judit Hultqvist* och *Martin Lindén.* Alla dessa äro nu i tur att resa hem och komma att så göra i den mån de nödvändiga resemedlen inflyta. F. n. finns blott medel för en persons hemresa tillgängliga.

På skolstyrelsens begäran har *Morris Bergling* tills vidare ingått som lärare vid Svenska Skolan.

Missionär *Richard Andersons* hälsa har en tid varit svårt nedbruten. De alltför stora arbetsbördor, som påvilat honom — han har förutom sitt ordinarie missionsarbete även haft en arbetsstyrka på 3,000 man för utförande av nödhjälpsarbete under sin ledning — ha nedbrutit hans nervsystem, så att läkare bestämt förordat omedelbar hemresa med minst ett års vila. Härtill har missionskommittén på fältet gjort följande uttalande: »Med hänsyn till arbetet i Honanfu såväl som med tanke på de många, som i den närmaste framtiden behöva få hemsemester, synes det omöjligt att f. n. ordna för R. Andersons hemresa. Dock ville missionskommittén sätta honom fri, att, under det han så mycket som krafterna medgiva arbetade i sitt distrikt, taga behövlig vila på Kikungberget.»

Enligt senaste post hade missionär och fru *Bergling* jämte sonen *Martin* och fröken *Frida Prytz* ankommit till Honan och där övervarit det nyuppförda Barnhemmets i Sinan invigning.

*

Stundande svårtid.

Sekreteraren på fältet, pastor *Sandberg,* skriver, att rövarnas framfart i Honan är fruktansvärd. General Wu Pei-fu har rått missionär Andersons att ej nu bo utanför staden. Detta är betecknande för läget. Torka och dyrtid äro ock rådande. Brödet kostar överallt 110—120 kash per kinesiskt skålpund, under det att det för två år sedan ej gick över 80 kash och under hungeråret 1900 ej kostade mer än omkring 70 kash. Redan nu börja änkor och fattiga att få sälja och giva bort sina barn, då de ej ha något att giva dem att äta. Hur det skall bli i vinter törs man ej tänka på. Något litet nödhjälpsmedel finnes för att hjälpa de fattigaste bland de troende, men något mera räcker det ej till.

*

Trons vila.

Alla underrättelser från fältet giva vid handen att påfrestningen på våra missionärer f. n. är oerhörd. Under det att lederna glesna växa arbetsuppgifterna oavlåtligen. Härtill kommer, att de måste utföra sitt arbete under svåra orostider. Följande frimodiga hälsning till en enskild vän från en av våra kvinnliga missionärer, fröken Estrid Sjöström, som tillsammans med fröken Anna Eriksson stått på en ensam post i staden Hancheng, är därför i hög grad uppmuntrande och är även ett allvarligt maningens ord till oss här hemma: »Du tror, att jag är alldeles utkämpad och utsliten av allt rövarbråk, men det är jag inte alls. Naturligt-

vis inverkar det väl mer eller mindre på ens nerver, men jag tror att folk hemma äro väl så nervösa som vi härute, fastän de leva i så mycket lugnare förhållanden. Jag tror, att det är när vi ej förtrösta på Guds makt att bevara, som vi bli utslitna och trötta. Det är ju visserligen sant, att vi bliva trötta av möda och arbete. Men det ligger mycket i de två orden: '*Trons vila.*' Att *tro* det ger *vila* och vila ger kraft. Ack, att vi blott kunde lära oss att lita på Jesus i *allt, allt.*»

Hemkommen missionär.

Fröken *Maria Hultkrantz* återkom till hemlandet den 11 dec. efter fullbordandet av sin andra arbetsperiod på fältet. Hon utreste till Kina första gången år 1907 och återkom till hemlandet år 1912. Den 11 okt. 1913 återvände hon för andra gången till sitt arbete i Sinanhsien, Honan, där hon under hela denna arbetsperiod varit verksam. Vi hälsa vår syster hjärtligt välkommen hem och tillönska henne rik välsignelse och vederkvickelse under vilotiden i hemlandet.

Försäljningen

i Stockholm d. 5 dec. inbragte kr. 3,007:—.

Trettondagen

kommer S. M. K. att anordna möte med sparbössetömning i Betesdakyrkan, Floragatan 8. Vidare genom annons i tidningarna.

Till prenumerantsamlare.

På förekommen anledning ber red. att få påpeka, att det står prenumerantsamlare fritt att rekvirera tidningen antingen genom närmaste postkontor eller direkt från exp. Då tidningen rekvireras direkt genom posten blir ju besväret mindre för våra vänner, som samla prenumeranter, ävensom för oss på exp. Vi ha därför ordnat det så, att även vid prenumeration å posten provision kan erhållas. Se f. ö. prenumerationsanmälan! Det står emellertid var och en fritt att härvidlag handla, som han finner lämpligast. Vi mottaga med största tacksamhet all den hjälp som gives oss för att få tidningen spridd.

Trettondagen — en allmän missionsbönedag.

Av svenska missionärer i Indien ställdes för någon tid sedan en vädjan till missionens vänner i Sverige att förena sig om en särskild dag av bön för Indien. Svenska Missionsrådet, till vilket ärendet hänsköts, såg emellertid i denna vädjan en ledning från missionens Herre att söka få till stånd en allmän bönedag för missionen i *alla* de länder, där svensk missionsverksamhet bedrives. Det är nämligen ej blott i Indien allvarliga till särskild bön manande händelser inträffat utan ock i Kina samt i Kongo ävensom på andra missionsfält i Afrika. Såsom sådan gemensam bönedag har man förenat sig om Trettondagen, vilken i vårt land av ålder firats såsom en hednamissionens dag.

Ständigt påminnas vi av tidningspressen om den nationalistiska rörelsen, som överallt är i växande. Den våg av självständighetsbegär, som nu efter kriget går genom alla folk och som särskilt i de gamla kulturländerna Indien, Kina och Japan är starkast framträdande, men som även ryckt med sig de primitiva folken, har åstadkommit en sådan jäsning t. o. m. i folkens breda lager, att om ej denna folkrörelse föres in i rätta spår, man kan befara farliga utbrott, vilka följder ej kunna beräknas.

Den politiska situation, som sålunda skapats, kan ej undgå att flerfaldigt påverka missionen. De politiska intressena taga lätt överhand över frågan om själens frälsning, och även bland de kristna kan Guds rikes utbredande få underordnad vikt i jämförelse med frågan om folkens frigörelse från utländskt beroende. Den allmänna misstron mot de vita, som efter kriget fått en delvis annan innebörd och som för tänkande infödda nu ter sig mycket mera berättigad än förut, utsträckes ej sällan även till missionärerna och till det budskap, de förkunna. Ja, t. o. m. hos de infödda kristna kunna understundom känslor av bitterhet och misstänksamhet smyga sig in.

Detta allt är så mycket mera vemodigt, som de evangeliska och icke minst de svenska missionerna vid den nuvarande krisens inbrott befunno sig i ett löftesrikt skede. På många håll började stora skaror med längtan och förtroende vända sig till kristendomen. De möjligheter, som därigenom bereddes, ha emellertid icke kunnat så som sig bort i tid tillvaratagas mest på grund av att missionssällskapen ej haft tillräckligt antal personliga krafter och medel till sitt förfogande. Nu är fara värt, att den gynnsamma tidpunkten försummats.

Sålunda förefinnas vad missionsfältet angår rikliga anledningar att samlas i särskild bön till Gud. Men därtill giver också läget i vårt eget land anledning. Den allmänna depressionen, tidens oro och nöd vilja lätt för oss fördunkla blicken för Herrens vilja rörande missionen och *vår* kallelse att vara hans missionsfolk. Tidsläget visar tydligt, att åt våra skandinaviska folk i närvarande situation den nåden är given, att framför andra vinna ingång bland hedningarna dels på den grund att vi fått stå utanför stridslarmet, dels därför att kristen tro, kristligt liv och verksamhet möjligen hos oss har en innerligare och djupare prägel än hos andra missionerande folk, ett sakförhållande, som ej undgått de icke-kristna folkens uppmärksamhet.

Må därför den vädjan till förbön, som från så många håll och med sådant allvar kommit till oss och vars vikt tidsläget så kraftigt inskärper, ej gå oss ohörd förbi utan väcka oss till att med allvar fylla vår uppgift som ett prästerligt folk i denna tid.

Låt oss därför bedja!

att det nuvarande politiska läget i världen genom Guds ledning må få utveckla sig i frid och till de icke-kristna folkens sannskyldiga bästa,

att krig och blodsutgjutelse må om möjligt undvikas och att Gud må hålla sin skyddande hand över missionen och dess arbetare samt över alla sina barn bland alla folk,

att ur de nuvarande trångmålen må framgå en andligen luttrad församling,

att även orostiderna må bliva Guds Andes besökelsetider och att den djupa trängtan efter själens frälsning ej må kvävas av politiska strävanden,

att påbegynta väckelserörelser icke må avstanna utan leda till varaktigt resultat,

att våra missionärer må erhålla all den kraft, den vishet, den ödmjukhet och kärlek från Gud, som det nuvarande läget kräver för deras arbete och för deras förhållande till de infödda.

att Gud må kalla och utrusta nya arbetare till de svenska missionsfälten, att folken där må få Kristi evangelium fulltonigt, rent och oförkränkt samt att dessa folk en gång själva må få intaga en plats som evangelii tjänare till världens frälsning.

Stockholm den 25 november 1922.

På Svenska Missionsrådets uppdrag:

G. Brundin. E. Folke. J. E. Lundahl.

En moders böner.

Den kände svensk-amerikanske pastorn och väckelsepredikanten *Gust. F. Johnson*, som vistats i Amerika 40 år, skriver i en tidning:

Jag har ofta sagt att om jag någonsin komme till Sverige, så ville jag uppsöka det sista av hemmen vi bodde uti, och där tacka Gud för min moders böner, som under tårar hade uppsänts därifrån.

Ofta hörde jag min moder säga, då hon från farstugufönstret i övre våningen såg efter sina gossar, som voro ute i synden: »Här blir jag väl stående till min död!»

Den platsen ville jag se.

Här är huset. — Där uppe är fönstret — det vetter ned mot gathörnet, där hon kunde uppfånga första skymten av sin gosse då han kom hem — icke alltid nykter tyvärr.

Nu gå vi uppför den gamla välkända trappan. Så slitna de gamla trappstegen äro . . .

Tunga steg ha trampats här.

En äldre kvinna stängde köksfönstren

då jag gick uppför trappan. Då jag knackade öppnade hon åter.

»Jag är en främling från Amerika», sade jag. »Vi bodde här för 40 år sedan. Kunde jag få titta in i rummet i vårt gamla hem!»

Det fick jag visst, men då ville hon — städa först!

»Nej, frun, det ser nog naturligast ut om det får vara som det är.»

Så fick jag träda in i dessa enkla rum, där varje fönster, varje dörr, varje vrå hade minnen!

Här stå vi ute i farstugan igen.

»Frun, här vid det här fönstret har min mor stått hundratals gånger och med tårfyllda ögon sett dit ned mot gathörnet, då hon väntade någon av sina gossar. Jag ville så gärna böja mina knän och bedja här, om jag får lov.»

Den gamla var själv en moder.

»Ja, för all del» — och så gömdes det åldriga ansiktet under höga snyftningar i förklädet.

Vi böjde våra knän — pastor Karlstedt var med mig — och på de gamla golvtiljor där min moders knä ofta vilat, där tackade jag min moders Gud för en kärlek som är sig lik ända in i döden.

Efter fyrtio år — — —

Hon är bärgad hos Gud, och sonen ligger på knä i hennes Getsemane!

Och en ängel var där.

Tacksägelse- och böneämnen.

Att möjlighet till hemresa och vila må beredas de på sid. 236 omnämnda missionärerna.

För den »resenåd» som beskärts våra missionärer, s. 236, 237, 239.

Om nåd att möta den nödtid som hotar, s. 236.

Böneämnen angivna på s. 238.

För den kristna nationalkommittén i Kina och dess verksamhet, s. 242.

För den överfallna församlingen i Hancheng, Ho., s. 245.

För uppmuntran i arbetet, s. 246.

För de fångna missionärernas frigivning, s. 248.

BREVAVDELNINGEN

På väg mot Kina.

Av *Morris Bergling.*

II.

Port Said—Columbo.

Vårt första besök i Afrika gäller Svenska Egyptiska Missionens barnhem i staden. Vi träffa tre finskor, som ansvara för det krävande arbetet. De små flickorna på hemmet se undrande på främlingarna. Men våra finska systrar kunna berätta om deras eländiga tillstånd vid ankomsten. Barnens mödrar äro nu också stolta över sina barn. De göra allt för att få dem ut ur hemmet för att kunna förevisa dem för vänner och grannar. De tänka ej på, att de därmed åter skulle föra de små ut i elände, smuts och lidande av alla slag. — Vi bli bjudna på kaffe och få så en minnesrik bönestund samman.

På återvägen gå vi en liten omväg genom »gatorna». Vilket liv! Vi befinna oss mitt i en österländsk stad: Sophögar, svartklädda kvinnor, besvärliga affärsmän, som högljutt truga sina alster på en; trollkarlar i färd med sina konster. En polisman driver framför sig en skara tjuvpojkar, som äro sammanbundna med rep. De streta för att komma lösa, men få då smaka polisens käpp. Negrer, egypter, indier och araber omväxla med européer av alla slag. Smutsiga, trasigt klädda barn leka på gatorna. De små åsnorna knoga halvspringande på stora bördor och få blott hugg och slag till lön.

Vi måste lämna den intressanta staden med dess både ljusa och mörka sidor. Vägen bär genom Suezkanalen, som tyvärr är höljd i nattens mörker. Morgonen för oss till Suez, och så börjar färden över Röda havet. Vi följa Sinaihalvön i öster.

Osökt går tanken till de gamla israeliterna, deras ankomst till Egypten, deras kamp och slaveri och deras övergång av Röda havet. Ingen vet nu exakt var denna ägt rum.

Jag påminner mig, då jag som en sju års pilt reste här fram. Den äldsta av missionärssönerna i sällskapet ropade en dag på oss båda yngre. Han visste berätta, var övergången ägt rum. »Se där, sade han, där äro spår på stranden efter dem». Och för att riktigt övertyga oss, tillade han: »Se där äro bergen på bägge sidor.» — Vi gladde oss i vår barnslighet över synen. Då kom en äldre herre, klappade oss på axeln och sade: »Det ni se där är inte efter Israels barn. Det är spår efter kreaturshjordar, som vattnas vid någon källa.»

Röda havet är ofantligt hett. Men vi befinna oss ock i en av jordens hetaste trakter. Österut ligger Fosterlandsstiftelsens arbetsfält. Här har arbetats i sex decennier bland Erytreas och Abessiniens muhammedaner, kopter och andra. Först på sista tiden har portarna öppnats till Galla, som var missionens ursprungliga mål.

Vi landa söder om Erytrea vid den franska kolonien Djibouti. Vi befinna oss bland negrer. Fem negerpojkar komma simmande för att tigga pengar. De dyka efter slantarna och slåss ofta om dem djupt nere i vattnet. En hop negrer tränga sig uppför landgången för att handla och — stjäla. Överst på landgången ses en polis, som mera liknar en rövare och tiggare än en kronans tjänare.

Vi ros i land av magra, seniga, svarta män med knollrigt hår. På stranden omringas vi av en skara pojkar, som alla hoppas få en slant av oss. En enögd gumma kommer för att tigga. Hennes hand hålles framsträckt av en liten negerpojke. Hennes kropp är betäckt av sår. — Män ligga sovande i skuggan. Bodarna äro smutsiga. — Vi gå förbi en moské, där nitiska muhammedaner ivrigt buga sig i riktning mot Mecka, Islams huvudsäte. Det är deras sätt att bedja. — En annan muhammedan sover (!) på sin böneplats i moskén. — På återvägen omger oss en ännu större skara pojkar, som gör allt för att tilldra sig vår uppmärksamhet. De t. o. m. sjunga en engelsk slagdänga — den enda engelska, de kunna.

Åter går färden över havet, Indiska Oceanen. Vi uppleva sju rätt besvärliga dagar, innan Azay le Rideau ångar in i Columbos hamn.

Ej långt från Ceylon ligger Svenska kyrkans indiska arbetsfält. Den svenska missionen här har ett mycket krävande arbete. Den har måst övertaga den tyska missionens verksamhet, då de tyska missionärerna sedan kriget äro fördrivna från Indien.

Columbo är en indisk hamn i fullt modern stil: bruna indier men även européer, europeiska stadsdelar och — europeiska laster, ohyggliga laster.

När vi stiga i land möta vi tre unga engelska missionärer i frälsningsarmén. De stå troget på vakt för att om möjligt få hjälpa och leda tillrätta någon vilsekommen. Det är riktigt upplyftande att se deras ljusa, vänliga ansikten och tala med dem.

Vi sätta oss i var sin rickshaw (en tvåhjuling). Dragarna äro indier, snabbfotade och frispråkiga. De tala alla språk, säga de. Vi pröva med litet tyska, men de förstå ej. »Litet, bara litet! Men litet av alla språk», bedyrar han på engelska. — Våra dragare äro buddister. De föra oss förbi ett hindutempel. På trappan sitta tre män, allvarliga, högtidliga. Dörren står öppen, och vi se den heliga elden brinna därinne så, som den brinner hela dygnet. Vi fråga, om vi få stiga in. Men han nekar bestämt. — På väggarna utanför äro målade avskyvärda, mångarmade gudabilder med grymma blickar. — Litet senare påträffa vi ännu ett den västliga kulturens kännetecken: en stor, modern militärförläggning med tre väldiga kaserner. — —

Columbo—Shanghai.

Vi ha lämnat Columbo och i fyra dagar gungat på öppna havet. Nu se vi åter land, ett bergigt vackert land. Det är Sumatra.

Ön Sumatra är ett av världsmissionens stora slagfält. Kampen syntes svår till en början. Men de första kämpagestalterna

voro övade i andliga fejder. De kommo från en blodig kamp på ön Borneo. Sju av Guds vittnen hade just fått offra sina liv för de råa, ännu okuvliga infödingarna. Missionsarbetet förflyttades till Sumatra. Även här var det andliga tillståndet nästan hopplöst. Batackerna lågo i ständiga strider, fångar åtos levande, de religiösa begreppen voro låga och råa. De ha ännu ofta en så föraktad sällning bland holländarna (deras herrar), att de ej få tala samma språk som dessa. Européen talar ett högre batackspråk, och infödingen, som tilltalas, får ej svara på samma språk, trots att han kan detta. Batacken måste svara på ett »lägre» språk. — Numera börja européerna övergå till att blott lära sig det lägre språket, folkets språk, och likställa sig med infödingarna.

Så är det nu. Men för snart 60 år sedan voro förhållandena annorlunda. Då funnos knappast några andra européer än de få missionärer, som Rhenska missionssällskapet sänt ut. Då var det livsfarligt att beträda Sumatra.

Men de gingo — i Guds namn. Och segern kan sägas vunnen bland batackerna. Kyrka reser sig vid kyrka. Över 60 tusen batacker äro vunna för Kristus.

Nära Sumatra ligger den lilla ön Nias. Niasserna voro ännu mera svårkuvliga än grannarna på Sumatra. De stodo i andligt avseende vida lägre. Det sades om niasserna, att de blott traktade efter »guld, svin och människohuvuden». — Nu räknas de kristna niasserna i tiotusenden.

Vi ånga genom Malackasundet och sedan norrut utefter Aunam och Tonkin. I Saigou besöka vi ett hindutempel. Där byta de just ut en äldre avgud mot en ny. Den gamla tages i armen och flyttas bort i ett hörn. En nyförfärdigad gud sättes i dess ställe. Följande dag blir den nya guden påklädd granna lysande sidenkläder. Man måste fråga sig: hur kunna dessa tempeltjänare se så allvarliga ut och — huru länge skall detta fortgå?

På återvägen bli vi vittne till en annan syn, möjlig blott i ett land i djup hedendom. Ett högtidligt följe marscherar utefter floden. En del slag-instrument ge från sig ett öronbedövande läte. Föremålet för denna ceremoni är en gud, som bäres i teten. Guden är ute för att »luftas». Han behöver ibland komma ut från det kvava tempel, där han dväljes. — Det hela påminner om, när väderleksgudar ställas ut i solgass. De infödda säga då till guden: Nu skall du själv få känna på, hur det är vid torka, när du inte ger regn. Arma människor! När skola de få höra sanningen?

Vi befinna oss nu på Kinesiska sjön utanför vårt första mål: Shanghai. De flesta ha lämnat ångaren. I Djibouti fördes en man i land, ombunden om halsen. Han hade fått solsting och sökt begå självmord med en rakkniv. I Columbo träffades en indier av solsting. Han kastade sig i vattnet för att dränka sig men upptogs. Efter nästan en hel dags upplivningsförsök kvicknade han till liv. Följande morgon hade han hängt sig i sin hytt. Han efterlämnade hustru och flera barn. Hustrun var kinesiska. Man kunde höra senare, hur den arma kvinnan jämrade sig i vild förtvivlan så, som endast hednakvinnor kunna .Följande dag kl. 4 på e. m. stannade ångaren på havet. Ett kommandorop hördes, en kista sköts ut i vattnet och slukades av vågorna. Ångaren satte sig åter i gång. Indiern hade fått sin grav. — — —

Bland passagerarna finnas många kineser. De flesta ha becksvarta tänder. De bära opielastens stämpel.

Nu äro vi helt få ombord. Åtta katolska missionärer följa oss ännu. De visa oss all vänlighet. I sina långa svarta kjolar äro de dock mycket värdiga i sitt uppträdande. De hålla mässa kl. 6 varje morgon, utföra sina många föreskrivna ceremonier och stå ofta vid relingen och läsa böner efter radband.

Om ett par timmar äro vi på Kinas jord. Vi få beträda det land, som Gud har kallat oss till. Måtte vi få bli brukbara redskap i Guds hand. Tack för all bön för oss! Tack för all förbön, som redan följt oss under vår färd!

Strödda intryck från den kristna nationalkonferensen i Shanghai 1922.

Av *Richard Anderson.*

Stora förhoppningar och stora farhågor hava hysts med avseende på denna konferens. De mera optimistiska ha varit livligt övertygade om att den skulle bli epokgörande för den kristna missionen och församlingen i Kina. De farhågor, som förefunnits, ha varit grundade på det faktum, att den s. k. modernismen funnit allt flera förespråkare både bland missionärerna och bland de utländskt bildade kineserna inom den kristna församlingen, och man fruktade allvarligt, att denna konferens skulle komma att gå i stridens tecken. De män, som hade anordningarna och konferensens program i sina händer, förutsågo emellertid denna möjlighet och lade det hela så, att så gott som alla tillfällen till diskussion voro på förhand uteslutna. Detta var relativt sett en fördel. Men det var också en betänklig svaghet i en konferens, ty det första intryck, man fick av det hela, var, att de delegerade, vilkas antal uppgick till över 1100, till allra största delen endast kunde få vara med som *åskådare* och *åhörare*. Icke i någon fråga utom en — nämligen tillsättandet av den Kristna Nationalkommittén i stället för Fortsättningskommittén — företogs omröstning. Med hänsyn till de stora personliga och ekonomiska offer, som både de missionerna och den kinesiska församlingen gjort i förening med denna konferens, kan man knappast känna sig tillfredsställd med resultatet av densamma.

Den var dock i flera avseenden en *gradmätare* och fördenskull av mycket stort intresse med hänsyn till följande fakta:

S. M. K:s delegater vid konferensen i Shanghai på Kina Inlandsmissionens gård.

Fr. v. t. h. fröken Anna Janzon, diakonen Kao, Hoyang, missionär R. Anderzon, äldste Chin, Mienchih, diakonen Tung, Pucheng, missionär Carl Blom.

Sammansättningen.

Alla föregående missionskonferenser i Kina ända upp till hundraårskonferensen 1907 hava varit uteslutande sammansatta av utländska missionärer. Den näst följande, som hölls 1913, bestod av två tredjedelar utlänningar och en tredjedel kineser. Denna konferens bestod av hälften kineser och hälften utlänningar, och bland de förra fanns *en missionär*, tillhörande kinesiska hemmissionssällskapet, som arbetar i provinsen Yunnan. Alla föregående konferenser hava endast haft frivilliga deltagare, då däremot denna bestod *uteslutande* av delegerade, valda av missionerna och den kinesiska församlingen.

Huvudtemat.

Föregående konferenser hava alla rört sig omkring den utländska missionen och dess arbete. Denna koncentrerade hela sin uppmärksamhet på den kinesiska församlingen.

Ledareskapet.

För den som arbetar för och ivrigt längtar att få se församlingen i Kina utrustad med ledare av sitt eget folk, var

det en verklig glädje och inspiration att se vilka utomordentliga gåvor som redan finnas, om de ock f. n. äro få. Konferensen valde enhälligt till sin ordförande dr Chéng Ching-i, och av de tre vice ordförandena var en kines, nämligen en pastor Kwang. I den kommitté, som hade hela ledningen av konferensen om hand, var en kines, dr. David Yü, ordförande. Dessa män utförde sitt uppdrag med sådan skicklighet, oväld, urbanitet och ödmjukhet, att de vunno allas aktning och beundran. Detta kan ock sägas om de flesta av de kineser, som fått förtroendet att hålla de viktigaste föredragen, och bland dessa fanns ett par unga kvinnor. I vissa fall fingo ju de nationella känslorna rätt så starka uttryck — och vem kan förtänka kineserna det — men i flera fall fick man ädla bevis på den tacksamhet och kärlek, som hyses gentemot den utländska missionen och missionärerna. Vid ett inledningsföredrag till frågan om Kristna Nationalkommittén sade föredragshållaren C. C. Koo: »Den bör vara kinesisk i ande och sammansättning. Härmed menar jag ej, att den bör bestå uteslutande av kineser, nej, vi tacka Gud, att det finnes många bland våra vänner missionärerna, som äro *mer kinesiska* än vi kineser.» En annan sade: »Vi ha hört åtskilligt om den kinesiska församlingen, och att den nu bör stå på egna ben och styra sig själv, men jag säger eder, låt oss se till, att vi göra med missionärerna som Elisa gjorde med Elia. Han följde honom så långt han kunde, och innan Elia lämnade honom, bad han om en dubbel lott av Elias' ande, och när Elia for, tog han hans fallna mantel och vände tillbaka över Jordan i Elias' spår.»

Det måste dock framhållas, på det att Kinas kristna ledarskap må ses i dess rätta ljus, att dessa utomordentliga ledaregåvor ännu så länge *till stor del* äro att finna bland dem, som fått sin utbildning utomlands. Vad som djupt bedrövar den, som ännu av hela sin själ håller sig till evangelisk tro, är det förhållandet, att de allra flesta av dessa ledare mer eller mindre blivit *gjorda* till modernister, eller rättare *negativister*. Den stora faran för den kinesiska församlingens sunda utveckling i sann evangelisk tro och ande är därför rent av oroväckande. Ty dessa ledare äro i besittning av stor begåvning och ledaretalang, men vart komma de att leda med sin negativism, om de ej ändra kurs. Det är här som Guds folk hemma i Sverige behöver allvarligt förena sig med oss och bedja Herren leda dem in på en rätt väg. Man behöver blott kasta en flyktig blick över missionsarbetet och församlingen i Japan för att finna, huru förhärjande och ödeläggande för troslivet den radikala teologien verkat där. Det hjälper ej huru utsmyckad den kommer med vetenskap, talanger och lärdom, ty av frukten känner man trädet.

Stämningen.

Vid konferensens början var hela atmosfären liksom laddad av explosiva ämnen, och det kändes, som om en var var beredd att gå till anfall. Denna stämning vek dock nästan omedelbart genom ordförandens, dr Chéng, lugna och värdiga ledning. Varje session avbröts genom en andaktsstund, då Herren fick tillfälle att tala till oss. Dessa stunder, som leddes av en dr Hodgekins från Amerika, präglades av djupt allvar och helig stillhet.

En genomgående strävan i hela konferensen — åtminstone vad ledningen beträffar — var, att *till vad pris som helst* ernå enhet och sammanslutning. Jag tror, man med all visshet kan säga, att det ej längre är denominationalism, som står hindrande i vägen för enhet och sammanslutning i stort. Den åtskiljande klyftan blir alltmer emellan evangelisk tro å ena sidan och den radikala teologien å den andra. Som redan antytts, voro de flesta av föredragshållarna vid denna konferens av den moderna riktningen, men deras personliga ståndpunkt i ovan berörda frågor doldes mycket skickligt under evangelisk terminologi. Hur stod då majoriteten med hänsyn till dessa frågor?

Det har redan blivit nämnt, att ingen omröstning företogs i någon fråga, utom i en enda, så att på den vägen kunde man

icke komma till någon klarhet eller få svar på denna fråga. Dock tror jag mig med all sanning kunna säga, att även här var konferensen en ganska säker gradmätare. Det hände nämligen ett par gånger, att talare, som med väldig kraft framhöllo den konservativa och evangeliska sidan, applåderades så intensivt, att de ej fingo tid att säga allt de ville ha sagt på de fem minuter, som stodo till deras förfogande.

Resultatet.

Det är att hoppas, att detta blir långt mer omfattande än vad som kunde synas och förnimmas vid konferensen. Det hade utan tvivel sin stora betydelse, att de kristna — kineser och utlänningar — samlade från alla delar av detta stora land och från alla samfund, fingo vara tillsammans i hela tio dagar. Och när sanningen blivit sagd om det som är ägnat att skilja oss åt, så får det ej förglömmas, att det är så oändligt mycket, som förenar oss, att om vi bara komme varandra tillräckligt nära, skulle de till synes stora klyftorna mycket förminskas.

Frånsett de möjliga resultat, som ej så lätt kunna definieras, står ett fullt påtagligt sådant, nämligen bildandet av den s. k. Kristna Nationalkommittén, i vilken invaldes representanter till ett antal av ett hundra från alla kristna korporationer och samfund, utom från »Southern American Baptist Mission», vars delegerade kände, att de ej ännu voro färdiga att taga detta steg. Om Herrens Ande får leda denna kommitté — varom alla för hans rikes framgång i Kina bedjande och offrande vänner böra bedja — har den den allra största utsikt att bli till välsignelse och hjälp för arbetet i Kina. I all vår strid och kamp för sanningen och Guds rikes utbredande på jorden behöva vi om och om igen stanna och höra Herrens ord: »Icke med makt och icke med kraft utan med min Ande.»

Den gamla s. k. »Fortsättningskommittén» vid sammanträde i Shanghai.
Den svenske representanten, missionär August Berg, främst till höger.

*

Skuggor och dagrar.

Morgon har kommit men likväl är det natt. Det ordet talar om mörkrets och ljusets strid om herraväldet. Det är också ett ord, som på ett träffande sätt beskriver ställningen ute på missionsfältet. Ljus och mörker, skuggor och dagrar, kamp och seger, glädje och sorg allt tilldelas Herrens trogna kämpar i väl avvägda mått och i välbehaglig tid.

Det är blott några personliga intryck av dessa skuggor och dagrar sådana de te sig här i vårt Honanfu-distrikt just nu, som jag härmed ville meddela.

I början av september kom jag ned till stationen efter en god sommar på berget Kikungshan. God i den meningen, att Herren mötte med många välsignelser både andligen och lekamligen. På samma gång jag med glädje återvände till arbetet, hyste jag dock en viss bävan för hur ställningen skulle te sig här nere. Under vistelsen på berget fingo vi meddelanden från kineserna att rövarna farit ovanligt våldsamt fram i sommar, och vi visste också, att en del missionärer av konsulerna förbjudits att fara ned till sina stationer. Nedkommen fick jag också bekräftelse på att ryktena talat sant.

Den ökade intensiteten i rövarnas framfart, såväl som deras numerära tillväxt, står i samband med inbördeskriget under våren och förra delen av sommaren. Då exguvernören Chao ti störtades förra våren och efterträddes av general Feng Yuhsiang lämnade den förre efter sig en organiserad soldatkår, som stått under hans broder Chao chie's ledning. Dessa soldater ha ej fogat sig under Feng Yuhsiangs spira utan slutit sig samman i grupper på hundraden, ja, tusenden. Dessa ströva nu omkring för att härja och plundra. Då de numera ej ha någon sold har detta blivit deras levebröd. De äro nu en formlig landsplåga. Under vistelsen på berget levde vi delvis under den känslan att deras operationer voro riktade mot utlänningarna och missionen för att möjligen försvåra ställningen för guvernör Feng. Två utländska järnvägstjänstemän i Shanchow blevo tillfångatagna och 250,000 dollars begärdes i lösen för dem. Tre av våra utstationer hemsöktes av banditerna. (Se S. L. n:o 12. Red.) Enligt vad jag sökt utröna, sedan jag kom hit ned till stationen, är dock ej deras verksamhet i första hand riktad mot missionen. Deras traktan är efter pengar. För att vinna sina syften taga de ofta rika personer till fånga och dryga summor begäras i lösen för dem. Helt nyligen gjorde rövarna en påhälsning i östra förstaden här och bortförde 38 personer i regeringens mellanskola, däri inbegripet skolans rektor. Med undantag av fem gossar, vilka tillhörde rika personer i staden, blevo dock de övriga snart lössläppta. För någon tid sedan intogo rövarna staden Hancheng, där vi ha en utstation och ett lovande arbete. Bland de många, som då togos tillfånga var även en av »de våra» vid namn Chang Yue iu,* vilkens historia tidigare omtalats. Han blev dock lössläppt, då han igenkändes att vara en man från »evangeliesalen». Med undantag

Främlingen studeras!

Foto M. Folke.

av att de stulo så mycket löst de kunde, gjorde de ej stationen någon vidare skada. Bland det stulna var även en del av församlingens kassa. Då jag under förra våren gjorde ett besök i Hancheng, upptogo vi på initiativ av ovannämnde Chang ett offer för verksamheten på platsen. Resultatet därav var glatt överraskande. Proportionellt räknat var det ett av de största offer, som upptagits inom våra församlingar på en gång. I svenskt mynt belöpte det sig till något över 80:— kronor. Vem kunde tänka sig då, att dessa

* »Hans Stjärna i Östern» detta år, sid. 40.

pengar skulle hamna i banditernas händer. Vi hoppas emellertid, att denna prövning för församlingen ej menligt inverkar på deras offersinne.

Genom dessa exsoldaters framfart ha ju även de vanliga rövarna fått mera frimodighet och gjort villervallan ännu större. Nu ha emellertid myndigheterna här på platsen börjat gripa in mera med allvar mot dem. Ofta förekomma avrättningar. Dessa missgärningsmäns huvud upphängas på stadsmuren till en varning för folket. Under en månads tid har detta varit en ständig syn, då man kommit utanför stadsporten. Arma människor, skola de låta varna sig, då de se det slut, som väntar överträdaren?

General Feng söker nog göra vad han kan för att bringa reda i provinsen, men dels är hans makt kringskuren och dels tar det tid att bringa reda i allt kaos.

Förutom rövarnas härjningar har även farsoten hemsökt trakten häromkring. Koleran har varit svår. I vissa byar ha hundratals personer dött och även här inne i staden ha de vita huvudbindlarna, kinesernas sorgetecken, blivit rätt vanliga. Några fall av tyfus ha även inträffat. Kort före gosskolans öppnande här blev vår präktige lärare Ko Yung loh sjuk. Vi antogo först, att det var förkylning, men då Dr. Li Pao an, som numera vistas i staden, undersökte honom, konstaterade han att det var tyfoid. Under sista tiden av sin sjukdom vistades han i sitt hem, där han emellertid hastigt försämrades och för en vecka sedan hämtade Gud hem sin tjänare. Det var inte med lätta steg jag ställde färden till Futien för att förrätta hans jordfästning. Under sina ferier i skolan var han till stor hjälp för den lilla gruppen av troende där, och även i skolan syntes han mänskligt sett oumbärlig. Vi veta dock, att allt vad Herren gör är gjort i trofasthet, och även i detta fall var det hans allra bästa vilja som skedde.

Ser man på de yttre konturerna är det nog åtskilligt, som kan vara ägnat att nedslå modet, men ser man på Herens verk i det fördolda i hjärtana då blir det ljust och hoppfullt mitt under allt. Herrens verk i hjärtana går säkert framåt inte bara trots de yttre svårigheterna utan ofta tack vare dem.

Nyligen hade jag ett samtal med en av de nykristna från Changwa, vilket gjorde mig glad. Då tältverksamheten, som pågick där förra vintern, upphörde på vårsidan, fanns där en liten skara av nyomvända och flera, som mottagit intryck av ordet men ej ännu tagit steget fullt ut att följa Jesus. Liten och svag var den troende skaran och utsatt för förföljelse från hedningarnas sida. Det var därför med en viss bävan vi sågo framtiden an. Nu fick jag emellertid veta, att den lilla skaran ej blott blivit beståndande utan tillväxt inåt och utåt. Varje kväll ha de samlats, och då ingen evangelist har varit med dem, ha de samlats ändå för att bedja, läsa Guds ord och samtala om dagens erfarenheter. Därigenom ha de hämtat kraft. Man förnimmer i umgänget med den mannen att han smakat det eviga livets kraft, och min innerliga bön är, att Gud må fortsätta det påbegynta verket. Under samtalets gång säger mannen: »Innan jag trodde tyckte jag ej alls att jag hade någon synd, nu känner jag mig som den störste av syndare.» Är inte det något av Herrens verk i hjärtana?

Tältverksamheten sådan den bedrivits, har visat sig vara till stor välsignelse och vi äro därför tacksamma till Gud att han lett så att vi från Amerika fått medel till ett nytt och rymligare tält. Det förra visade sig vara för litet. Herren som givit oss det nya tältet, skall helt säkert också genom sina skaffare fylla de behov, som uppstå när det gäller att hålla det i gång.

Ett annat ämne till glädje, som beretts oss här under hösten, ha vi i en ung man från regeringens skola, vilken en tid varit här för att studera evangelium. Han tog sin tillflykt hit vid tiden för rövarnas inbrott i regeringens skola. Min fruktan var att han endast ville undkomma yttre svårigheter. Vilken hans bevekelsegrund från början än må ha varit, så har dock Gud synbarligen fått börja ett underbart verk i hans hjärta. Genom sin stilla, ödmjuka

vandel har han vunnit allas förtroende. Då vår lärare Ko fick hembud upsptod ju en lucka i lärarepersonalen. Denne man kom då som riktigt förberedd av Gud och var villig att biträda här med undervisningen. Som lärare i regeringens skola hade han en lön av 40: — dollars i månaden. Det högsta vi ansågo oss kunna ge honom var 10: — dollars, men han sade sig vara villig att tjäna för vad som helst om han blott kunde vara till någon nytta. Såsom lärare är han åtskilligt bättre kvalificerad än våra egna. Mänskligt sett vara det en stor försakelse då han lämnade regeringens skola, men vår förhoppning och bön är att Herren skall låta honom få rik andlig välsignelse i ersättning, och sådan kan ej köpas med pengar. Han har uttryckt en önskan att nu få fortsätta att tjäna evangelii sak. Herren själv fullbordade godhetens uppsåt och trons verk! Ja, detta var endast något om skuggor och dagrar här. Låt oss bedja att skuggorna snart må vika och den klara morgonstjärnan må uppgå med frälsning för alla, som längta därefter. De försvinna skuggorna och det blir full dag.

Nath. Engbäck.

Från när och fjärran.

Från *barnsyföreningen i Kåge* skrives: Vi äro omkring 30 flickor i barnsyföreningen Daggdroppen, Kåge. Några utav oss ha fått i uppdrag att skriva och tala om hur det går för oss.

Vi ha haft symöten alla år, sen vi började, utom 1921. Detta berodde på vår snälla ledarinnas förhinder. Nu är hon kry och vi ha fått upptaga arbetet igen. Tre à fyra gånger i månaden samlas vi i skolsalen. Vi börja våra möten med bön och sång. Sedan tas våra arbeten fram, och vi arbeta med liv och lust. Under tiden läser någon upp en vacker berättelse från fjärran hednafolk, och alla tycka vi, att det är roligt att göra något för de stackars hednabarnen. Innan vi skiljas åt få vi höra något bibelord, och sen sluta vi vårt arbete för dagen med sång och bön, att Gud måtte kröna med framgång det lilla vi förmå uträtta. Så komma vi att ha en auktion på våra arbeten m. m. och vi hoppas genom den kunna få en liten inkomst. Till sist en varm hälsning till alla missionärer, särskilt fröken E. Sjöström, från Skellefteå samt till alla syföreningar landet runt.

Daggdroppar.

Kinakretsen i Göteborg har nyss fått mottaga ett med stort intresse motsett besök, nämligen av missionären Aug. Berg och hans maka fru Augusta Berg. Vilken glädje att se dem i vår mitt och höra dem tala dels vid en offentlig missionsafton å K. F. U. M:s hörsal sönd. den 19 nov., dels vid ett för dem anordnat samkväm omedelbart därefter. Vid sagda tillfälle medverkade dessutom kyrkoherden C. G. Klingner samt magister B. Nystedt, resp. ordf. och vice ordf. i härvarande kinakommitté, varjämte vacker duettsång utfördes av tvenne musikälskarinnor. Huvudsyftet med högtidsstunden var dels att fördjupa och värma missionskärleken, dels att giva tillfälle för kinavännerna att bringa missionen ett nu mer än vanligt behövligt offer för dess fortsatta verksamhet. Detsamma inbringade ej mindre än omkring 720 kr., ett i sanning glädjande resultat. — — Ledsage Herren i sin nåd och trofasthet alltfort missionärsparet Berg under deras resor härhemma och skänke Han dem sin välsignelse till att med det anspråkslösa, nitälskande och hjärtevinnande väsen, som är dem eget vinna hjärtan och arbetare för Guds rike här hemma och därute överallt där de färdas fram.

K. E. B.

*

I nr 7 av S. L. meddelades, att franska regeringen beviljat 500,000 francs för byggandet av en muhammedansk moské i Paris. Denna skall nu uppföras på Place du Puits de l'Hermite aux Gobelins, och grundstenen lades för ett par veckor sedan med stor högtidlighet under presidium av marskalk Lyautey. Bland de övriga närvarande märktes marockanska storvisiren El Mokhri och andra höga infödda representanter för Marocko, Algeriet och Tunis. Men märkligare är kanhända att även Angora var företrätt, och det av ingen mindre än Fethi bej, som i somras avvisades från Downing street utan att ha fått företräde hos Lloyd George, samt att turkiske sultanen var representerad och maharadjan av Kapurthala var närvarande, tydligen som representant för den indiska kalifatrörelsen.

Sidi Ben Ghabrit, ordförande i föreningen för de heliga platserna, tackade Lyautey, betvingaren av självständighetsrörelsen i Fez, »för den välvilja han oföränderligt visat den islamitiska världen» och bad honom skära upp den första torvan. Marskalken vägrade, ty, sade han, denna högtidliga handling borde utföras av en muselman, vilket också skedde.

I sitt tal framhöll Lyautey, att islam icke, såsom det ibland påstås, är en förstörande, anarkisk och ofördragsam kraft. Samhällsordningens element finnas i alla grader i Marocko, Algeriet och Tunis. »Och nu», sade han, »framträder i östern under Mustafa Kemal, som visat sig vara en verklig statsman,

en ansträngning att åstadkomma nationell återställelse, uppbyggnad och organisation, vilket vi hälsa med all vår sympati. Det frisinnade, ordningsälskande, arbetsamma Frankrike och det förnyade och föryngrade Islam synas mig vara två stora och ädla krafter, vilkas samverkan borde bli en av de bestämmande faktorerna för världsfreden.»

En av vår tids många underliga företeelser är alltså att omkring grundstenen till den franska moskén ett slags allislamitisk samling ägt rum. Men sedan högtidligheten försiggick, har sultanen avsatts och flyttar kanske kalifatets säte till Indien, om engelsmännen tillåta det.

*

Från *Kongo* meddelas, att förföljelse utbrutit mot de kristna, särskilt i *Musana*, som är belägen 100 km. s. v. om Brazzaville. På denna station, som tillhör S. M. F. har en kraftig andlig rörelse pågått under ett par års tid. De hednakristna församlingarna inom detta missionsområde räknade vid senaste årsskiftet ej mindre än 4,180 medlemmar. En organiserad förföljelse har nu av den franska kolonialregeringen, troligen på grund av katolska intriger, igångsatts mot dessa evangeliska kristna. Ett antal nydöpta ha förts i fångenskap till Brazzaville, de kristna få icke ens samlas till möte i byarna, hövdingarne ha fått order att se till, att så ej sker o. s. v. Den föregivna anledningen är den i Belgiska Kongo för något mera än ett år sedan uppkomna s. k. Ngunzarörelsen.

*

Hela bibeln har nu utkommit på 158 olika språk. Därtill är Nya testamentet översatt till ytterligare 142 språk, de fyra evangelierna till 422 och delar av evangelierna till 58 språk och folkdialekter. Inalles finnas bibeln och delar av densamma utgivna på 780 språk och dialekter. Av dessa 780 editioner har Brittiska och Utländska Bibelsällskapet ombesörjt 560. Och detta antal växer snabbt med varje år. Sålunda ha under 1922 tillkommit omkring 20 nya översättningar.

*

Missionärerna Maria Ericsson och Signe Jonsson hava avrest till Port Said, Egypten. Den förra har varit missionär i 34 år och har grundat den svenska missionen i Port Said. Den senare utreser för första gången och har sin hemort i Norrköping, där hon varit lärarinna.

*

Från Peking meddelas, att Sovjet-republikens envoyé, A. A. Joffe, på ett rätt så uppseendeväckande sätt mottagits vid sin ankomst till den kinesiska huvudstaden. Det är särskilt de intellektuella kretsarna och Peking-universitetets män, som härvidlag framträtt. De, som mottogo honom, representerade icke mindre än 14 radikala organisationer och stodo under ledning av Tsai Yuan-pei, som är rektor för Peking-universitetet. I de kinesiska tidningarna återfinnes en fullständig förteckning på dessa 14 organisationer bl. a.: »Antikristliga Föreningen», »Den nya rörelsens förening, »Det anti-religiösa sällskapet», »Karl Marx's principers sällskap m. fl.» Då ovannämnde rektor höll sitt tal till hr Joffe yttrade han bl. a.: »Den kinesiska revolutionen var politisk. Nu håller den på att utveckla sig i riktning mot en social revolution. Ryssland har lämnat Kina ett efterföljansvärt exempel, och Kina anser sig nu böra lära av den ryska revolutionen, vilken också begynte som en politisk rörelse men sedan utvecklades till en social revolution. Var god vår lärare och mottag Edra lärjungars hjärtliga välkommen.»

Vilket allvarligt perspektiv upprullas icke för vår blick, när vi taga del av ett meddelande som detta!

*

Svenska kyrkans missionsstyrelse har för högskolan i Kina anställt en ung tysk naturforskare, d:r Arnold Dietz, född 1891.

*

Under året hava från Amerikanska bibelsällskapet utgått 75,495 biblar, 749,526 testamenten, och 3,736,160 delar av den heliga skrift, inalles 4,861,181 exemplar. Under de gångna 106 åren hava 146,590,521 volymer utsänts. Inkomsterna under året uppgingo till 1,093,825 dollars.

*

Enligt The Christian Patriot uppgår nu Indiens folkmängd till 318,942,480. Därav äro 216,734,586 hinduer, 1,178,596 djajner, 11,571,208 buddister, 68,735,233 muhammedaner, 4,754,079 kristna, 101,778 parser, 21,778 judar, 9,774,617 animister och 17,989 icke specificerade. Sedan 1911 har de kristnas antal ökat med över 22 procent.

*

De i pressen omnämnda tillfångatagna kinamissionärerna ha nu frigivits.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

Insänd litteratur.

Ansgarius, illustrerad missionskalender, utgiven av Sv. Missionsförbundet. Pris 3 kr.

Vinterny. 24 sidor. 2 konstbilagor. Pris kr. 2:25.

Hem Hem. 17:e årg. 40 sidor. Pris kr. 1:25.

Kring Granen och Brasan. 34:e årg. 16 sidor. Pris 60 öre.

Barnens jul. 16 sidor. Pris 40 öre.

När och Fjärran. Utgiven av Kvinnliga Missions Arbetare. 22:a årg. 20 sidor. Pris kr. 1: 35.

Stjärnan från Betlehem. Svenska Kyrkans Diakonistyrelses Bokförlag, Stockholm. 24 sidor. Pris 40 öre.

Tillkomme ditt rike. 17:e årg. Svenska Kyrkans Diakonistyrelses Bokförlag, Stockholm. 127 sidor. Pris häft. 1: 75, kart. 2: 75.

Förbundsfacklan. Illustrerad missions- och julkalender. Utgiven av missionssällskapet Helgelseförbundet. 4:e årg. Helgelseförbundets förlag, Kumla. 119 sidor. Pris häft. kr. 2: —, kart. kr. 2: 75.

Soluppgången, julkalender för 1922, utgiven av Sv. Alliansmissionen—Jönköpings missionsförening. Pris 2: 75.

På Konungens bud. Illustrerad missionskalender, utgiven av Sv. Alliansmissionen. Pris 1: 75.

PRENUMERATIONSANMÄLAN FÖR ÅR 1923.

Missionstidningen

SINIMS LAND

anmäler härmed sin 28:e årgång. Tidningen, som nu utkommer under namnet: »Missionstidningen SINIMS LAND» utkommer under år 1923 med minst 14 16-sidiga nummer per år och kommer att redigeras enligt samma plan som hittills.

Då nu årsskiftet närmar sig, ville red. rikta en innerlig vädjan om hjälp vid anskaffandet av nya prenumeranter.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvart. kr. 0: 90, 1 mån. kr. 0: 65.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 3: 25 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 5-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

När mindre än 5 ex. tagas bör prenumeration ske på posten.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen.

Se utförligare prenumerationsanmälan i föregående nr.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under 4:e kvartalet 1922.

Allmänna missionsmedel.
Oktober månad.

1497. G. K., Björköby 25: —
1498. A. N., Kimstad, rab. på böcker 1: 70
1499. O. S., Strängnäs 200: —
1500. Ur offerkuvert, gm M. K. 17: —
1507. H. B., Sthlm 25: —
1508. »I stället för blommor på E. Wahmans grav», gm M. Ph. T., Linköping 10: —
1509. Mölnlycke mfg 15: —
1510. Missionsmedel från Mora gm M. S. 50: —
1511. »Från Skellefteå, i stället för blommor till kapten A. Bäärnhielms bår» 405: —
1512. A. L., »tackoffer» 20: —
1513. Skellefteå landsförsaml:s mfg 140: —
1514. L. Ö., Innervik, till E. Sjöströms hemresa 5: —
1515. M. Ö., Innervik, »på Mors 85-årsdag» 10: —
1516. N. S., till E. Sjöströms underh. 20: —
1517. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1518. »Herrens tionde» 9: 68
1519. E. J., Nässjö, i stället för blommor till kapten A. Bäärnhielms bår 10: —
1520. »Annie» 10: —
1521. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
1522. O. A., Spjutsbygd 22: 50
1523. K. G. M., Äppelviken, i stället för blommor till kapt. A. Bäärnhielms bår 5: —
1524. A. H., Sintuna, d:o 25: —
1525. O. och G. C., d:o 10: —
1526. Hj. S., Uppsala 25: —
1527. »Tackoffer» 200: —
1528. C. H., Gisebo 100: —
1529. »Kinesernas vänner», Jkpg, till missionärernas underh. 900: —
1530. »Två missionsvänner», Filipstad 50: —
1531. H. och O., Norrköping 20: —

1532. Offerkuvert från Fridhem, gm H. I. 5: —
1533. »Tionde av arbete», gm H. I. 20: —
1538. S. J., Örebro 500: —
1539. M. T., Örebro 25: —
1540. A. D:n, Sala 50: —
1542. E. L., Sundsvall, »Herrens del» 100: —
1543. Syföreningen, Flisby 150: —
1544. J. A. J., Söderåkra 50: —
1545. L. M. F., till F. Prytz, M. Nylins o. E. Jonssons underhåll 1,350: —
1546. Hj. A., Vanga 50: —
1548. Offerdag å K. F. U. K., Kristianstad 130: —
1549. Offerkuvert, gm A. G., Kristianstad 13: 85
1552. K. B., Tranås, för äpplen från ett missionsträd 25: —
1553. »Herrens del» 50: —
1554. Från Ledja skolbarns potatisland 3: —
1555. Västra arbetsföreningen, Ölmstad 50: —
1556. A. K., Björköby, rab. å böcker 2: 50
1557. »Söndagsägg» från Fridhem, gm H. I. 5: —
1562. L. U., Sthlm 200: —
1536. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1564. »Herrens tionue» 11: 50
1565. L., Duvbo 25: —
1566. E. O., Gtbg, »tackoffer» 200: —
1567. A. E. P., Gtbg 100: —
1568. T. och C. G., Skellefteå, till E. Sjöströms underhåll 100: —
1571. E. J., Dagkarlsbo 10: —
1572. Uppsvenska Förbundet inom K. F. U. M., till O. Beinhoffs underh. 600: —
1573. E. J., New York 36: 70
1574. E. J., Jkpg 50: —
1575. K. F. U. M:s missionskrets, Gtbg 295: —
1576. Syföreningen, Kimstad 100: —
1577. M. T. m. fru, Norrköping 200: —
1578. Missionsoffer i Kimstad, gm G. L. 37: 75
1579. K. F. U. M., Norrköping, resebidrag 50: —
1580. M. J., Edderyd, »inkomst från mitt lilla potatisland» 15: —
1582. Ulriksdals mfg, till missionärernas underhåll 200: —
1583. H. H., Broddetorp 10: —
1584. H. W., Skara 25: —
1585. »Kinesernas vänner», Värnamo 400: —
1586. Missionsvänner i Hassle, till H. Andersons underhåll 71: —
1587. Koll. i Vånga kyrka gm O. E. 23: 36
1588. D:o i Vånga skolhus gm I. R. 5: 63
1589. D:o i Kimstad, gm G. L. 84: 43
1590. D:o i Gistad, gm E. R. 40: —
1591. D:o i Vårdnäs, Bestorp, gm K. G. B. 12: —
1592. S. T., Maspelösa, resebidrag 15: —
1593. G. G., Motala 10: —
1594. Koll. i Motala, gm G. G. 36: 53
1595. D:o i Sjökumla, gm O. L. 24: 53
1596. D:o i Hults missionshus, gm N. H. 22: 59
1597. D:o i västra Ny, gm d:o 20: 66
1598. D:o i Bultsbol, gm J. O. 8: 05
1599. D:o i Mölarp, Tranås, gm A. G. 25: —
1600. D:o i Tranås, gm O. H. 68: 68
1601. D:o i Farsbo, gm T. L. 11: 76
1602. »Onämnd», Tranås, gm K. B. 10: —
1603. Koll. i missionskyrkan, Vadstena, gm D. L. 19: 50
1604. E. J., Vadstena, gm C. A. 7: —
1605. »Ur Guds rika förråd», gm d:o 10: —
1606. P. L., Vadstena, gm d:o 10: —
1607. Onämnd, gm d:o 20: —
1608. Koll. i Betaniakapellet, Vadstena, gm d:o 35: —
1609. Syföreningen, Vadstena, gm d:o 53: —
1610. Koll. i Götene, gm G. P. 21: 07
1611. D:o i Kinne Vedum, gm E. J. 18: 38
1612. D:o i Gällunda skola, gm E. L. 63: —
1613. Koll. i Flistad kyrka, gm E. L. 48: 63
1614. Fullösa mfg, resebidrag 10: —
1615. Husaby och Självums mfg, d:o 10: —
1635. »Ett löfte till Herren» 100: —
1636. G. L., offerkuvert 10: —
1637. K. F. U. M:s mellersta distrikt, till M. Ringbergs underhåll 750: —
1638. Koll. i Hedvigs kyrka, Norrköping, gm A. H. 263: 40
1639. D:o i Betesdakyrkan, Sthlm, 22/10 279: 22
1640. Liljeholmens Kyrkl. ungdomskrets, koll. 25/10 7: 94
1641. Skarstads Östra Arbetsförening 90: —
1642. J. A., Sringe 10: —
1644. J. K., Sanda, »för såld frukt» 100: —
1645. H. och H., Ossjögård 45: —
1646. Kinakretsen, Umeå 61: 50
1647. E. V. H., Ursviken 30: —
1648. S. B., gm I. A., Norrköping 100: —
1649. »Syster Hannas sparbössa», gm d:o 58: —
1650. I. A., Norrköping 100: —
1652. A. J., Götene, till O. Carléns underh. 20: —
1653. Ölmstads Norra Arbetsförening 100: —
1654. Onämnd, gm P. S., Tenhult 19: 70
1655. Missionsvänner i Östnor, gm M. S., Mora 15: —
1656. B. V., gm G. W., Rögle 2: 50
1662. »29/10», Ps. 65: 1 500: —
1663. Ölmstads mfg, skördefästmedel 100: —

Kr. 11,312: 34

Särskilda ändamålsmedel.
Oktober månad.

1501. »Två vänner», till Barnhemmet i Sinan, gm M. K. 6: —
1502. Onämnd, till d:o gm d:o 9: —
1503. L. R., Vena, till M. Ringberg för en skolgosses underhåll 100: —
1504. E. B., Katrineholm, för bibelkv. Jao Da-sao, Hancheng 100: —
1505. »Herrens medel», till M. Ringberg för inköp av fastighet i »Stenby» 300: —
1506. Mellersta K. F. U. M:s distrikt, Norrköping, till d:o 200: —
1534. S. J., Örebro, för evang. Chang San-hsi 250: —
1535. D:o för en skolgosses underhåll 100: —
1536. D:o, för gatukapellet i Hancheng 100: —
1537. D. P., Nättraby, till Manl. Seminariet 10: —
1541. B. S., Överhörnäs, till d:o 5: —
1547. K. L., till Barnh. i Sinan, gm M. H., Björnö 20: —
1550. M. S., Sthlm, till bibelkv. underh. i Mienchih 50: —
1551. »Tackoffer», till Barnh. i Sinan 10: —
1558. S., till d:o, gm H. I., Älgarås 10: —
1559. S. S., till d:o, gm d:o 5: —
1560. A. K., Björkeryd, »del av tionde», till M. Lindén och J. Hultqvist, att anv. efter gottfinnande 20: —
1561. Redbergslids syförening, Gtbg, underhåll för evang. Yu Kuang-chao och läraren Wang i Mienchih 300: —
1569. M. P., Sjömarken, för gossen Uei Jong-seugs underhåll 50: —
1570. T. T., B. G., till M. Ringberg, för arbetet i Pa-tå 300: —
1581. M. M., Ljungby, till »Kattungens» underhåll 15: —
1616. Koll. i Tibro, gm W. G., till inköp av kanellg i Juicheng 110: —
1617. D:o i Kroppetorp, till d:o, gm J. B., Tibro 25: —
1618. D:o i Månstorp, till d:o, gm J. A. P., Svaneberg 15: 98
1619. D:o i Fullösa, till d:o, gm F. J., Kinnemalma 23: 10
1620. D:o i Kestad, till d:o, gm M. J., Kinnemalma 20: 30
1621. D:o i Husaby, till d:o, gm J. J. 28: 75
1622. D:o i Strömsborg, till d:o, gm J. N. K., Råbäck 23: 20
1623. D:o i Vesterplana, till d:o, gm D. K., Blomberg 15: —
1624. D:o i Broby, till d:o, gm A. J., Källby 28: 28
1625. D:o i Lundsbrunn, till d:o, gm H. J. 44: 50
1626. D:o i Mariestad, till d:o, gm A. H. 93: 43
1627. D:o i Leksberg, till d:o, gm J. L. L. 20: 20
1628. D:o i Herrljunga, till d:o, gm C. F. 30: 50
1629. D:o i Skövde, till d:o, gm O. L. 180: —
1630. W. G., Tibro, till d:o 50: —

1631. K. G., Svaneberg, sparb.-medel, till dvärgen Heo Lai-in i Sinan 30: —
1632. Binnis och Alices sparbössa, Husaby, till fattiga barn, Juicheng 15: 39
1633. S. J., Skövde, till hyra i Jong-loh 50: —
1634. »Till Barnh. i Sinan» 10: —
1643. G. J., Saltsjö-Storängen, för en skolgosses underhåll 100: —
1651. S. L., Nyköping, till Carl Blom, att anv. till julglädje för fångarna 35: —
1657. Ungdomar i Bredebolet, Älgnäs, till Barnh. i Sinan, gm V. J. 45: 50
1658. A. L., för bibelkv. verksamhet i Puchow 12: 50
1659. A. V. P., Mönsterås, till d:o 50: —
1660. E. B., Sthlm, till evangelists underhåll i Yuncheng 75: —

Kr. 3,091: 63

S. M. K:s pensionsfond.

1661. »29/10», Ps. 65: 1 500: —

Kr. 500: —

Allmänna missionsmedel	*11,312: 34*
Särskilda ändamål	*3,091: 63*
Pensionsfonden	*500: —*
Summa under Okt. månad 1922 Kr.	*14,903: 97*

Allmänna missionsmedel.
November månad.

1664. St. Åby Östra syförening 100: —
1665. H. B., Sthlm 25: —
1666. K. M. A:s pensionsfond, till A. Forssbergs underh. 239: 28
1667. Koll. i Smal. Taberg, gm J. B. 61: —
1668. Jkpgs Kristl. Ungd.-förb. 100: —
1669. A. L., Sthlm 100: —
1670. H. J., Linköping 20: —
1671. H., Nässjö 10: —
1672. H. N., d:o 10: —
1673. V., d:o, överbet. å bok 4: 25
1674. Från sparb.-tömn. i Delsbo, gm S. S. 66: 09
1675. Koll. i Sala, gm M. A. 27: 15
1676. "Ur en sparbössa" 50: 01
1677. Koll. i Gamsebo, gm C. J. E. 15: 50
1678. D:o i Isätra, gm d:o 8: —
1679. C. C., Varnsätra 10: —
1680. H. S. 10: —
1681. S. O., Sala, "ur sparbössan" 20: —
1682. A. W., d:o 5: —
1683. Koll. i Byn, gm J. G. A., Värml. Nysätra 11: —
1684. D:o i Björnö, gm M. H. 17: —
1685. E. O., resebidrag 20: —
1686. Koll. i Stömne, gm S. A. 10: 50
1690. Kinakretsen, Gtbg, till E. Gunnardos underh. 100: —
1691. »Annie» 10: —
1692. A., Visby, gm M. S. 10: —
1698. Tenhultskretsen av Rogberga Kristl. Ungd.-föreningen 100: —
1700. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
1701. I. H., Sthlm 50: —
1704. Åkers mfg 25: —
1706. S. O., offerkuvert, gm M. H., Björnö 3: —
1707. »För 2:ne kinesiska bilder», gm J. S., Malmö 52: —
1708. Rest från Auktionen för S. M. K. i Malmö, gm d:o 18: —
1709. E. S., gm d:o 5: —
1712. J. N., Ekenässjön, gm E. J. 30: —
1713. C. M., Ystad 10: —
1714. G. K., Björköby 50: —
1715. Testamentsmedel efter avl. fröken Maria Snlander, Ervasteby, Motala, gm G. S. 1,202: 80
1716. E. D., Gtbg 100: —
1717. »Vänner i Borgen», gm E. A. R., Oviken 27: 10
1718. Bergbyns och Tuvans Kinakrets, till E. Sjöströms underh. 150: —
1719. S. J., Vreta Kloster 300: —
1722. Askeby mfg: »offermedel» 25: —
1723. Jec. 30: 19, till J. Aspbergs underh. gm M. Ph. T., Linköping 17: —
1724. »Tackoffer 4:de nov.» 10: —
1735. »Ur offerkuvert», gm M. K. 6: —
1736. K. L., d:o, gm d:o 10: —
1737. Koll. i Fagersanna, gm H. 10: —
1738. D:o i Forsvik, gm P. A. A. 28: 70
1739. D:o i Undenäs, gm B. K., Klockarebordet 21: 65
1740. J. K., Undenäs 10: —
1741. Vrigstads Äldre Ungdomskrets 100: —
1742. Koll. i Duvbo kyrka 12/11 30: —
1744. E. J., »Herrens del» 10: —
1745. Koll. i S:t Görans kyrksal 12/11 44: 85
1746. Tofteryds mfg 200: —
1747. C. J. J., Sthlm 60: —
1748. Mölnbo Ungdomsfören., resebidrag 30: —
1751. Barkeryds Arbetsförening 200: —
1752. A. O., Norderön 40: —
1753. K. J. E., Sthlm 360: —
1754. Myresjö Östra mfg 100: —
1755. Vikaryds syförening 150: —
1756. K. E., Knutby 20: 46
1757. O. B., Västerås, rab. på böcker 6: 25
1758. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 32: —
1759. »Herrens tionde» 2: 05
1760. A. G—n, Strängnäs 15: —
1761. Del av frkn L. Hagelins testamente 692: 89
1762. »Obs.! Sparade tobaksslantar m. m.» 30: —
1763. »Herrens tionde» 7: 50
1764. E. L., Alingsås 10: —
1766. L. G., »ett litet tackoffer» 10: —
1767. D. T., Lund, »I Jesu välsignade namn» 20: —
1768. Offerkuvert, gm A. B., Skellefteå 10: —
1769. I. A., Norrköping, »en blomma på Emelie Grönlunds bår» 5: —
1770. F. A., gm G. G., Motala 97: —
1771. Kinakretsens Offerdag, Gtbg, till E. Gunnardos underh. 750: —
1772. M. J., Norrköping, rab. på H. S. Ö. 7: 67
1773. M. S., Jkpg 1,000: —
1778. »Senapskornet», Lidköping, till missionärsparet Carléns underh. 200: —
1779. A. S., d:o, »ur sparbössan» 53: —
1780. G. S., d:o 39: 02
1781. S. H. 5: —

Ädelstenar i Mästarens krona.

Livsbilder från missionsarbetet i Kina av fru R. Goforth.

Pris kr. 2: 25.

På denna bok lämnas nu 50 % rabatt.

Från lidande till seger.

En kineskvinnas livskamp av Ingeborg Ackzell. Rikt illustr.

Pris 1 kr.

10 ex. 25 % rabatt.

Hans Stjärna i Östern.

19:de årg.

Omväxlande innehåll.

Över 40 illustrationer.

Pris kart. 2: 25, klotb. 3: 25.

5 ex. 25 % rabatt.

1782. Stamgärde ungdomsförening 53: 50
1784. K. W., Sthlm 500: —
1786. Ryggestorps mfg 110: —
1787. Skäldervikens syförening 50: —
1788. M. Ph. T., Linköping, överbet. på böcker 5: 33
1789. M. J., Norrköping, »rab. på böcker» 12: —
1790. »Kinesernas vänner», Värnamo, resebidrag 25: —
1798. Koll. i Malmö K. F. U. K., gm F. B. 17: 36
1799. D:o reseersättning gm d:o 60: 85
1800. E. M., Tollarp 7: —
1801. Koll. vid bibelkurs i Immanuelskyrkan, Malmö, 22—26/11, gm N. P. 512: 94
1802. P. O., Malmö 100: —
1803. N. H—n, predikohonorar, Betel, Malmö, gm J. E. S. 25: —
1804. »Herrens del» 25: —
1805. H. A., Flisby, »ett litet tackoffer till Gud för bevisad godhet och nåd» 5: —
1806. Föreningen K. K., Vänersborg 200: —
1807. A. N., Kimstad 3: 65
1810. H. B., Hova, överbet. på H. S. Ö. 3: 65
1811. Skillingaryds Kristl. Ungdomsförening 100: —

Kr. 9,467: —

Särskilda ändamål.
November månad.

1687. »Löfte», till inköp av kapellgården i Juicheng, gm S. L., Ystad 86: —
1688. Den äldre syföre. i N. Skärstad för evang. Gyllenstjärna i Mienchih 100: —
1689. Söndagsskolb. i N. Skärstad till sin skolgosses underh. 72: —
1693. Visby Femöresförening, till H. Linders evangelisationsarbete 26: 75
1694. O., Visby, gm M. S. till d:o 10: —
1695. E., Visby, gm M. S. till d:o 10: —
1696. M. S., Visby till d:o 15: —
1697. O. A., Spjutsbygd till M. Ringbergs verksamhet 10: —
1699. J. S., Säter till M. Ringberg att anv. efter gottfinnande 75: —
1702. »Tackoffer», G. F. till Manl. seminariets övningsskola, gm Sv. L. M. 60: —
1703. E. O. U., Gonäs, till evang:s underh. 40: —
1705. M. H. och K. L. till Barnhemmet i Sinan 10: —
1710. J. S., Malmö »till vår gosse hos Maria Pettersson» 110: —
1711. S. L., Malmö, »till lille Olle hos Axel Hahne» 110: —
1720. S. S., Kiel, till underhåll av en skollärare i Mienchih 137: 50
1721. M. M., Ljungby, till »Kattungens» underhåll 15: —
1725. K. S., Huskvarna, för evang. Lin Yung-chow i Hoyang 200: —
1726. A. J., Umeå, till evangelists underh. 70: —
1727. »Onämnd», Visby, till H. Linder att anv. efter gottfinnande 100: —
1728. Koll. i Mölltorp, gm V. F. till inköp av kapellgård i Juicheng 35: 61
1729. Koll. i Karlsborg till d:o gm S. 43: 59
1730. D:o i Svanvik, till d:o gm A. H. K. 33: 72
1731. Onämnd till d:o 30: —
1732. L. och R. K., Klintemåla, till Barn. i Sinan 30: —
1733. D:o till Anna Erikssons kvinnoskola 10: —
1734. E. till Maria Pettersson, att anv. efter gottfinnande 10: —
1743. Koll. hos Hednavännernas Allians till bokspridning i Kina, gm A. N., Sthlm 25: 09
1749. J. H. till A. Eriksson för Chongseng 100: —
1750. »Solglimten» Duvbo, till Barnhemmet i Sinan 700: —
1765. Vesta Hjortsberga syfören. sparbössa till Maria Nylin att anv. efter gottfinnande 50: —
1774. »Kinavän» till N. Engbäck för en skolgosse i Yäncheng 100: —
1775. D:o till I. Ackzell för en flickas underhåll 50: —
1776. »Tackoffer den 21 nov. 1922», till kvinnoskolor 300: —
1777. J. N., Kramfors, hjälp till beredande av julglädje åt barn 1: 77
1783. Förbundet mellan Sveriges K. F. U. M., Sthlm, till K. F. U. M:s verksamhet i Kina 134: —
1791. Koll. i Betania, Ystad, till inköp av kapellgården i Juicheng 50: 87
1792. Koll. i Nässjö till d:o 86: 77
1793. D:o i Fredriksdal, till d:o 30: —
1794. Onämnd, Ulricehamn, till arbetet i Juicheng 10: —
1795. M. H., Nässjö, till d:o 5: —
1796. P. J., Nässjö, till d:o 25: —
1797. Syföreningens N:o 1 sparbössa till bibelkvinna i Houanfu 83: —
1808. Hednavännernas Allians, Sthlm, för deras tre evangelisters underh. 300: —
1809. L. M. F., driftkostnad för Kvinnl. seminariets övningsskola 1,400: —
1812. Sättra Barnkoloni, Adelsö till Barnh. i Sinan 25: —
1813. D. K., Motala Verkstad, till d:o 5: —

Kr. 4,931: 67

S. M. K:s pensionsfond.

1785. K. W., Sthlm 100: —

Kr. 100: —

Allmänna missionsmedel	*9,467:*
Särskilda ändamål	*4,931: 67*
Pensionsfonden	*100:* —
Summa under nov. månad 1922	*Kr. 14,498: 67*

Med varmt tack till varje givare!

»Gud vare tack för hans outsägliga rika gåva.»
2 Kor. 9: 15.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **Riks 44 59. Allm. 224 73.**

INNEHÅLL:

Tusenårig Jesushymn. — En god jul. — Personlig släktskap med Gud. — Från redaktion och expedition. — Trettondagen — en allmän missionsbönedag. — En moders böner. — Tacksägelse- och böneämnen. — Brevavdelningen. — Från när och fjärran. — Insänd litteratur. — Prenumerationsanmälan. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1922.